

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84
FAX 215 28 05

Any XI N.º 561

Setmana del 24 al 30
de juny del 1990

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 100 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Joan és com una
frontera entre els dos
Testaments, l'Antic i el
Nou. Ho testifica el
Senyor mateix quan diu:
La Llei i els Profetes fins
que ha aparegut Joan
Baptista. Ell, doncs,
representa l'Antic
Testament, i és el pregó
del Nou."

Sant Agustí

AFINANT

La creueta de l'IRPF

JOAN E. JARQUE i JUTGLAR

Aquests dies, qui més qui menys, tots hem estat atrafegats amb la declaració de la renda. Als cristians se'ns demana que posem una creueta en la casella que indica la nostra voluntat d'atribuir a l'Església el 0,52% del que paguem a l'Estat en concepte de "contribució" a les despeses comunes. És a dir que en pagar la nostra "contribució" anual encomanem a l'Estat que n'assigni una quantitat —fixada per ell— a l'Església. Diuen que Catalunya és la "regió" on aquesta creueta es posa menys: només un 29,09% dels contribuents la posem, mentre que un 33,66% la posen a la casella de les "altres finalitats" —el 37,25% restant deu ser dels qui, o no han entès de què va, o no els plau el sistema—. Malgrat tot, en xifres absolutes, no percentuals, Catalunya aporta 1.200 milions a l'Església per aquest concepte —després de Madrid (1.400) i abans d'Andalusia— i és la capdavantera de l'Estat pel que fa a les aportacions directes a través de Germanor o per altres vies. Ara, els pressupostos de l'Església continuen sent migrats i no estan pas a la altura de les necessitats reals actuals i encara menys d'una planificació pastoral i apostòlica seriosa i quantificada a l'altura de la societat en què vivim.

Sant Joan un foc vivificador

Enguany la festa de sant Joan s'escau en diumenge. El nom de Joan és freqüent en les famílies de Catalunya, i són moltes les ermites i temples parroquials que el tenen per patró.

Les populars fogueres de sant Joan no encaixen pas malament amb el naixement d'aquell que Zacaries anuncià com el "sol que ve del cel per il·luminar els qui viuen en la fosca de la mort."

Joan passa com un sant un xic "intransigent" mentre que el Messies per ell anunciat és l'Anyell de Déu, mans i humil de cor. Potser ens cal a voltes una mica de "santa intransigència" i alhora un cor obert a la comprensió i a l'amor.

Missatge del Pàpa als bisbes de Lituània

Pàg. 7

Monsenyor Martínez: "La LOGSE és una fàbrica d'homes sense principis"

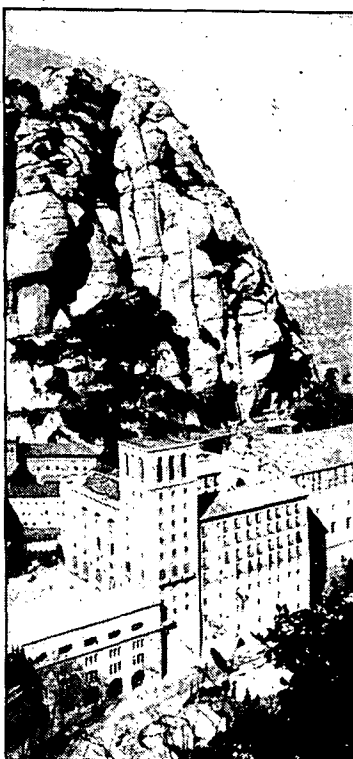
Pàg. 15

SCV: 25 anys formant infants

Centrals

El III Congrés Litúrgic de Montserrat

Demà comença el III Congrés Litúrgic de Montserrat en la preparació del qual hi han intervingut al voltant de 10.000 persones, que en grups parroquials i en centres d'apostolat, han treballat sobre els qüestionaris presentats pel secretariat d'organització. En números vinents CATALUNYA CRISTIANA en donarà àmplia informació.

I.P.R.F.: La meitat dels contribuents opten per l'Església

MADRID.— Un de cada dos espanyols opta per destinar el 0,5 per cent de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques (IRPF) al sosteniment econòmic de l'Església catòlica, segons les dades de "l'assignació tributària", presentades recentment a Madrid pel director general d'Afers Religiosos, Luis María Zavala.

Segons les dades oficials, el 39,08 per cent dels contribuents espanyols donaren suport a l'Església, el 20,45% per cent optaren pels "altres fins d'interès social" que administra el Ministeri d'Afers Socials, i el 40,45 per cent dels

contribuents espanyols es va abstenir.

Aquests percentatges traduïts en diners signifiquen que l'Església catòlica rebrà per aquest concepte 6.673 milions de pessetes, als quals cal sumar els resultats de la recaptació de Navarra i del País Basc, que encara no es coneixen.

Segons Zavala, l'Església rebrà per aquest concepte uns 7.000 milions, quantitat que haurà de ser completada per l'Estat fins completar els 15.000 milions de pessetes que rep la institució eclesial.

ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

PELEGRINATGE A TERRA SANTA ESPECIAL JOVES Del 15 al 22 de juliol

- Jerusalem cristiana i Judea, la fortalesa de Massada, bany al mar Mort, Betlem, l'Heròdiu, Betània, regió de Galilea, llac de Tiberíades, riu Jordà, Tabga, la muntanya de les Benaurances i molts llocs més de l'Antic i el Nou Testament.
- Joves de 18 a 30 anys, amb ganes d'aprofundir en la Bíblia.
- Amistat, convivència, reflexió, pregària, lectures... una experiència del tot excepcional!

Demaneu-ne informació als **AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA**

NOUS VIATGES I PELEGRINATGES PER A LA PROPERA TARDOR-HIVERN

- **SANTUARIS DE LA RIOJA, CASTELLA I NAVARRA**
Del 17 al 23 de setembre
- **TERRA SANTA**
Del 4 al 13 d'octubre
- **EGIPTE**
Del 30 de novembre al 9 de desembre
- **JORDÀNIA-SÍRIA**
Del 26 de desembre al 5 de gener de 1991
- **TERRA SANTA**
Del 27 de desembre al 3 de gener del 1991

16 dies

Els viatges i pelegrinatges de **CATALUNYA CRISTIANA** tenen una cosa de diferent i particular. Són una manera intel·ligent i cristiana de viatjar. Fan amistat, turisme, art, cultura i religió.

Sol·liciti informació a l'**ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA**

ARGENTINA BRASIL I PARAGUAI Del 25 d'agost al 9 de setembre

BUENOS AIRES

Una de les 10 ciutats més importants del món, una autèntica metròpoli, capital fascinant, al Riu de la Plata, tan ample que no es veu la costa d'una banda a l'altra.

LES CASCADES DE L'IGUAÇÚ

L'espectacle impressionant de l'aigua en plena selva tropical. Excursions al costat brasiler, a Ciudad del Este (Paraguai) i a Misiones, on hi ha restes de la de San Ignacio, creada pels jesuïtes.

EL "TREN DE LAS NUBES"

Que arriba gairebé al cel; des de Salta, plena d'història i de música, cap a Jujuy, a la Quebrada de Humahuaca i a San Antonio de los Cobres.

- ✓ Pensió completa • Àpats a "churrascarias" i restaurants, amb la famosa carn a la brasa, i a la Costanera • Amb l'assistència tècnica d'Ultramar Express, de Barcelona, i de Thomas Travel, de Buenos Aires.

Demaneu més informació per telèfon, per correu o bé personalment a l'associació d'**AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA**

PENÍNSULA VALDÉS

L'únic indret de l'univers on les balenes franques són a l'abast de la mà. Excursió a la pingüinera de Punta Tombo, embarcament per veure les balenes, Trelew i Puerto Madryn.

ELS LLACS DEL SUD

La Patagònia dels Andes. Bariloche i excursió lacustre a l'illa Victòria i al bosc d'Arrayanes. Llacs, boscos, pescades increïbles... per no oblidar-se'n mai més.

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE **CATALUNYA CRISTIANA** CONTRIBUEIX ECONÒMICAMENT PERQUÈ CADA SETMANA **CATALUNYA CRISTIANA** SURTI AL CARRER. FES-TE AMIC!
T'informarem a Plaça d'Urquinaona, 11 3er. 3a. A. 08010 Barcelona - Telf.: 301 37 18

EDITORIAL

El tan popular "Servei de Colònies de Vacances" de la diòcesi de Barcelona compleix vint-i-cinc anys i nosaltres, com a felicitació, el portem avui a aquesta plana del nostre setmanari i en fem objecte de reflexió.

La seva història és la del gra de mostassa. Abans d'esdevenir un servei autònom dins l'Institut Pere Tarrés d'Educació de l'Esplai, va ser Secretariat de Colònies de Caritas i, molt més abans encara —la primera llavor— va ser iniciativa d'uns joves vicaris de parròquia, amics del jovent i dels infants. Aquest començament tenia lloc el 1946, només set anys després de la fi de la guerra civil. Les colònies de vacances anteriors —les de l'Ajuntament de Barcelona i les d'altres institucions, entre elles l'Escola Catòlica— introduïdes amb èxit des de començaments de segle, havien estat suprimides. Una ordre del Ministeri de Governació prohibia a les corporacions locals l'organització de colònies. Els pressupostos d'aquestes eren destinats a les organitzacions juvenils de "Falange Española" que n'agafaven l'exclusiva. És en aquest context que a Vilafranca del Penedès i, progressivament, a Sabadell, a Sarrià, i a un nombre sempre creixent d'altres parròquies, es desplega un nou moviment de colònies. Avui el

25 anys de colònies: més que una suplència

Servei de Colònies de Vacances (SCV) compta amb una xarxa de 25 cases de colònies, per les quals passen cada any més de 10.000 nois i noies. Juntament amb l'Escola de l'Esplai i el Moviment de Centres d'Esplai Cristians, és una presència d'Església en un camp educacional cada dia més important.

La història del SCV palesa un exercici equilibrat i harmònic d'allò que és, en un moment donat, acció eclesial de suplència, i d'allò que és acció específicament cristiana.

En una època difícil, Catalunya va tornar a tenir colònies de vacances gràcies al primer Secretariat de Colònies. Podem sentir-nos humilment joiosos d'aquell servei. Arg, bé, no es tractava només de suplència, sinó de vocació d'educació cristiana de la infantesa i de la joventut. Per això el servei no s'exhaurí en la suplència, sinó que la transcendí. Superada aquella dissortada circumstància, ha continuat, ara ja no en solitari, sinó en bona companyonia amb altres opcions, mantenint l'oferta de l'educació cristiana en el camp del lleure juvenil. Més encara, juntament amb la seva consolidació i la seva inserció en el marc més ampli d'activitats complementàries que és l'Institut Pere Tarrés, ha sabut aprofundir i mostrar amb claredat el sentit cristià i eclesial del seu treball educatiu.

Diumenge passat, en la trobada de l'Escola Cristiana de Catalunya, l'arquebisbe Ricard Me Carles va afirmar que l'activitat educativa de l'Església no és una simple acció de suplència, sinó que té la seva arrel en l'Evangelí. El SCV i tot l'Institut Pere Tarrés han demostrat, en aquests últims i, a vegades, ambigus anys, que ells ho tenien molt clar.

El Regne Unit celebra aquest any el centenari de la desaparició de John Henry Newman. Personalitat escassament coneguda per aquests verals, fou un dels eixos del debat polític i religiós de la seva època, l'Anglaterra victoriana. La seva figura es rememora en una important exposició a la Galeria Nacional de Retrats i en la publicació i reedició actualitzada d'alguns dels seus treballs o estudis sobre la seva persona. Des de llibres escrits per a un públic ampli, com el metòdic i digne llibre de Brian Martin, fins a, detallades anàlisis, com la biografia de Ian Ker, feta accessible en edició popular.

Nascut d'una família dedicada a les finances accedí a la Universitat d'Oxford, on ben aviat destacà com a alumne brillant. Ordenat sacerdot anglicà, assolí en poc temps importants llocs. Primer, com a membre d'un dels col·legis més rellevants en temes eclesials, l'Oriel, i més tard, amb el seu nomenament com a vicari de Santa Maria, l'església de la Universitat. La seva brillant retòrica i extraordinària formació semblaven augurar-li una fulgurant carrera.

La seva primera aparició pública fou la campanya que va organitzar contra l'elecció de sir Robert Peel com a diputat per la Universitat d'Oxford. Peel, futur primer ministre i aleshores jove i carismàtic dirigent del naixent Partit Conservador, havia aprovat "l'emancipació dels catòlics", cosa que els permetria l'accés a la Cambra dels Comuns.

Per a Newman resultava inac-

ceptable que catòlics i sectes dissidents poguessin, des del Parlament, intervenir en els afers interns de l'Església d'Anglaterra, vinculada íntimament, pel seu caràcter d'Església de l'Estat, al poder públic. Peel no aconseguí la seva acta de diputat i Newman continuà, amb més decisió, la seva lluita per alliberar l'Església anglicana d'allò que considerava excessius lligams amb el poder.

En companyia d'un selecte grup de joves anglicans, la majoria membres de la Universitat d'Oxford, començaria a treballar en pro d'una menor dependència del Parlament, una major autoritat dels bisbes i, en general, una reforma de l'esperit d'aquella Església, que perdia vigòria. Per aquelles dates l'anglicanisme deixà de ser l'Església majoritària a les ciutats, on els "dissidents" guanyaven continuament adeptes, i restava limitada a les zones agràries i a l'aristocràcia tradicional. Davant d'això, Newman, membre de l'anomenat "Moviment d'Oxford", defensà un retorn a la litúrgia, a la puresa de la doctrina, a la disciplina. Era una exigència d'ortodòxia, des d'una crítica a allò que es considerava lleugeresa i manca de rigor.

Newman va anar evolucionant vers el que es denominà "anglo-

catolicisme": adoptar de l'Església de Roma el seu rigor doctrinal, però mantenint la separació. Era la "via del mig", una via que va resultar ser impossible. La renovació auspiciada per Newman acabà davant les portes de l'Església catòlica: Newman hi va entrar duent rera seu un grup important de sacerdots anglicans. El "Moviment d'Oxford" havia posat en evidència molts dels defectes de l'anglicanisme i, finalment, havia acabat amb l'abandonament d'algunes de les més brillants joves figures vers el catolicisme, cosa que suposava una extraordinària humiliació pels estaments oficials, per l'Anglaterra victoriana.

Després de sojornar un temps a Roma, on es convertí en sacerdot catòlic, Newman retornà amb ànim de crear un centre d'ensenyament elitista, on formar noves generacions de catòlics, capaços de defensar intel·ligentment el seu credo. Newman, com tants d'altres intel·lectuals del segle XIX, veia en la reforma de l'ensenyament un poderós instrument per transformar la societat, una societat encara elitista. Per això va crear l'Oratori de Birmingham, que es transformà en un important focus de renovació del catolicisme britànic.

El prestigi de Newman conti-

nuà creixent, paral·lelament a les seves polèmiques intervencions. La jerarquia catòlica irlandesa va pensar en ell com l'home idoni, per la seva formació intel·lectual i interès pels problemes pedagògics, per crear la Universitat Catòlica de Dublín, com a rèplica del Col·legi de la Trinitat, de credo anglicà. Amb enormes dificultats, per haver de simultanejar el seu treball a Birmingham amb el repte dublinès, Newman va llançar la nova Universitat.

Les relacions amb la jerarquia catòlica tampoc no li foren fàcils. La seva defensa de l'ortodòxia i de la litúrgia no suposaren la renúncia a l'esperit racional, tolerant i, en certa manera, liberal que caracteritzava els clausures de la Universitat d'Oxford, en els quals s'havia format. Allò topava amb el fort corrent integrista que recorria tot el món i que, a Anglaterra, representava Manning. Newman sempre rebutjà el denominat pensament "ultramontà" i, com Menéndez Pelayo a Espanya, defensà la tradició catòlica nacional. Les tensions foren moltes, però sempre aconseguí, precisament pel seu prestigi, una certa autonomia. Ja al final dels seus dies els seus esforços foren premiats amb el rang cardenalici, cosa que, per la seva edat, era un mer honor.

Newman apareix davant la societat britànica dels nostres dies com un dels personatges més característics de l'Anglaterra victoriana. Una biografia singular que ens permet endinsar-nos en les consciències d'una època. La seva prosa és avui admirada per la seva elegància i precisió. Pels catòlics britànics és un punt de referència fonamental. Coincidí en el temps amb altres dos cardenals de la seva nacionalitat: Wiseman, el primer que va obtenir aquest rang des de la reforma, amic de Newman des d'abans de la seva conversió i futur protector, i Manning. Tres cares d'una mateixa realitat. Wiseman, de família irlandesa, encara que nascut a Sevilla, representava el tarannà tradicional. Manning, oxonià i anglicà es convertí al catolicisme assumint els nous corrents integristes. Newman, finalment, representava una interpretació més liberal i nacionalista, més oberta al lliure pensament. Tres personatges que fonamentaren el renaixement del catolicisme a la Gran Bretanya i que, ara són objecte d'especial atenció.

FLORENTINO PORTERO
(De "ABC")

La figura del cardenal Newman és, aquest any que es commemora el centenari de la seva mort, objecte d'estudi per part dels intel·lectuals anglesos d'avui, que veuen en el fundador de l'anomenat "Moviment d'Oxford" com una fita que assenyalava un camí vers la unió per a l'anglicanisme actual.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Joan E. Jarque i Jutglar
Sots-directors: Francesc Malgosa i Riera, Joan Carrera i Planas
Editor: Fundació Catalunya Cristiana
Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós
Director: Josep Sàmpor i Alejo

Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/ València, 244, 2n. Tels.: 215 / 27 39 - 27 84 FAX: 215 28 06 08007 Barcelona

Impressora: Publiograf, S.A.L. Pge. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/79

**Catalunya
Cristiana**

**EL SETMANARI DE MÉS
DIFUSIÓ DE CATALUNYA**

Difusió controlada per O.J.D.

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.800 Ptes.

Europa: 8.700 Ptes. □ Amèrica: 10.650 Ptes. □ Àsia, Àfrica: 11.400 Ptes. □ Filipines: 11.400 Ptes. □ Àsia (més oriental): 14.200 Ptes. □

RESPIR

MEDIOCRITAT

Escrivia fa anys el P. Régamey que la mediocritat és autodissimulant. És cert: allò que més amagues als propis ulls és la mediocritat. No et fa cap gràcia haver-te de tenir per una mitjana, per comú, per vulgar, per insignificant. El lèxic pot ser segons com en altres casos cruel: adotzenat és paraula feridora, com ho és l'aplicació figurada d'anodi: insubstancial, que no fa ni bé ni mal. No és estrany que la mediocritat sigui constitutivament autodissimulant. Però no acaba aquí la cosa. El P. Régamey afegia: "La més benigna mediocritat esdevé maligna quan s'adona que és mediocritat". Ho podríem girar i dir: La malignitat és fruit d'una mediocritat conscient. Busqueu-hi totes les excepcions i poseu-hi tots els atenuants, que la cosa queda: la malignitat ve d'una mediocritat no digerida ni assimilada. Per acabar: un mediocre que assumeix la pròpia mediocritat ja no és mediocre!

MIQUEL ESTRADA

Pensant en el tercer Congrés Litúrgic de Montserrat gosó fer aquesta pregunta: ¿es parlarà en el tercer Congrés del monopoli amb què sovint és tractada la Paraula de Déu? Perquè reflexionant sobre com viu la litúrgia el nostre poble podria ser que ens adonéssim que la Bíblia sembla ser monopoli d'uns pocs privilegiats.

A vegades fa la impressió que a les celebracions Eucarístiques s'està més pendent del sermó que no pas de la mateixa Paraula evangèlica de Jesús. ¿És que l'homilia té el monopoli de la confrontació amb la vida de Jesús, indispensable per a tot cristià?

Per encertades que siguin les reflexions del ministre del Crist, per autèntic que sigui el seu testimoniatge, per viu i actual que sigui el seu missatge, penso que mai no podrà suplir el contacte directe amb l'evangeli de Jesucrist que parla a cadascú amb el seu llenguatge. El fet de ser Església, el fet de ser comunitat, no elimina sinó que potencia la necessitat que té tot cristià de donar una **resposta personal** a la Paraula que li adreça el Fill de Déu.

Per altra banda podria passar, i això encara complicaria més les coses, que el sermó del prevere servís per dir moltes altres paraules que no fossin precisament les de Jesús. O, el que seria fins i tot més greu, que sense ni tan sols sortir d'ell mateix, en lloc del Pa de la Paraula donés els rosegons del propi cansament, o desànim, o ressentiment. Evidentment que arribar aquí seria alarmant. És ben clar que no és de cap clergue que s'ha d'alimentar el cristià sinó del seu Senyor.

La Paraula de Jesús proclamada a l'Eucaristia no pot pas ser monopoli exclusiu de qui la presideix mentre els altres es limitin a escoltar-la més o menys distrets. La Paraula de Jesús és vida i això altre fóra més aviat rutina o endormiscament.

N'hi ha que esperen del tercer Congrés el retorn a un llenguatge evangèlic més literalment acostat al segle primer (i més allunyat del nostre!). Voldrien tornar a parlar de "talents" en lloc de milions, o de "publicans" en lloc de cobradors d'impostos, per posar només dos exemples concrets. ¿Uns mots prou entenedors? (Entenedors per qui?) Hi ha algú que porti talents al moneder, o que es queixi dels impostos que li ha fet pagar algun publicà? Les paraules de Jesús em semblava que anaven adreçades també a l'home del carrer. ¿O és que cal evitar que es repeteixi la història d'Antoni o de Francesc d'Assís? Precisament potser esperàvem que el tercer Congrés havia de donar passos endavant més que endarrera, a fi de continuar traduint a la nostra cultura les imatges bíbliques que encara ens queden massa allunyades. ¿Seria una llàstima seguir amb monopoli, on els qui entenguin l'Escriptura siguin només les èlites privilegiades? L'evangeli de cada dia ¿no ha de ser a l'a-

¿Monopolis sobre la Paraula de Déu?

MARIA REGINA GOBERNA
monja de St. Benet

bast de **tothom** a fi de fer present i actual d'una forma fragmentada (una perícopa cada vegada) la VIDA que el Fill de Déu va portar per nosaltres? L'evangeli de cada Eucaristia ¿no és part del Sagrament pasqual que s'ofereix en aquest etern divendres sant de mort i resurrecció, que és la Missa? Perquè ¿és que hi pot haver una relació **essencial** entre l'evangeli proclamat i el sacrifici de Jesucrist que segueix després sobre l'altar? Les nostres paraules sempre són parcials, són només un parer vist des d'un sol punt de vista limitat. Les paraules de Jesús són diferents. Ho va entendre molt bé Mateu que Jesús parlava amb **autoritat** i no com els escribes (Mt 7,28-29). Les paraules concretes de Jesús, doncs, proclamades davant l'altar són avalades a cada Eucaristia amb l'autoritat que dóna el testimoniatge de la seva sang. Perquè no és pas el mateix meditar l'evangeli privatament que viure'l proclamat a cada memorial de la mort del Senyor, com a signe d'una Aliança històrica que Ell va segellar amb una vida de més de trenta anys. Podríem dir que cada fragment de la vida de Jesús, viscut en el sagrament pasqual, és part del seu "Jo sóc amb vosaltres dia rera dia fins a la fi del món" (Mt 28,20).

¿No serà feina del Congrés, d'apropar-nos lluny de tot monopoli, a aquesta solà Paraula capaç de vivificar el nostre cristianisme massa sovint decadent?

Podria ser que un dels valors fonamentals del Vaticà II, si no el primer, fos el d'haver-nos fet entrar dins el corrent vital de la Paraula de Déu. Perquè quan a l'Eucaristia llegim l'evangeli (cada any un evangelista diferent amb tota la seva dinàmica teològica particular) ¿no és a fi de completar en la nostra carn allò que encara manca al Crist? (Col 1,24). ¿No serà això el que ens farà Església, Cos del Senyor?

En aquest balanç de la portada a la pràctica de les directrius del Concili que vol ser el tercer Congrés ¿es podria

realment potenciar aquest acostament? Potser seria arriscat afirmar que mentre els fidels ens sentim merament **expectadors** davant la Paraula evangèlica proclamada, no serem plenament adults en Crist (Ef 4,13), però si és veritat que no som capaços d'endinsar-nos en el missatge de Jesús, la seva paraula continuarà essent irremissiblement i per culpa nostra, un monopoli clerical. Mentre tots els doctors en ciències humanes o especialistes en tècniques informàtiques, al costat de comerciants o gent del camp, es comportin davant la interpretació de la Paraula de Déu com a semianalfabets, haurem de continuar parlant de monopolis bíblics predominants.

Els comentaris del pare Raymond Brown sobre l'evangeli de St. Joan han tingut als EE.UU., si no recordo malament, més de 100 edicions. El pastor Bonnard té una reflexió prou saborosa sobre l'evangeli de St. Mateu com per a ser llegida per qualsevol. ¿Són conegudes aquestes pàgines entre la nostra gent? Difícils? Complicades? En el seu llibre: "Mi vida con Martin Luther King", la Coreta Scott explica que el seu avi McMurry que amb prou feines sabia llegir, va aprendre pel seu compte la lectura de la Bíblia. Va fer-se una biblioteca de llibres de consulta per interpretar els diversos passatges. I va arribar a ser una autoritat tal que la gent deia: "si vols saber quelcom sobre algun pasatge de les Escriptures pregunta-ho a McMurry".

Els homes i dones de Déu, que gràcies a Déu arreu n'hi ha, intueixen la veritat evangèlica per l'aleiteig de l'Esperit. Però àdhuc aquests homes i dones potser sabran gaudir i agrair el fet de tenir uns bons comentaris a les mans.

Ben cert que haurem de continuar parlant de monopolis de la Paraula de Déu mentre cadascú, abans d'escoltar-la proclamada a l'Eucaristia dominical, no se la prepari seriosament. Continuarem parlant de monopolis mentre tots no n'haguem fet la pròpia síntesi vital (el **propí sermó**). Mentre dolent-nos de certes homilies, si és del cas, nosaltres no siguem prou adults per confrontar-nos personalment amb la Paraula de Jesús interpretada correctament.

¿És d'això que fora bo que es parlés al tercer Congrés litúrgic de Montserrat? Potser sí que, dintre l'espiritualitat litúrgica aquest podria ser un tema prou important. I trobar camins a fi que molts, ja sigui en grup o individualment, preparassin l'homilia del diumenge. La preparassin i —¿per què no?— es trobés la forma d'explicar-la a través de breus monicions, o introduccions o d'altres maneres, davant l'assemblea.

En un Congrés que vol ser pastoral, en un Congrés que vol tocar la **vida** del poble, aquest pot ser un tema obligat. Fent fora tot monopoli sobre la Paraula de Déu, potser caldria que s'estudiés com posar-la a mans de **tothom**, a fi de poder convertir-la en "carn" del propi "cos".

Buscant un nom

ALFRED RUBIO
De l'Àmbit Maria Corral

de l'edat anomenada pròpiament **Moderna**, que quedava paradoxalment enrera, al costat de l'"ancien régime".

Tan de bo que trobéssim, i que fos acceptat per tothom joiosament, un nom adient per a aquest temps passat de coses tan contradictòries com la Revolució Industrial i el Romanticisme; les acaballes de l'imperi espanyol, així com dels colonialismes europeus; l'imperi de la informàtica i les ansies de llibertat; els Drets de l'Home i les guerres més grans i cruels que hi hagi hagut i que encara hi ha a la humanitat. Encara ens quedaria el problema de com anomenar aquesta era que començà prop del tercer mil·lenni, i manté quietes, per la por col·lectiva, els armaments nuclears poderosos, capaços de la destrucció total de la vida; un temps en què també ens hem ensenyorit de la Lluna.

Em semblaria pedant continuar emprant, ara i en el futur, el títol de "Contemporània", separats com la cua d'una sargantana, dels gairebé 200 anys darrers.

¿No deu ser miopia enfront de l'avenir obligar els homes de demà a tallant una altra vegada una

cua renasenda i serpentejant per tal de continuar assumint els segles vinents una cosa insulsa com la contemporaneïtat? ¿No trobarem padrins imaginatius o una mica poètics que siguin capaços de complaure'ns i de trobar un nom per aquesta nova era en què ens trobem, marcada a cara i creu per l'inici del domini dels espais siderals des del primer esglaó de la Lluna, d'una banda, però, per l'altra, pel risc de la destrucció possible. Així mateix, del gènere humà.

Tan de bo que trobin un nom eurrítmic per tal d'aferrar la nostra identitat! És trist anar per la vida sense un nom propi. ¿Què seria de cada un de nosaltres si no tinguéssim un apel·latiu que ens distingís? Els simples tu i jo, nosaltres i vosaltres, deuen ser molt metafísics, però són els índexs d'una etapa pre-amorosa encara, ja que correspon precisament a l'essència de l'amor, posar noms inventats i harmoniosos a allò que estimem.

Excloc un nom possible: era lliunàtica, per la connotació de bogeria que té aquest adjectiu.

Historiadors, somieu una paraula adient i bonica pels nostres temps presents!

Tan de bo que reflectís també, al costat dels avenços científics i antropològics, la nostra —per fi— cordura solidària, aconseguida a còpia de tanta sang, suor i llàgrimes tot al llarg de la Història!

ACUDIT

ARA MATEIX

Fotografies a les celebracions litúrgiques

J. CARRERA PLANAS

La introducció —o la intromissió— dels aparells fotogràfics en la litúrgia ha estat sempre, i ho és encara, de mal encarrilar.

Primer van ser les màquines de retratar, després van venir les filmadores, darrerament els vídeos cada cop més sofisticats... I no només han evolucionat els artilugis. El creixement del nivell de vida ha convertit el professional i l'escadusser aficionat d'abans en l'actual legió d'homes i dones armats amb càmeres, flashs, objectius de recanvi i aparells de filmació que, quan es precipiten junts sobre una tranquil·la celebració, fan l'efecte d'un assalt intimidant... Molts d'aquests operadors, a més, van com abs-trets: no escolten, no miren res, fora del punt des d'on els serà possible d'obtenir un bon angle o del racó on s'amaga un endoll.

S'han fet esforços per limitar aquest, diguem-ne, abús fotogràfic, sobretot en les primeres comunions, on la feble capacitat de concentració dels nens demana més delicadesa. Però sempre s'ha topat amb dos obstacles difícils d'eludir. Un, la pressió creixent dels posseïdors de màquines —sobretot si fa poc que les tenen i els urgeix ensenyar-les—. Un altre, l'exemple dels actes religiosos importants, amb profusió de periodistes de la premsa gràfica i de la televisió que, si bé resulten inevitables i fan un servei d'informació apreciable, també desautoritzen els intents de les

parròquies de contenir aquesta allau.

Segurament que, d'una manera o d'una altra, també en aquesta batallista, com en la dels vestits de primera comunió, haurem de tocar a retirada... i encara sort que els aparells més moderns resulten més discrets que els d'abans...

Ara bé, a part del problema de si els fotogràfs distreuen o no distreuen en les celebracions litúrgiques, hi ha aquí una qüestió més fonda. Resulta comprensible, i tots el compartim, el desig de tenir un record gràfic d'un acte important. Però arriba un moment que algunes persones subordinen l'acte real a la seva fotografia. És a dir, la idea del

retrat, la recerca de la posició que el farà més reeixit, el nerviosisme d'aconseguir que tots s'hi posin bé... els priven de viure, a fons i amb naturalitat, la joia del que estan fent. Sembla que l'acte només existeixi en funció de la seva fotografia. No és cosa massa rara veure el pare d'un nen que està rebent el Baptisme canviar, de sobte, el paper que li escau, tan important, pel de filmador atabalat de la cerimònia. Potser un dia tindrà el gust —si el temps de què disposa li ho permet— de contemplar tot el que ha anat apilant a la màquina... però, de moment, s'ha fet absent a la realitat. Alguna vegada s'ha donat, fins i tot, el cas d'un d'aquests aficionats que, havent-lo agafat en mala posició o amb el carret exhaurit el moment de tirar l'aigua... ha anat a demanar al capellà que faci com si tornés a batejar l'infant... per mor de la fotografia!

Es tracta d'una mostra més del teixit de petites i grosses alienacions que amenacen la nostra vida. La vida en general, és clar, no només el seu vessant religiós. Però no podem deixar de veure l'especial transcendència que té per a la vivència de la litúrgia aquesta propensió a absentar-se de l'acció sacramental i posar-se en situació d'espectacle... És un aspecte que caldria no preterir, si algun dia s'empenia la tasca difícil d'ordenar la presència de la fotografia —en tota la seva gamma de varietats— en les celebracions litúrgiques.

El bisbe i l'alcalde, un mateix servei

El diari AVUI, en la seva edició del propassat dia 14 de juny, va publicar l'EDITORIAL que reproduïm íntegrament a continuació, tota vegada que considerem interessant l'opinió d'aquest mitjà de comunicació independent, que coincideix plenament amb la que des del nostre setmanari hem expressat en diverses ocasions.

L'arribada a Barcelona del nou bisbe Ricard Maria Carles ha estat aprofitada per treure-li punta política. I sembla que s'ha trobat un bon pretext en la situació de l'alcalde de Santa Coloma de Gramenet, que és sacerdot i alcalde comunista alhora.

En realitat, quan els prejudicis pesen més que l'observació fidel i serena dels fets i que l'atenció a les paraules, es produeixen tot un seguit de confusions i males interpretacions que poden portar els mateixos protagonistes del debat a una situació d'incomoditat no desitjada. I aquest sembla que és el cas de què parlem, que apareix insistentment als mitjans de comunicació.

Al bisbe Carles se l'ha rebut des d'alguns sectors amb una certa circumspècció, esperant que de les seves paraules es pogués desprendre la confirmació dels supòsits de partida. Per la seva banda, el bisbe Carles en diverses entrevistes ha sorprès, precisament, per la seva prudència i encert en el tractament dels temes més delicats: el seu origen valencià i la cultura catalana, el suposat tarannà conservador o certes predilec-

cions per grups eclesials. La seva reafirmació com a català, la prioritat de la seva atenció cap als dramemes socials de la pobresa i la marginació, i la manifestació d'una voluntat de treballar amb tothom sense exclusions han dissipat moltes de les primeres reserves.

Però quan a preguntes de la premsa i en relació a l'alcalde de Santa Coloma, va concedir que suposava que Lluís Hernández havia fet una feina de suplència, i que l'ideal fóra que un seglar s'ocupés de l'alcaldia, hi ha qui va considerar que ja podia anunciar l'esclat del primer conflicte.

Curiosament, en la polèmica oberta, s'ha oblidat la insistència

de l'alcalde sacerdot de Santa Coloma, que repeteix sempre que pot que la seva és una situació "excepcional, singular i transitòria". De fet, en la mateixa línia del que interpretava el bisbe Carles. I malgrat que tots dos han fet saber la confiança mútua en una bona entesa fruit del diàleg, interessadament s'ha volgut seguir apuntant més cap a la possible discrepància que no pas cap a la voluntat d'acord i comprensió.

A tot això s'hi ha afegit la cap de l'oposició municipal de Santa Coloma, la socialista Manuela de Madre, que paradoxalment ha fet costat a les recomanacions vaticanes sobre la impossibilitat de fer

compatibles una dedicació pastoral amb una dedicació política. Un punt de vista que si bé en abstracte i des del punt de vista pastoral pot tenir la seva justificació, en el cas concret i personal de Lluís Hernández no pot aplicar-se sense menystenir i oblidar injustament el paper decisiu que històricament ha jugat l'alcalde actual, en una població com Santa Coloma, i en general l'Església en d'altres ciutats i barris de característiques semblants. Condemnar l'acció eclesial als límits estrictes d'una sagristia només es pot sostenir des d'un anticlericalisme tronat. I el carisma de l'alcalde de Santa Coloma, òbviament, no s'ha forjat

pas al marge de la seva opció cristiana sinó tot al contrari.

Per altra banda, Rafel Ribó tampoc no sembla encertar-la quan per defensar l'alcalde el torna a enfrontar innecessàriament al bisbe, gairebé desmentint el mateix Lluís Hernández en la seva insistència en la necessària connexió entre l'opció cristiana i el seu servei a la ciutat, i suposant unes intencions al bisbe que mai no ha afirmat.

En últim terme, el debat és positiu i posa de manifest una certa mala memòria respecte del paper combatiu d'amplis sectors de l'Església catalana en l'antifranquisme i en l'esforç per estructurar i contribuir a l'emancipació d'uns grups socials que n'eren les principals víctimes. I per altra banda, recorda que hi ha encara un discurs eclesial crític amb les injustícies socials, una moral social en definitiva, en la qual sembla que coincideixen tant l'alcalde i sacerdot de Santa Coloma com el nou bisbe de Barcelona. Si es mira sense prejudicis, sembla que hi ha més coincidències que no pas desacords.

C A R T E S

No es coneix prou Ramon Llull

Sr. Director:

A la primera Universitat privada que s'obre a Catalunya, com a cristiano-catòlica que vol ser se l'anomenarà Universitat Ramon Llull i en el n° 533 de CATALUNYA CRISTIANA publiquem una entrevista amb mossèn Pié, secretari de la junta de govern de la Fundació Privada, qui, a més d'altres detalls, aclareix el per què han triat el nom de Ramon Llull.

Sempre seria un nom adequatíssim per a una Universitat. Majorment tractant-se d'aquesta que, a més de catòlica, és també catalana.

Ara bé. A Barcelona hi ha un Centre d'Estudis on s'investiga i s'imparteixen els resultats a la gent que passa per allà sobre temes antropològics i socio-econòmics entre altres i es formulen unes alternatives cíviques humanament ben intencionades però des d'un enfocament tendencios en el qual es pretén ser alhora cristians i

anti-religiosos, i entre altres coses s'afirma que Ramon Llull aplicant l'àlgebra a la teologia va desmuntar "el disbarat inadmissible" que els altres teòlegs (excepte Duns Escot) havien muntat amb el Misteri de la Santíssima Trinitat. D'aquesta manera s'afirma que a Ramon Llull, "per la seva fama o pel que sigui", l'Església Catòlica el va arribar "a fer beat" però com que es "carrega" la teoria de la Santíssima Trinitat, ara, ja per mai no el canonitzaran pas, com tampoc a Duns Escot, a qui ni tan sols l'han beatificat.

Aquesta gent, per ara, només publiquen quaderns d'estudi per a ús intern del propi Centre i que no arriben a tenir una transcendència pública, però Déu n'hi do la gent que va passant per allà!

L'afirmació rotunda sobre "la teoria de la Trinitat fa riure i Ramon Llull la desmunta des de l'àlgebra, i Duns Escot la ridiculitza geomètricament", però el que sembla surar en la vida de Llull és el seu gran zel apostò-

lic de voler propagar —potser a la seva manera— el missatge evangèlic i l'amor a nostre Senyor Jesucrist.

El poble cristià de Catalunya, de Ramon Llull només en coneixem el nom i poca cosa més. Què hi ha, en concret, sobre aquesta aplicació de l'àlgebra a la teologia? Potser seria il·lustrador per a tothom aclarir-ho degudament. Seria bo presentar Ramon Llull amb motiu de la Universitat que ha de dur el seu nom, donant-lo a conèixer a tants cristians. No es tractaria de fer una presentació exhaustiva de la seva obra i fets. Si, però, de l'esperit que l'empenyia i de la qualitat dels trets característics del seu pensament.

Felicitant-los per l'encert constant de les publicacions i agraint-los l'esforç per mantenir la presència de CATALUNYA CRISTIANA a la societat catalana d'avui, el saluda cordialment en Crist-Jesús.

DANIEL M. VIBÉ

Presentació per
Mossèn Josep Mª Ballarín
del llibre:

La Federació de Joves Cristians de Catalunya

(La seva mentalitat moral-La seva influència social)
de l'autor: P. Pere Codinachs i Verdager, cmf.

Iniciarà l'acte el doctor Dídac Parellada i Feliu,
president del Consell Assessor de la Federació de
Cristians de Catalunya

Lloc: Sala Claret, Roger de Llúria, n° 5

Dia: dimarts, 26 del corrent a 2/4 de 8 del vespre.

Participants en el Sínode per a Europa

“El nostre continent ha jugat un paper de primer ordre en l'evangelització del món”

ROMA.— El propassat 4 de juny, el Vaticà va fer pública la llista dels participants a les reunions anunciades pels dies 5 al 7 de juny següents. Aquestes reunions tenien caràcter de consulta per a la preparació de l'Assemblea especial per Europa del Sínode dels Bisbes. La convocatòria del Sínode la va fer el papa Joan Pau II el propassat 22 d'abril a Velehrad, durant la seva visita-llampec a Txecoslovàquia. El 22 de maig passat la Secretaria general del Sínode havia anunciat aquestes reunions de consulta.

Entre els quaranta participants hi havia dinou presidents de conferències episcopals, entre ells monsenyor Joseph Candler, bisbe auxiliar de Basilea, dos vice-presidents, els d'Irlanda i Txecoslovàquia i un delegat per l'Alemanya de l'Est. Monsenyor Carlo Maria Martini, arquebisbe de Milà i monsenyor Jean Hengen, arquebisbe de Luxemburg, hi eren presents com a president del Consell de les Conferències episcopals d'Europa (CCEE) i president de la Comissió dels Episcopats de la Comunitat Europea, respectivament.

Els representants del Vaticà

Foren el cardenal Agostino Casaroli, secretari d'Estat, el cardenal Roger Etchegaray, president del Consell pontifici de “Justícia i Pau”, el cardenal Bernardin Gantin, Prefecte de la Congregació per als Bisbes, el cardenal Simon Lourdasamy, Prefecte de la Congregació per a les Esglésies orientals, el cardenal Joseph Ratzinger, Prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, l'arquebisbe Edward Cassidy, president del Consell pontifici per a la Unitat dels Cristians, l'arquebisbe Mirosław Marusyn, secretari de la Congregació per a les Esglésies orientals i l'arquebisbe Angelo Sodano, secretari de la secció de la Secretaria d'Estat del Vaticà encarregat de les relacions amb els Estats.

També eren presents a la reunió tres representants dels Ordes religiosos: el pare Peter-Hans Kolvenbach, superior general dels Jesuïtes, el pare Isidor Patrylo, superior general dels Benedictins, i el pare Egidio Vigano, superior general dels Salesians.

El cardenal Myroslav Ivan Lubachivsky, president del Sínode ucraïnès, va ser a Roma del 5 al 7 de juny. També hi foren dos representants romanesos, monsenyor Ioan Robu, arquebisbe de Bucarest, pels catòlics de ritu llatí, i monsenyor Alexandru Tudea, pels catòlics de ritu bizantí (els uniates). Per Hongria, junt amb monsenyor Lazlo Paškai, pre-

sident de la Conferència Episcopal hongaresa, assistí l'arquebisbe de Hajdudorog, monsenyor Szilard Keresztes, pels catòlics de ritu bizantí. També participà en la reunió l'arquebisbe Tadeusz Kondrusiewicz, administrador apostòlic de Minsk, a Bielorrússia.

Història i situació del cristianisme a Europa

La nova situació creada a l'Europa de l'Est és “d'alguna manera la sortida de les catacumbes i, en tot cas, la sortida d'una situació de violació més o menys radical dels drets de la persona, especialment del dret de la llibertat religiosa i la mateixa llibertat de consciència”; és “un tomb històric del nostre segle XX tan difícil”, declarà Joan Pau II en l'acte d'obertura de la reunió preparatòria del Sínode europeu.

En un llarg discurs, el Papa féu un breu resum de la història i de la situació del cristianisme a Europa, evocant especialment les divisions entre l'Orient i l'Occident, i també en la mateixa Europa, així com l'expansió colonial europea i l'evangelització que l'acompanyà.

“En el curs de la història, el continent europeu ha tingut un important paper en l'evangelització del món”, afirmà el Papa, recordant que al mateix temps va exportar les seves divisions, “una realitat que hem de tenir present en la nostra memòria en el moment de tractar el tema de la nova evangelització”.

Joan Pau II va donar una mirada retrospectiva sobre el desenvolupament de la cultura a Europa, amb el moment clau que ha constituït el pas d'una visió teocèntrica a una visió “en la qual l'home s'ha trobat al centre de la realitat, com a subjecte cognitiu, però que roman sol”. Després d'observar que l'ateisme a travat, en el pla filosòfic, la seva expressió més radical en el materialisme dialèctic marxista, el papa ha situat el cristianisme en una Europa “que no presenta en aquest punt de vista una imatge monolítica”.

La trobada dels bisbes participants en el Sínode especial per a Europa, anunciat el passat abril pel Papa, tindrà lloc a Roma l'any vinent.

El cristianisme roman constantment present en el continent europeu, continuà Joan Pau II, hi és arrelat de manera més o menys profunda en els individus, els medis o les societats... Posseeix un dret real de ciutadania a Europa, on, per la seva antiga presència, ha pogut contribuir en la formació tant de la cultura com de la

consciència dels diversos pobles”.

Manca una evangelització adequada

Retornant als canvis de l'Est, Joan Pau II va subratllar que allà on es partia, en els rè-

gims del totalitarisme marxista, del “presupòsit comú: la religió, en tant que element alienant, ha de desaparèixer per tal de permetre l'alliberament de l'home”, es pot dir que “l'experiència d'aquest període avui capgirat ha demostrat exactament el contrari: la religió i l'Església han aparegut com els factors entre els més eficaços de l'alliberament de l'home en relació a un sistema de servitud total”.

El Papa invità els cristians a “preguntar-se en quina mesura l'ofegament dels drets de l'Església no ha estat alguna vegada paral·lela a una evangelització insuficient”.

Per a Joan Pau II, dues qüestions essencials, que “plantegen la temàtica de la propera assemblea especial del Sínode”, sorgeixen en el nou context que s'ha creat. Una primera interrogació condueix sobre el passat, sobre cinquanta anys de divisió d'Europa: “Quins són els ‘dons específics’ que les Esglésies de l'Est del ‘Teló d'acer’ aporten a les Esglésies de l'Oest d'Europa, i viceversa? Quina lliçó pot treure l'Església d'aquestes experiències en pla universal”. La segona pregunta invita a mirar l'avenir: “Com aquest intercanvi de dons ha de continuar desenvolupant-se per la missió de l'Església a Europa, per l'evangelització del continent a la llinda del tercer mil·lenni?”.

FILTRANT LA NOTÍCIA

EE.UU.: l'avortament i les patates

Als Estats Units el dret a la vida ha tornat a ser motiu de debats amb picabaralles diàries entre associacions de base “pro-vida” i organitzacions, com la potentíssima “Lliga nacional pro-avortista”, que inverteix anualment uns 300 milions de dòlars en publicitat a favor de l'avortament.

Segons l'agència ICIA, contra aquesta i altres campanyes avortistes, la Conferència episcopal d'EE.UU. destinarà uns 500 milions de dòlars a la seva primera promoció a favor del dret a la vida humana. El cardenal O'Connor, president de la comissió episcopal “pro-vida” i arquebisbe de Nova York, ha manifestat, per justificar el cost de la campanya, que “a la vista del que s'està jugant —la vida humana— és el que menys podia fer l'Església catòlica”. La mateixa agència ICIA, que ha divulgat la notícia, afegeix les declaracions del mateix cardenal sobre la manera com es durà a terme la promoció: “la publicitat i difusió s'ha encomanat a l'empresa de relacions públiques ‘Hill and Knowlton’ que programarà els mètodes i les accions per sensibilitzar amb eficàcia l'opinió pública nacional”.

En aquest context de confrontacions, cal

esmentar també la decisió del Parlament de l'estat d'Idaho (EE.UU) que ha aprovat una llei —no del tot identificada amb la posició de l'Església catòlica—, que no creu que l'avortament “sigui un mitjà acceptable pel control de la natalitat”. Contra la determinació del Parlament d'Idaho, l'esmentada associació “Lliga nacional pro-avortista” promou una campanya per tot el país perquè no es comprin patates als pagesos d'aquest estat, mentre no canviï la seva llei, aprovada recentment. Idaho produeix el 27 per cent de la totalitat de la collita d'aquest tubèrcul. L'any passat els productors de patata d'Idaho obtingueren 630 milions de dòlars per la seva comercialització. Malgrat la campanya furiosa en contra de la llei, Idaho no espera pas que la seva decisió parlamentària en defensa de la vida, modifiqui la convicció de milions de ciutadans lliures que continuaran comprant les seves patates.

Les inesperades i a voltes pintoresques reaccions dels EE.UU. es fan paleses fins i tot en problemes tan seriosos com el dret a la vida des del seu començament.

FRANCESC GAMISSANS

L'ESGLÉSIA EN EL MÓN

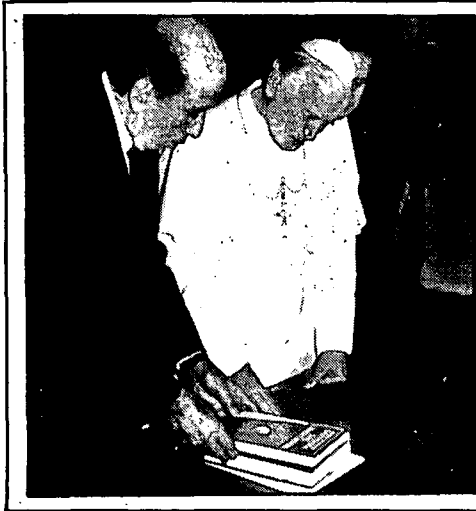
VIETNAM.- 20.000 persones a l'enterrament de monsenyor Trinh Van Can cardenal arquebisbe d'Hanoi

Gairebé 20.000 fidels van participar a la capital vietnamita a les exèquies del cardenal Josep M. Trinh Van Can, arquebisbe d'Hanoi, mort a l'edat de 69 anys a causa d'un infart.

El cardenal Roger Etchegaray que representava el papa Joan Pau II als funerals, ha declarat que "és millor obeir Déu que als homes, tot i que aquesta actitud ha dut molt sovint al martiri". Va fer una crida als catòlics del país a "ser bons vietnamites i bons catòlics". El secretari general del partit comunista vietnamita, Nguyen Van Linh, el primer ministre i el ministre de l'interior van enviar un telegrama de condol i corones (APIC).

més de la meitat de la població que s'ha declarat creient, on hi ha una tercera part de catòlics, una tercera part de luterans i una tercera part d'ortodoxos. L'evangelització de Letònia va començar l'any 1186, any en el qual, segons els historiadors, fou instituit l'episcopat d'a-

assassinats perpetrats per l'exèrcit israelià contra els civils palestins no armats". La manera d'actuar de les tropes israelianes "sembla autoritzar les morts injustificables de persones les accions de les quals no posen necessàriament la vida en perill", afirma AI.

El president de Veneçuela, Carlos Andrés Pérez, regala al Papa uns llibres al final de l'audiència privada. Pérez ha anat a Itàlia per trobar-se amb el primer ministre del govern italià i signar acords bilaterals.

LETÒNIA.- Ha mort monsenyor Julijans Vaivods, el primer cardenal de l'URSS

El cardenal Julijans Vaivods, administrador apostòlic de Riga i de Liepaja, a Letònia, va morir el 24 de maig als 94 anys. Els funerals es van celebrar a la catedral de la capital letona, però el cardenal va ser enterrat al santuari marial d'Anglona. Nasqué a Vorkova, a l'arxidiòcesi de Riga, el 18 d'agost del 1895, monsenyor Vaivods va ser ordenat sacerdot l'any 1918 i consagrat bisbe l'any 1964. I el 2 de febrer del 1983 va ser nomenat cardenal pel papa Joan Pau II convertint-se així en el primer cardenal de la Unió Soviètica.

Un dels tres països bàltics (superfície 63.700 quilòmetres quadrats, població 2,7 milions), Letònia compta amb

questa regió. La Reforma fou introduïda al país en el segle XVI. L'Església catòlica de Letònia comprèn dos bisbats —Riga i Liepaja— i compta amb 179 parròquies. (APIC)

GINEBRA.- Crida urgent d'Amnesty International a Israel

L'organització de defensa dels drets de l'home "Amnesty International" (AI) a llançat una "crida urgent" al govern israelià perquè es modifiquin les instruccions referents a la utilització d'armes de foc, instruccions donades a les tropes israelianes estacionades en els territoris ocupats. També ha demanat a les autoritats israelianes que faci de manera que l'exèrcit respecti els drets humans.

En una declaració publicada a Ginebra, AI es declara "especialment inquieta pels

Segons l'organització de defensa dels drets de l'home, més de 260 persones han estat mortes per soldats israelians en els territoris ocupats el 1989. Des de l'inici de l'any, uns seixanta palestins han "desaparegut". En la sessió del Consell de Seguretat de l'ONU celebrada a Ginebra, amb la presència de Iasser Arafat, s'ha examinat detingudament la situació en els territoris ocupats.

BÈLGICA.- Inquietud dels superiors religiosos del país

Els superiors majors dels religiosos belgues francòfons s'han informat, en una assemblea general, de les mesures preses pels ministeris de la comunitat francesa per fer front als problemes de l'ensenyament.

"Entre aquestes mesures,

declaren en un comunicat, n'hi ha una que suscita una viva inquietud: si, sortosament, no afecta la retribució dels ensenyants, preveu en contra retenir d'un 3 a un 5% de les subvencions de funcionament atribuïdes a l'ensenyament secundari general, tècnic i professional". Els superiors majors creuen que aquesta mesura perjudicarà sobretot l'ensenyament lliure i per tant denuncien l'amenaça "d'una flagrant injustícia en relació al pacte escolar".

Els responsables i l'opinió pública, afegeix el comunicat, "han d'adonar-se que una tal mesura tocarà les escoles en el seu finançament i obligarà els establiments de l'ensenyament secundari lliure a retrobar-se amb l'amenaça de dependre de fons privats com abans del 1958: i això és una injustícia". (KIPA)

LIMA (Peru).- Projecte ecumènic pel V Centenari del descobriment d'Amèrica

En el marc del cinquè centenari de l'evangelització d'Amèrica llatina el 1992, tres organitzacions cristianes llatino-americanes han elaborat un projecte ecumènic titulat "Terra del poble, terra de Déu". Es tracta d'un programa per a emissores de ràdio sobre dos temes: la reconquesta de la terra pels llatino-americans i la identitat ètnica i cultural del sub-continent. Aquestes tres organitzacions són l'Associació llatino-americana d'educació radiofònica; el Consell llatino-americà de les Esglésies; el Secretariat conjunt dels Organismes catòlics OCIC (pel cinema i l'àudio-visual), l'UNADA-AL (per la ràdio i la televisió) i l'UCLAP (per la premsa). (SELAT)

Missatge de Joan Pau II als bisbes de Lituània

Text d'un telegrama enviat pel Sant Pare al cardenal Vicentas Sladkevicius, arquebisbe de Kaunas i president de la Conferència Episcopal Lituana, en el qual expressa la seva afectuosa sol·licitud per l'Església d'aquell territori.

En aquestes hores d'emoció i d'esperança estic particularment proper a l'Església de Lituània que a través de segles i de generacions, ha conservat íntegra la fe en el seu baptisme i compartint les vicissituds del seu poble, s'ha convertit en providencial guardiana i fiadora d'aquells valors religiosos, morals i culturals que constitueixen l'arrel cristiana i la mateixa identitat de la nació.

La meua afectuosa sol·licitud abraça també tot el vostre noble poble, a les aspiracions del qual em sento més proper que mai.

Encomano en l'oració a Déu Totpoderós, els destins de la vostra estimada nació. Que intercedeixin en el vostre favor la Mare de Déu, invocada en la Porta de l'Aurora de Vilna amb el dolcíssim nom de Mare de la Misericòrdia i sant Casimir, el vostre patró.

Amb la meua benedicció Apostòlica.

JOAN PAU PP II

Joan Pau II amb Iuri Karlov, el primer ambaixador de la Santa Seu a Rússia. Un fet històric gràcies a la perestroika de Gorbtxov.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Balmes, 64, 3er. 2a. Tels. 317 41 44 - 302 59 83. Pref. Concert entrevista

EL MIRACLE

EXERCICIS ESPIRITUALS: EN MEMÒRIA DEL BISBE MIQUEL MONCADAS

De l'1 al 5 d'agost. Director: P. Abat Cassià M. Just. Del 29 d'agost al 2 de setembre. Director: Mn. Ignasi Montraveta.

Comencen i acaben a la tarda. Uns dies per acollir la Paraula de Déu, pregar i compartir la joia de la fe, en comunitat eclesial, i reflexionar en silenci. Les Tandes són obertes, com sempre, a tothom: joves, ancians, matrimonis, sacerdots, religiosos/es. És necessari portar la Bíblia (Antic i Nou Testament).

JORNADES DE REFLEXIÓ I PREGÀRIA.

Del 15 al 20 d'agost. Comencen i acaben a la tarda. Director: P. Ramon Ribera, monjo. Tema: Els Salms.

Per informació i inscripcions: Casa d'Espiritualitat. Telf.: (973) 48 00 45

PREGUEM AMB EL SANT PARE JOAN PAU II

Aquest mes de juliol, el Sant Pare ens demana pregària A FI QUE ELS INTEL·LECTUALS, CIENTÍFICS, ARTISTES I ELS QUE TREBALLEN EN EL MÓN UNIVERSITARI TINGUIN LA INQUIETUD DE PORTAR EL MISSATGE EVANGÈLIC A TOTES LES CULTURES.

Déu creà l'home i la dona a la seva imatge dient-los: "Multipliqueu-vos, ompliu la terra i domineu-la". Tota la història de l'home és el recull d'aquest esforç de superació i de domini sobre l'univers. Només l'home té intel·ligència, estima l'art i la bellesa i viu en una cultura. En el camp universitari d'una manera especial.

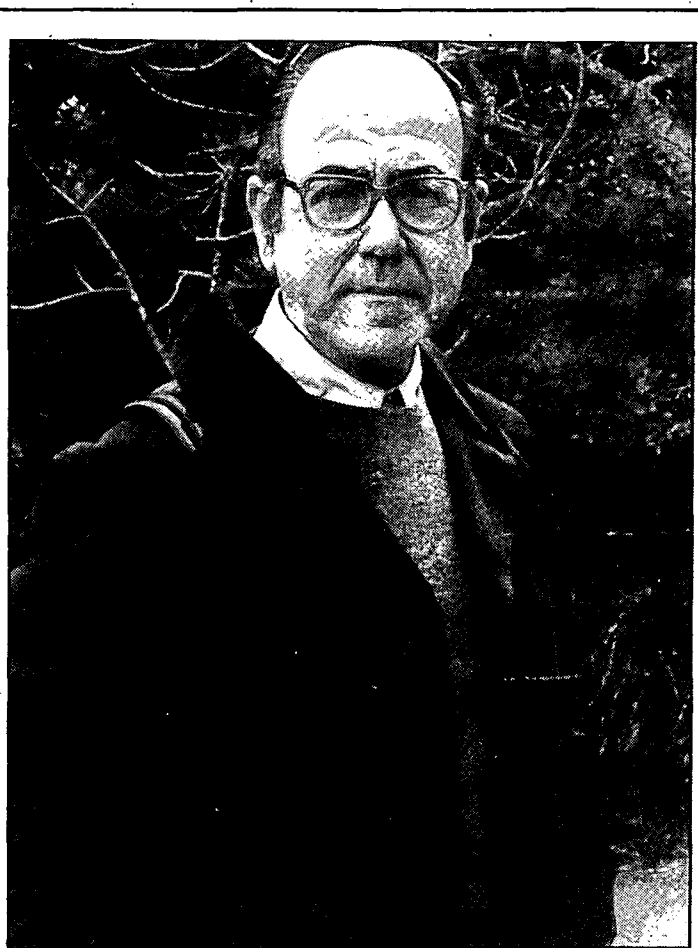
Crist, el Fill de Déu, va venir per fer seu el ser de l'home. Volia que el seu missatge alliberador arribés a totes les cultures. Tot-hom ha de conèixer la voluntat de Déu que ens empenyi vers aquest progrés.

Tant de bo, que tots els que es dediquen a tasques intel·lectuals i artístiques donin a la cultura d'avui aquest estil evangèlic. Per ells el Sant Pare ens demana pregàries.

Preguem amb els nostres bisbes

Ens demanen pregàries PER L'ATENCIÓ HUMANA I RELIGIOSA DELS MARGINATS. Vells, malalts, minusvàlids, infants, immigrants, estrangers, transeünts, gitanos, drogadictes i aturats, i tantes persones oprimides. Quin camp tan immens per a la caritat dels cristians. Preguem perquè aquests col·lectius estiguin en el centre de les nostres preocupacions.

ANTONI Me SERRALLONGA,
s.j.

PINZELLADA DE MONTNEGRO

Sortida a Montnegre
Diumenge al matí
Ascensió alegre
Cap a Sant Martí.

Missa recollida
Es dita amb fervor.
Renova la Vida;
Escalfa l'Amor.

Ritme de sardanes
al peu del cloquer.
Que aixeca les ganes,
Desvetlla el daler.

Adéu, oh Montnegre!
Dic, enyoradís.
Tornaré, a percebre
Llums de Paradís.

J. AUGÉ Pura.

En el 6è aniversari del teu traspàs,
la teva germana i tots els qui t'estimen

Celebració en Cant Gregorià.— Dia 1 de juliol, diumenge XIII de durant l'any. Celebració de final de curs. A les 10.30 del matí, a l'església de l'Oratori de Sant Felip Neri, de Barcelona, Plaça de St. Felip Neri, 5, celebració de l'Eucaristia en cant gregorià.

Adoració Reial Perpetua i Universal al Santíssim Sagrament.— El dia 26 de juny, dimarts, tarda, al Temple Expiatori del Tibidabo, acció de gràcies al Senyor pel curs 1989-1990: A les 5, meditació per Mn. Josep Burés; seguidament Santa Missa, presidida pel nostre consiliari Mn. Àngel Martínez. Acabarà l'acte litúrgic amb Exposició Solemne, Benedicció i Reserva.

Legió d'Ànimes Petites.— Pelegrinatge a Fàtima, Santiago de Compostela, Fundacions de Santa Teresa d'Àvila, Sant Joan de la Creu, Segòvia, Ntra. Sra. de Covadonga, Sant Ignasi de Loiola, i altres. Informació i reserva: tel. 426 16 22.

Vetlla de les Espigues.— L'Adoració Nocturna Mas-

culina i Femenina de la Diòcesi de Barcelona, convida a participar a la "Vetlla d'Espigues" que celebrem al començament de l'estiu per demanar la benedicció de Déu i donar-li gràcies pels fruits de la terra i del treball dels homes. Tindrà lloc la nit del 30 de juny a l'1 de juliol, i enguany, amb motiu del cinquantenari de l'Adoració Nocturna Femenina a Barcelona, se celebrarà a Montserrat. Els autotocs sortiran del c/Aragó, 268 (església del Santíssim Sagrament - ANFE), a l'hora oportuna. Els interessats poden telefonar al 216 02 13, de dilluns a divendres, de 6 a 8 del vespre. CEDAIR. Tothom és convidat a participar-hi.

SOLEMNITAT DE SANT PERE I SANT PAU.— L'Adoració Nocturna Femenina organitza, com cada any, la celebració de la Solemnitat dels sants Apòstols Pere i Pau, el divendres dia 29 de juny. En aquesta festa volem reafirmar el nostre amor a l'Església i als nostres Pastors: el Papa i el Bisbe. Tothom és convidat a participar-hi. Tindrem una conferència sobre el moment concret que vivim a la nostra església de Barcelona, a càrrec de Mons. Joan E. Jarque i Jutglar, director de "Catalunya Cristiana", a les 7 de la tarda. A les 8, celebració de l'Eucaristia. Per a més informació: CEDAIR, tel. 216 02 13, de dilluns a divendres, de 6 a 8 del vespre.

Facultat de Teologia de Catalunya.— CURS D'ESTIU - 1990. Del 2 al 14 de juliol. 1ª Setmana: Escatologia, Josep Gil; Cristologia, Antoni Domènech; Sagraments: Reconciliació i Unció dels malalts, Joan Guiteras; L'Esperit de la Litúrgia, Joan Baburés i Joan Llopis. 2ª Setmana: La imatge evangèlica de l'home com a fonament de la moral cristiana, per Gaspar Mora; Sant Pau, per Xavier Alegre; Els profetes, per Ignasi Ricart; La vida espiritual, per Santiago Thió. Aquest curs està obert a tothom qui vulgui participar-hi. Se celebrarà al "Casal Borja", c/ Llaseras, 30, Sant Cugat del Vallès. Informació: (93) 674 11 50 i 254 16 00.

AMB LA TEVA AJUDA, CATALUNYA CRISTIANA ARRIBARÀ MÉS ENLLÀ

CATALUNYA CRISTIANA va néixer fa més de 10 anys. Són més de 500 setmanes informant puntualment els homes i dones del nostre País sobretot el que fa referència a la religió i la cultura catòliques.

Gràcies als subscriptors, CATALUNYA CRISTIANA ha crescut i, molt probablement, ha ajudat a créixer els qui el coneixen. Però queda encara molt camp per córrer. Cal anar molt més enllà.

Cal que CATALUNYA CRISTIANA esdevingui el vehicle de comunicació entre tots els creients dels nostres pobles i les nostres ciutats. Cal anar més enllà dels encerts professionals que s'hagin pogut assolir en aquests 10 anys. Tu hi pots ajudar amb el teu estímul. Fins i tot amb el teu suport econòmic més enllà de l'import de la subscripció.

Al mateix temps, cal que CATALUNYA CRISTIANA arribi cada dia a més famílies.

Ajuda'ns també a aconseguir-ho d'una manera molt senzilla. Probablement, coneixes més d'una persona a qui podria interessar aquest setmanari. Si ens fas arribar els seus noms i adreces, els hi enviarem

gratuïtament CATALUNYA CRISTIANA durant un mes. És la millor manera de què la coneguin realment i, més tard, decideixin si els interessa subscriure-s'hi.

Per tal que CATALUNYA CRISTIANA arribi molt més enllà, només ens cal la teva ajuda.

☐ Voldria que aquestes persones rebessin CATALUNYA CRISTIANA gratis durant un mes.

Nom/Cognoms: _____	Nom/Cognoms: _____
Adreça. Carrer: _____	Adreça. Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____	Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____	Codi postal: _____ Província: _____
Nom/Cognoms: _____	Nom/Cognoms: _____
Adreça. Carrer: _____	Adreça. Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____	Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____	Codi postal: _____ Província: _____

Per tal que CATALUNYA CRISTIANA arribi més enllà, retalla, omple i fes arribar aquest cupó a:
FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA. València, 244 - 2on. 08007 BARCELONA.

Pelegrinatge Diocesà a Lourdes: XVII edició

Del 5 al 9 de juliol es realitzarà el XVIII Pelegrinatge Diocesà a Lourdes, organitzat per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, de l'Arquebisbat de Tarragona.

El viatge fins a la localitat francesa i el retorn es faran amb l'anomenat Tren de l'Esperança —convois especials posats en circulació per RENFE i SNP.

Fonts de l'Hospitalitat van indicar a la nostra redacció que està previst que en el pelegrinatge d'enguany participessin més de 100 malalts.

Cal destacar la labor d'alguns pelegrins, que formen part del servei d'assistència i que col·laboren voluntàriament com a infermers o infermeres.

L'Arquebisbe de Tarragona participará, un any més en el pelegrinatge.

En un text escrit en el díptic de presentació, titulat "La dignitat de la persona", afirma: "La persona humana té un valor transcendental i absolut, perquè ha estat creada a imatge de Déu". Després de recordar que és, també "lliure i responsable dels seus actes i conscient del seu destí" i que "ha d'exercir un domini sobre les coses", apunta que aquesta persona humana, "redimida per la sang de Jesucrist, està cridada a la santedat, a estimar els altres com Jesús ens va ensenyar".

L'Arxiprestat de Tarragona Centre va celebrar el Dia del malalt

L'Arxiprestat de Tarragona Centre, amb motiu de la celebració, el diumenge 20 de maig, VI de Pasqua, del Dia del malalt, va organitzar diverses activitats que s'han portat a terme durant els dies 14, 15 i 16 del mateix mes.

En concret, el dilluns, dia 14, mossèn Armand Puig, biblista i professor de la Facultat de Teologia de Catalunya, va fer una conferència sobre "Les curacions miraculoses segons els Evangelis" a la Sala d'Actes dels PP. Caputxins.

El dimarts, 15, se celebrà als locals de la parròquia de Sant Fruitós una taula rodona sobre "Situacions i vivències concretes", amb la participació de M. Teresa Álvarez, Antònia Larres, Nativitat Murtra, Ferran Roca, Laura Sancho i Joan Tomàs. Va actuar com a moderador Josep Ramon Badia, director del Secretariat diocesà de Pastoral Sanitària.

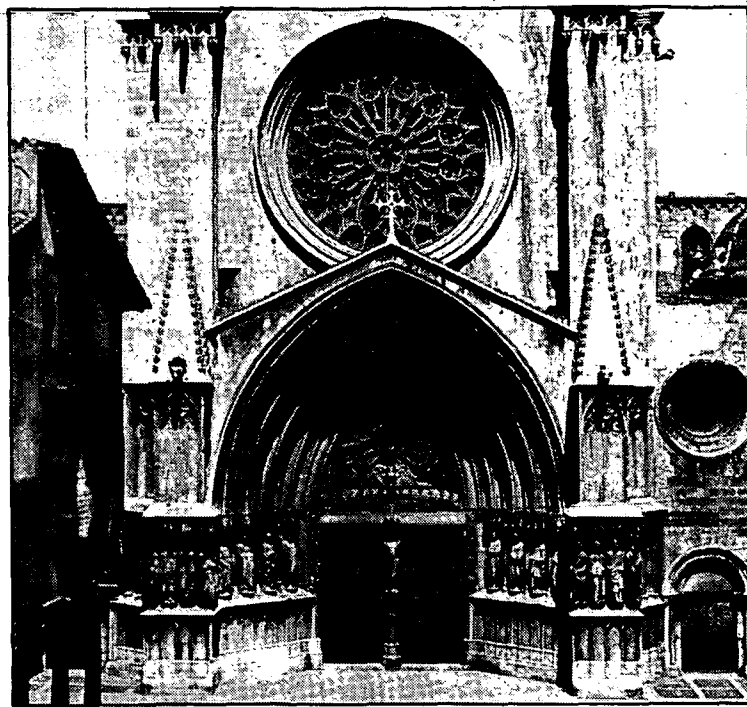
Celebrada la I Assemblea dels nois i noies de l'Arxiprestat de Tarragona centre

Els joves es comprometen a ser testimonis de Jesucrist

TARRAGONA.- Els passats dies 1 i 2 del present mes de juny es va celebrar la I ASSEMBLEA DE JOVES de l'Arxiprestat de Tarragona Centre al Col·legi del Sagrat Cor.

Havien estat convocats els grups de joves de les parròquies de la demarcació i els que estan vinculats a centres educatius; el MUEC, el MTA, els centres d'esplai, els tres Agrupaments Escolta i Guia i els grups vinculats durant el present curs a la Pastoral de Joves de l'Arxiprestat.

Amb anterioritat a la celebració de l'Assemblea els nois i noies havien reflexionat a l'entorn d'unes qüestions proposades en un text, en el qual es demanava el compromís que els joves havien de prendre per tal de fer de les comunitats cristianes veritables testimonis de Jesucrist. Els resums dels treballs van ser presentats divendres, dia 1, a la tarda, juntament amb uns vehicles —elaborats amb diversos materials—, que representaven simbòlicament diversos conceptes. L'eix d'ani-

mació de la trobada era l'activitat d'una àrea de servei.

A la nit, els assembleïstes es

van traslladar a la Sala d'Actes de la Caixa de Tarragona per presenciar la representació d'una versió

adaptada de l'obra Jesucrist Superstar, presentada per un grup de la Parròquia de Sant Salvador, a l'Arxiprestat de Tarragona Perifèria.

Dissabte, dia 2, al matí, cada grup de procedència es va reunir per respondre a unes preguntes proposades. Aquestes qüestions van ser el guió per a un temps de reflexió a l'entorn de la realitat dels grups i de la seva vinculació a l'Arxiprestat. A la tarda va haver-hi la posada en comú, a la que va seguir un debat i la votació de les propostes d'objectius per al curs vinent, que van ser acceptades globalment.

En principi estava prevista l'elecció del representant dels joves al Consell Arxiprestal de Pastoral, però es va decidir delegar en l'actual equip de responsables la facultat d'escollir-lo.

Els joves participaren, a la nit, en la Vetlla de Pentecosta, convocada per l'Arxiprestat, que aquest any es va celebrar a la parròquia de Sant Fructuós.

FETS I CRITERIS

La sorpresa del Sínode de Bisbes d'Europa

L'anunci de la convocatòria d'un Sínode de Bisbes d'Europa, que Joan Pau II va fer durant el seu viatge a Txecoslovàquia, fou una autèntica sorpresa.

Sorpresa acollida favorablement per les noves condicions que han originat els canvis profunds i accelerats dels Països de l'Est.

Joan Pau II, el primer Papa eslav de la història, va voler fer aquest anunci al santuari dedicat a l'Assumpció de la Mare de Déu, a Velehrad (Moràvia). Va explicar la seva intenció dient que volia convocar una Assemblea especial del Sínode dels bisbes d'Europa, a fi de reflexionar sobre la importància històrica que viu l'Església i el nostre continent.

El president Havel va donar la benvinguda al Papa dient que "jo no sé pas si jo sé què és un miracle"; però jo m'atreveixo a dir que ara participo en un miracle: en un país devastat per la ideologia de l'odi arriba el missatge de l'amor...

En els seus discursos el Papa parlà del retorn a la llibertat com una victòria de la fidelitat dels cristians a Crist crucificat. D'altra banda, en el context de la seva primera visita pastoral a Txecoslovàquia, l'anunci del Sínode de bisbes d'Europa encaixa de ple amb el viu sentiment del Papa perquè l'Església d'Europa respiri "amb els seus dos pulmons", el de l'Est i el de l'Oest.

A Joan Pau II no hi ha qui el freni. Ja s'ha celebrat, a Roma, la primera setmana d'aquest mes, la reunió de consulta per a l'Assemblea especial del Sínode de Bisbes d'Europa. La va presidir el Papa i la va

obrir amb un discurs en el qual va remarcar el motiu històric d'aquesta iniciativa, no solament en el sentit de la història humana, sinó també en el sentit del "kairos" diví que ara ja s'inscriu en aquesta història. El Sínode haurà de consistir en un recíproc intercanvi de dons i experiències entre les Esglésies de l'Orient i de l'Occident per a la nova evangelització d'Europa.

Assistiren a aquesta reunió, de tres dies, tots els presidents de les Conferències episcopals d'Europa, els Cardenals de Cúria Casaroli, Etchegaray, Gantin, Lourdasamy i el cardenal Martini, com a President del Consell de les Conferències episcopals d'Europa.

El Papa té pressa. Vol el Sínode per la tardor del 1991. Això vol dir poc temps per a la preparació. Aquesta reunió ja fou un petit assaig d'intercanvis i hi dominaren, com era d'esperar, les intervencions dels bisbes dels països de l'Est i els suggeriments que feren referència a l'objectiu, a la durada, al contingut i a la metodologia del mateix Sínode.

En el seu discurs el Papa ja va plantejar l'orientació general sense oblidar la realitat ecumènica i el procés històric de la cultura. Hi ha una frase concreta que val la pena de citar: "es tracta de discernir allò que l'Esperit de Crist ens diu a tots nosaltres mitjançant les experiències del passat i, a la vegada, d'entendre quin camí Ell ens mostra per al futur.

+ RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

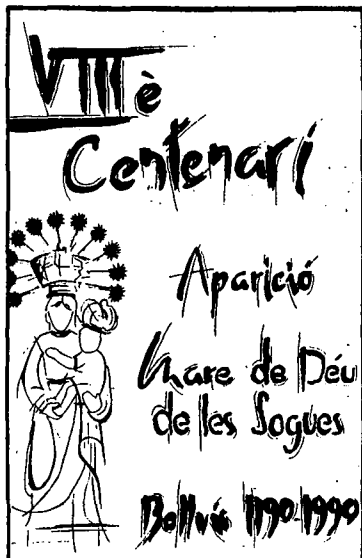
PERE ROVIRA

Vinyes, Cellers i Destil·leries.

Blanc de Belart • Alta Mar • Vinya d'Irto • Viña Montal • Raquel Rosé • Viña Mater • Dry Solera • Ranci • Vinum Misae • Mas dels Frares • CALISAY.

Tel. (93) 337 18 12

Logotip per al VIII Centenari de les Sogues

BELLVIS.— Montse Piulats i Reynal ha estat guardonada amb el premi de 15.000 Ptes. pel treball que ha presentat al concurs de logotips organitzat per la Comissió que prepara les festes del VIII Centenari de les Aparicions de la Verge de les Sogues. El Treball anunci el tema de les celebracions mitjançant una grafia moderna que acompanya un dibuix estilitzat, una síntesi, de la Verge venerada a la parròquia. El gravat, realitzat per Montse Piulats, acompanyarà totes les publicacions de les celebracions: cartells, programes, adhesius, etc.

A.M.

Enquesta entre la feligresia sobre "els valors d'avui"

El 83,9% vol que els seus fills aprenguin a resar

LA SEU D'URGELL.— Segons els resultats de l'enquesta realitzada, a les comarques del bisbat d'Urgell hi ha una estima notable dels valors humans i religiosos, però s'acusa una incipient crisi. El Bisbat acaba de publicar els comentaris i les dades que l'estudi sociològic "Els valors d'avui", realitzat a les comarques de la Diòcesi per l'Institut d'Investigació de Ciències Socials que dirigeix Vicenç Sastre.

El bisbe Joan, a la presentació de l'obra, subratlla la importància de l'estudi sociològic en el treball pastoral: "Quantes activitats de la nostra Església no podran anar millor orientades després de conèi-

xer les aspiracions i les mancances de la nostra gent!". L'autor del treball no ha volgut fer únicament una recollida de dades sinó que n'ofereix una anàlisi i, al primer opuscle dels tres de la publicació, fa una interpretació profunda del que ell anomena "la clau del comportament de les persones". "La crisi de valors, escriu Vicenç Sastre, comporta la crisi de consciència, de sentit de la vida i de la societat en conjunt".

El sociòleg presenta una reflexió sobre els valors: origen, conservació, crisi i reconstrucció. La reconquesta dels valors o del "món de la vida" serà fruit de la llibertat creadora en la comunicació i

de la solidaritat humana. El creient descobreix en la fe "la clau del suport del conjunt de valors humans".

Vicenç Sastre fa una lectura en profunditat de la "Realitat de la crisi de valors". L'esdevenidor és incert, l'home es gronxa entre una tècnica deshumanitzadora i el desig d'una ecologia digna. L'honradesa, la tolerància i la responsabilitat són considerades valors prioritaris en contrast amb l'obediència, l'estalvi i la fe en Déu, que mereixen menys consideració. La majoria (93%) es troba satisfet amb la família, valora la fidelitat (95'4%) i no tolera l'adulteri (84'5%). Hi ha, però, més flexibilitat en-

front de l'avortament, no tolerat pel 51'7% i la majoria (61'8%) és favorable al divorci. Quant als valors religiosos la majoria 83'9%) algun cop pensa en Déu i desitja que els seus fills aprenguin a resar. Les posicions no són tan definides en relació a l'Església i a alguns conceptes morals.

"La fe cristiana, comenta Vicenç Sastre, ens assenyala uns horitzons nous per assolir i potenciar un projecte d'una societat humana fraterna i justa". L'enquesta desvetlla la reflexió i planteja un repte pastoral.

ANTONI MIRABET

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

SRA. DE COMPANYIA Sra. de mitja edat es necessita per acompanyar Sra. gran resident a Castelldefels. Horari i condicions, a convenir. Interessats telefonau de 2 a 4 de la tarda al tel. 217 38 27.

POBLET Lloguer d'apartaments per dies, caps de setmana, setmanes i mesos. Piscina, tennis, frontó i parc infantil. Preus d'oferta. Informis a Balneari Villa Engràcia. Espluga de Francolí, a 300 m. de Poblet. Tel. 977/ 87 03 08.

ORGANISTA-concertista, amb interessantíssim repertori nacional i internacional, busca esponsor o agent artístic que ofereixi treball: concerts a cate-drals, esglésies. Disposat a viatgar. Tel. 339 15 82.

CERQUEM Sra. de confiança per assistent els matins de dilluns a divendres, 6 hores; i cosir. Assegurança domèstica oficial. Telèfon 203 30 02.

ES VENEN, 2 jocs maletes per a moto, marca Krauser. Interessats truqueu a Àlex 201 25 10.

S'OFEREIX SR. CULTE, Administrador-gestor, do de gent, mitja jornada o sencera, per a despatx o preferiblement tenda. Experiència, seriositat i referències. Tel. 21254 75 de 2 a 5 tardes i de 9 a 12 nits.

S'OFEREIX:

Organista amb experiència en batells, noces i cerimònies religioses. M. José Manllau. T. 447 31 55.

S'OFEREIX Sra. 43 anys per atendre i acompanyar persona sola anciana o malalta, tardes. Experiència i seriositat, amb referències. Tel. 212 54 75.

PIS moblat per llogar al carrer Bertran, 3 hab. tel. calf. menjador-living. Tel. 201 46 93.

SRA. O SRTA. per regentar botiga de llanes que sapiga ensenyar punt de mitja i ganxet. Tel. 232 65 15.

S'OFEREIX noia per fer companyia Sra. gran o noia, a les nits, caps de setmana a convenir. Tel. (973) 31 18 16 amb referències. Preferentment zona central eixample.

VENDES

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial
Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapís i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopèdia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic
Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

Fundació per la Pau

La teva opinió compta.
Fes-la pública.

Truca'ns, perquè junts podem fer molta feina.

Pau Claris, 72, 3er. 2.ª B 08010 Barcelona Tel. (93) 302 51 29

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

Repertori d'himnes per a la celebració cantada de la Litúrgia de les Hores

Aquest nou llibre que tenim el goig d'oferir-vos conté els himnes del Diurnal i d'altres de nova creació, tots ells musicats de manera digna i lloable per coneguts autors musicals. Aquests himnes constitueixen un ampli i enriquidor repertori per tots els temps litúrgics, per les celebracions solemnes o festives del santoral, així com per la litúrgia ferial.

De venda a les llibreries.

Format: 14x20 cms. 408 pàgines - Imprès a dues tintes. Enquadernació: Guaflex, amb dues cintes. P.V.P. (amb IVA): 2.350 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A.
Mallorca, 87-89 - 08029 Barcelona

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.ª. 08007 - Barcelona

NOM
ADREÇA
POBLACIÓ Tel.
PREU LÍNIA SETMANES

125 ptes.
250 ptes.
375 ptes.
500 ptes.
625 ptes.
750 ptes.
875 ptes.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.ª. 08007 - Barcelona

Un mes de maig curull d'activitats eclesials

Evangelització, cultura i germanor

SOLSONA.- Aquesta primavera solsonina ha estat pròdiga en esdeveniments cristians i, per això mateix, és difícil de fer-ne una tria. Però, malgrat tot, penso que en puc escollir tres d'un cap a l'altre del bisbat, que són dignes de fer notar.

Miralcamp.- El dia 4 de maig tingué lloc en aquesta parròquia del Pla d'Urgell la cloenda del XIII curset de Cristianitat dels que, organitzats per les diòcesis d'Urgell i de Solsona conjuntament, se celebren ja fa uns anys i dels quals ja hem parlat alguna altra vegada.

En aquesta ocasió, la cloenda no era pas immediata a l'acabament del Curset com sol ser costum: aquest, interdiocesà com tots, havia tingut lloc al Miracle del 20 al 22 d'abril i com que el final coincidí amb l'entrada a Solsona del bisbe Antoni, tots van fer cap a la catedral i acordaren traslladar la cloenda a Miralcamp, el divendres 4 de maig al vespre.

Mossèn Gassó ens escriu: "Primera alegria: tots els cursetistes hi assisteixen... Segona alegria: es reuneixen 120 persones, de tres pobles del bisbat de Lleida, tres del de Tarragona, vuit del d'Urgell i vuit més del de Solsona". I es prepara gent pel curset número 14 projectat per l'octubre vinent: tot un rècord de tasca evangelitzadora ben feta i reeixida.

Súria.- Pel diumenge dia 13, el col·legi del Sagrat Cor d'aquesta vila del Bages, havia organitzat la VIII edició dels seus Jocs Florals Escolars, durant la qual, a més de premiar-hi a doxo Flors Naturals, Englantines i Violes (per cadascun dels tres cicles d'EGB), es feia un homenatge a Joan Amades, l'historiador més important del costumari català, del qual se'n van escenificar dos contes.

El jurat (que presidia el lloçat poeta manresà Gabriel Mora i Arana) féu un elogi de la traça amb la qual "els nois i les noies han estat capaços de dir, comentar i exposar, les coses i els fets, a través d'un prisma ben personal i amb una originalitat que deixa traslluir aspectes ben concrets de la seva personalitat".

Aquesta joiosa festa de les lletres en la seva vuitena edició, amb l'impuls decisiu de

professors i pares, és una demostració més de com saben treballar per l'educació de la infància i per la cultura del país, les escoles cristianes del nostre bisbat.

Berga.- El Dia del Malalt s'ha festejat a l'Hospital de Berga (que és l'única institució hospitalària dins del bisbat de Solsona) amb una renovació il·lusionada. Seguint una tradició encetada pel bisbe Mi-

quel Moncadas ara fa set anys, enguany els malalts i els directius de l'Hospital de Sant Bernabé de la capital del Berguedà, han tornat a tenir visita episcopal: monsenyor Antoni Deig, sense gaires protocols i amb molta familiaritat, ha fet la seva primera visita oficial al Berguedà.

A dos quarts de cinc de la tarda del dissabte dia 19 començava la primera part del programa, la visita als malalts, que va allargar-se un parell d'hores ja que el bisbe Antoni va anar veient tots aquells pacients que havien manifestat desig de conèixer personalment el nou bisbe solsoní que, ara fa quaranta anys, era encara vicari de la parròquia de Berga.

Després tingué unes reunions, amb l'equip directiu de l'hospital i amb els membres de la Junta del Patronat, per tal de ser informat detalladament dels aspectes sanitaris, econòmics i humans del centre.

Com a cloenda de la visita, monsenyor Antoni Deig va concelebrar (amb sacerdots de l'hospital i de la parròquia) una eucaristia amb una notable assistència de malalts i de personal d'aquella institució hospitalària.

El Dia del Malalt fou, a Berga, tot un esclat de germanor cristiana.

LLUÍS BADIA i TORRAS

IMPROMPTU

Les qüestions interessants

Em plau que els lectors de CATALUNYA CRISTIANA s'interessin per qualsevol de les qüestions que s'hi plantegen i, naturalment, que en dissenteixin o que s'hi sentin identificats. Penso que si tothom estés d'acord en tot i amb tot, la vida seria d'un inefable avoriment, d'una vegetalitat absoluta. Seriem com tiges de blat blincant-se al més lleuger ventijol... per redreçar-nos amb la calma, per viure dispendiosos fins a la sega.

Hi ha un tema, el de la guerra civil, que continuarà movent passions fins que no resti ningú dels qui la van viure, ni que sigui de retop. Potser aleshores el trist i tràgic esdeveniment podrà ser contemplat sense apassionaments i la veritat del conjunt podrà surar. No solament les mitges veritats interessades, d'elements d'un o altre bàndol.

Encara que la història és un clar exemple, pel que constatem, d'enrarament segons sigui la procedència geogràfica de qui l'ha escrita. Sense allunyar-nos massa, la història d'Espanya, escrita des de paràmetres "mesetaris", sempre té regust d'absorbent conquesta. Fa segles que és molt més important la fugissera conquesta de València pel Cid, que la definitiva i constructora de Jaume I de Catalunya i Aragó. I és millor per alguns mantenir el sofisme de la genovesitat de Colom, que indagar la veritat del seu origen, no fos cas que, efectivament, Colom fos català i, en conseqüència, es desil·lusionessin els genovesos i els castellans es trobessin sense cavall per cavalcar.

I, mentrestant, la veritat només és una fantasia.

ORIOL CAMPS

CARTA DOMINICAL

Un ofici que no mor

Són homes als quals, ni en els dies d'un vent fort i fred ni d'una aclaparadora calor, se'ls acut d'abandonar el seu lloc. Continuen vigilant en el pla o en les muntanyes, suportant el clima. A peu ferm, atents als qui els han estat contats. També és familiar la seva imatge prop de les carreteres, esperant el moment en què tots puguin travessar sense perill. Han disminuït molt en nombre, però encara se'ls veu a les nostres terres. Són els pastors.

Els han estat, des de sempre, portadors d'una semblança molt noble: Déu mateix els va escollir com a imatge de la cura amorosa que Ell té envers el seu poble. El Pare Déu ha manifestat amb insistència la fermesa de la seva fidelitat a ser el bon pastor que cuida el seu poble. Amb la mateixa intensitat ha expressat la tristesa que li causa el fet que no hi hagi homes que el substitueixin en aquest amor i en aquest pasturatge. Des de Moisès i els profetes fins al Senyor Jesús, l'expressió del dolor de Déu davant el seu poble, quan aquest s'assembla a les ovelles sense pastor, ha estat constant.

També avui continuen essent necessaris els pastors. I n'hi ha: molts i exemplars. Ja fan falta, amb tants vents que poden desorientar consciències, apartar del camí, agostar valors positius.

Són pastors destacats tots els homes i les dones que han fet de la seva existència una ofrena mitjançant una especial consagració de la seva vida.

Són bons pastors els pares que, fins a l'edat més avançada, tenen cura de la rectitud moral dels seus descendents. No els desconcerta que tinguin tan mala premsa el paternalisme, perquè no igno-

ren que la seva actitud és diferent, és d'una paternitat noble i enllaça amb la de Déu. Saben que un home pot avergonyir-se de ser sempre un infant, però no de ser sempre un fill. Són bons pastors els pares que no ignoren que els fills comparteixen la mateixa dignitat de persones que ells, però no la mateixa responsabilitat, i no s'avergonyeixen, en conseqüència, de fer ús de l'autoritat. Ho són tots els qui tampoc no s'avergonyeixen de mantenir ben alts els criteris i els valors cristians en la família.

Són bons pastors, en el seu ambient, els joves que mantenen amb gallardia davant els amics les virtuts perennes —que alguns titllen d'antiques— que els faran madurar com a autèntics homes i dones; els qui amb naturalitat viuen uns valors cristians; els qui tenen prou fermesa per a no deixar-se arrossegar; els qui tenen valentia per a afrontar les burles que provoca la seva rectitud; els convençuts que la noblesa de vida té més dret a fer-se sentir que la covardia davant el bé.

Ho són els professors que, dia a dia, infonen en els educands el sentit cristià de la vida, amb tota la força de convicció que els atribueix una existència que és conseqüent amb el que diuen. Mestres que ens parlen amb la seva vida sencera. Pastors bons que eduquen des de la seva bondat, des de la seva experiència, des del seu amor desinteressat.

Tots aquells qui us sentiu responsables de l'ambient en què viviu sou bons pastors, necessaris al Senyor. Manteniu-vos en les vostres actituds amb fortaleza, generositat i esperança. Que no hi hagi ovelles sense pastor allà on arribi la vostra influència benefactora.

+ RICARD M.-Arquebisbe de Barcelona

BARCELONA

Pelegrinatge prop de la Mare de Déu per tal de celebrar la Pasqua

140 joves de Gràcia anaren a peu fins a Montserrat

BARCELONA. - La tarda del divendres 11 de maig les rodalies de la parròquia de la Mare de Déu del Coll a la zona nord de l'arxiprestat de Gràcia (Barcelona) s'omplí d'uns grups majoritàriament joves tot i que algunes persones més grans també s'afegiren al pelegrinatge.

A 2/4 de 8 es posà en marxa el pelegrinatge, sortint cap a Collserola, passant per Vista Rica i l'ermita de St. Medir. Arribats a Sant Cugat del Vallès a 2/4 de 10 del vespre, ens aplegàrem a la plaça del monestir per una pregària de la llum. Després i en silenci total vàrem reprendre la marxa fins a Rubí, on vàrem sopar. Tot seguit ens endinsàrem en la part més forta del romiatge, les hores de la nit, en què tots caminàvem observant la natura, atès que la lluna plena ens acompanyà, i ens estalvià, val a dir-ho, molta despesa de llanternes. Amb una temperatura relativament fresca, arribàrem cap 2/4

de 5 del matí a la Riera del Morral, un cop creuada, vam iniciar la marxa cap a Olesa de Montserrat, on arribàrem a 2/4 de 7. Allà vam esmorzar, i comunitàriament, vàrem fer la pregària de Laudes. Després, continuàrem el pelegrinatge en la seva última part, enfilant ja el camí de la Santa Muntanya.

A les 8 del matí del dissabte 12, des de les diverses comunitats cristianes de Gràcia, varen sortir autocars plens de pelegrins, que s'afegiren hores més tard, als que havíem caminat des de divendres a la tarda.

A les 11 del matí, tots ens aplegàrem a la Missa Conventual. Després la participació en el cant de la Salve i del Virolai, no podia faltar-hi. A la tarda vàrem ser rebuts al Monestir del P. Jordi Castanyer, que ens adreçà unes paraules en nom del P. Abat (absent de Montserrat). Després tots plegats, recitàrem la Visita Espiritual a la Moreneta, tot recordant el nostre arxiprest Mn. Ramon Boldú, malalt de certa gravetat.

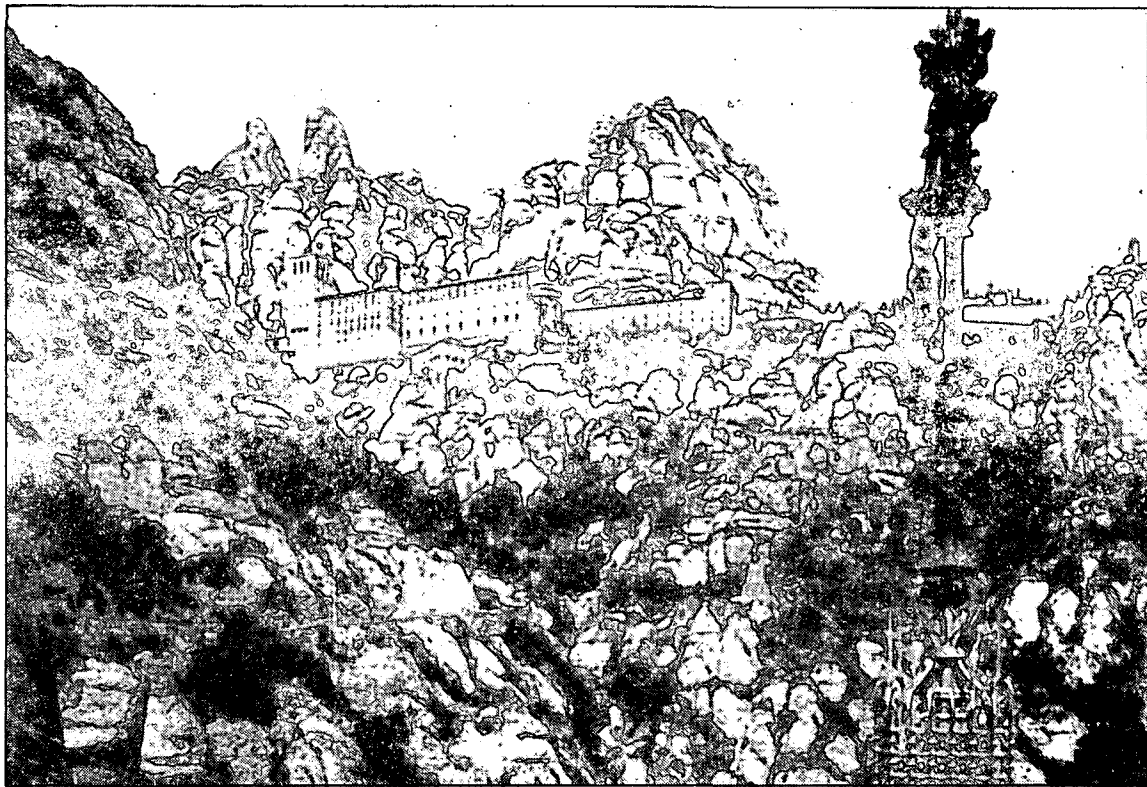
La majoria de joves que pelegrinaren a peu, s'adreçaren a les 6 de la tarda cap a Santa Cecília, on varen romandre fins l'endemà.

El diumenge 13 de maig, vam visitar el Monestir de Sant Benet, on fórem acollits per algunes monges benedictines, una de les quals, ens explicà la història del monestir, així com tots els símbols que

s'apleguen dins l'arquitectura de l'interior de l'església. Després vàrem visitar l'exposició de ceràmiques que donen renom a aquest monestir benedictí. Alguns n'adquirírem alguna com a record. Retornats a Santa Cecília, ens disposàrem a preparar l'Eucaristia, a la petita capella romànica. Fou un dels moments més importants del pelegrinatge, que tenia com a objectiu principal celebrar la Pasqua.

Després de dinar i de deixar les coses ben endreçades al Refugi de Sta. Cecília, iniciàrem la baixada cap a Monistrol; alguns una mica més cansats, optaren per l'aeri. Al cap d'una estona tots ens aplegàrem dalt del tren, plens de joia, i donant gràcies a Déu per haver compartit junts l'experiència del Ressuscitat.

CARLES COSCULLUELA
LLORT

Joven religiosa tailandesa.

"Els Seminaristes de Missions també són Seminaristes nostres"

OBRA DEL CLERGAT NADIU

AL TERCER MÓN, prop de 75.000 seminaristes joves es preparen, en els Seminaris, per servir els seus pobles, ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES. També s'ajuda els noviciats femenins i masculins de Missions.

Està comprovat que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor del TERCER MÓN.

Enguany els nostres donatius van dirigits especialment als seminaris majors: "Sant Rector d'Ars" al Burundi, "Crist Rei" al Pakistan, "Sant Lluís Gonçaga" del Perú i "Esperit Sant" a Port Moresby (Papua. Nova Guinea).

- UNA BECA de 300.000 ptes. facilita sis anys d'estudi.
- MITJA BECA de 150.000 ptes. facilita tres anys d'estudi.
- UN CURS SENCER per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS: Dirigiu-vos a les Delegacions diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 Barcelona
C/ Bisbe Irurita, 5

17004 Girona
C/ Albareda, 15

25002 Lleida
Plaça de Sant Josep, 2º 1º

25700 SEU D'URGELL
Bisbat

25280 Solsona
Bisbat

43003 Tarragona
Major, 16

43500 Tortosa
Bisbat

08500 Vic
Seminari diocesà

GIRONA

Els bisbes de Girona i Perpinyà s'aplegaren al Santuari del Mont per celebrar la diada

Sant Galderic, patró de la pagesia catalana

GIRONA.— El dissabte, dia 9 de juny, tingué lloc al santuari empordanès de la Mare de Déu del Mont, l'aplec de primavera durant el qual es beneí la imatge del patró de la pagesia catalana, sant Galderic, i la seva col·locació en un altar de l'església. La festa comptà amb la presència del bisbe de Girona, Jaume Camprodon,

l'abat de Solius i el bisbe de Perpinyà, ja que des del cim de la muntanya es veuen bona part de les parròquies d'ambdues diòcesis.

A més, s'aprofità l'aplec per celebrar diferents actes en memòria de mossèn Cinto Verdaguier, que va passar unes setmanes al santuari des d'on es va inspirar

per escriure part de la seva obra, "El Canigó". L'escriptora Maria Àngels Anglada dissertà sobre el tema "El Mont i el Canigó", muntanyes germanes", i el cor Maragall, de Girona, oferí un concert.

Tornant al patró de la pagesia catalana, sant Galderic, cal recordar que va ser un camperol nascut l'any 820 a Vilavella de l'Aude, un poble proper a Carcassona, i que va morir a finals del segle IX. Poc després ja va ser canonitzat i les seves relíquies van ser traslladades l'any 1035 pel comte Guifré a Sant Martí del Canigó. Més tard els avatars de la història van fer que durant la revolució francesa aquestes relíquies es dipositessin al monestir de Sant Pau del Camp, de Barcelona, fins que van ser traslladades a Perpinyà.

L'esforç de descentralització fet a partir de la guerra del 1714 va comportar que la devoció a Sant Galderic anés minvant a Catalunya, essent substituïda pel patró madrileny, sant Isidre. Malgrat tot, ja amb la Renaixença es va tornar a reivindicar el mestratge del sant català i ara ja hi ha un grup de parròquies de l'Empordà que celebren cada any la seva festa.

M. CABALLÉ

El Santuari de la Mare de Déu del Mont, punt de reunió dels bisbes de Girona i Perpinyà.

Restauració de l'ermita de Sant Bartomeu de Matamala

El Centre Excursionista de Banyoles ha realitzat la restauració de l'ermita de Sant Bartomeu de Matamala, situada en el terme de porqueres al vessant de la muntanya de Sant Patllari sobre l'estany. La primitiva capella era romànica, però va ser parcialment destruïda pels terratrèmols dels anys 1427-8 i es troba en un lloc de gran bellesa, ja habitat en temps dels ibers.

Encara es conserven part de les arrancades de les voltes romàniques i l'absis semicircular, del qual ara s'ha refet la volta. La restauració ha afectat també a les parets laterals que han estat consolidades. Al seu interior s'hi venera una imatge d'alabastre policromat de sant Bartomeu dels voltants del segle XV, que apareix amb la seva pell penjada a l'espatlla i el ganivet del martiri a la mà. L'accés a l'ermita es fa des de la carretera de Banyoles a Mieres per una pista forestal en bastant bon estat.

M.C.

Trobada diocesana de monges contemplatives

GIRONA.— Un centenar de monges contemplatives del bisbat de Girona van celebrar a mitjans de maig la seva Trobada Diocesana anual al seminari amb participació de totes les comunitats. El tema central de reflexió va ser "La litúrgia", enfocat amb motiu del proper congrés que tindrà lloc a Montserrat aquest mes de juny. El bisbe de la diòcesi, Jaume Camprodon, va assistir a tots els actes i finalment va presidir l'Eucaristia. La Jornada va comptar amb l'adhesió de les altres comunitats religioses de vida activa de la diòcesi, especialment de les que treballen en els suburbis de la ciutat.

M.C.

ESGLÉSIA I ESCOLA

L'Educació Infantil

Segons el projecte de reforma del sistema educatiu, en els propers anys s'implantarà una nova etapa que rebrà el nom d'Educació Infantil, que s'impartirà en els centres actualment anomenats Guarderies, Llars d'Infants, Pre-escolars, etc. En particular, es preveu que en pocs anys tots els nens i nenes de tres a sis anys estiguin escolaritzats.

La pregunta sorgeix espontània: ¿serà gratuïta l'Educació Infantil?

Una cosa és indiscutible si acceptem els principis constitucionals referents a l'educació: tots els nens i nenes tenen dret a l'educació i els pares tenen dret a decidir el tipus d'educació que llurs fills han de rebre i, en particular, tenen dret a escollir centres docents diferents dels creats pels poders públics.

¿Què passaria si els nens i nenes que anessin a l'escola pública rebessin educació gratuïta i, en canvi, tots els qui anessin a les escoles d'iniciativa social haguessin de pagar? Molt senzill: els pares no podrien escollir lliurement ni el tipus d'educació ni l'escola que desitgen per a llurs fills. I això, des dels primers anys.

D'altra banda tampoc ningú no discutirà el que diu el Llibre Blanc de la Reforma: "El centre d'Edu-

cació Infantil ha de suposar una aportació decisiva al desenvolupament del nen en els seus primers anys de vida (...) afavorint experiències i oferint espais, recursos i ambients que constitueixin un medi òptim per tal que el desenvolupament sigui estimulat per uns processos d'aprenentatge dirigits oportunament" (Capítol V, 5).

Si això és així, encara que l'etapa d'Educació Infantil no tingui el caràcter d'obligatòria cal assegurar que tots els infants hi tinguin accés.

Tornem, doncs, a la pregunta d'abans: ¿Serà gratuïta l'Educació Infantil?

El projecte de LOGSE presentat al Congrés de Diputats no parlava de gratuïtat de l'Educació Infantil, i tot feia pensar que seria molt difícil que els centres d'iniciativa social rebessin cap tipus de subvenció de l'Administració Educativa per poder obrir-se a tothom i no discriminar a ningú per motius econòmics.

Per això, en el IV Congrés de l'Escola Cristiana de Catalunya proclamàrem el següent: "Un enfocament incorrecte del paper de l'Administració en la programació i el finançament del servei públic de l'educació podria fer pensar que l'Educació Infantil només ha de ser gratuïta en els centres de titularitat

pública".

I dèiem encara més: "La Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat cometria un greu error si, a mesura que s'escolaritzen els nens i nenes de menys de sis anys, no garantís que llurs pares tinguessin llibertat total per a dur-los a escoles de titularitat pública com a les escoles d'iniciativa social que presten aquest servei educatiu sense cap afany de lucre. És evident que aquesta llibertat no seria possible si no s'assegurés el mateix nivell de gratuïtat en ambdós tipus de centres educatius".

Doncs bé, finalment sembla que la pregunta que hem formulat podrà rebre una resposta satisfactòria. Per una banda, el projecte de LOGSE ha estat corregit per la Comissió d'Educació del Congrés de Diputats: el finançament de l'Educació Infantil serà oportunament regulat. I per l'altra, el Govern de la Generalitat preveu que a Catalunya l'etapa d'Educació Infantil a les escoles d'iniciativa social començarà a ser subvencionada a partir del curs vinent.

Tot plegat, una bona notícia per a tots els qui estimem l'escola.

FRANCESC RIU

La Vetlla de la Pentecosta de la zona pastoral de Terrassa, una bona ocasió per passar revista a les necessitats pastorals

"Celebrem junts l'Eucaristia"

TERRASSA.— Vet aquí un aplec festiu de les parròquies, comunitats religioses, moviments i associacions de la zona pastoral de Terrassa de l'arquebisbat de Barcelona. La Pasqua Granada és des de 1977 una ocasió per celebrar junts l'eucaristia. I cada any, la celebració ha tingut un missatge o motivació. En aquest 2 de juny de 1990 s'ha fet commemoració del X aniversari de l'Assemblea del Poble de Déu a Terrassa, (1978-80), assemblea que precedí a l'Assemblea Diocesana que es clausurà el 22 de febrer de 1981.

Per donar contingut a aquest X aniversari, el consell pastoral de la zona proposà un any abans a totes les entitats, d'escollir 25 conclusions d'entre les 220 aprovades per l'Assemblea. Aleshores s'escolliren les quatre més votades, essent en resum les següents: 1) La deguda preparació dels sagraments. 2) La repercussió dels nostres grups i comunitats per a la construcció d'un món més just i fraternal. 3) La formació

dels laics per assumir diverses tasques pastorals. 4) La catequesi continuada i progressiva, i la formació permanent.

El treball a fer ha estat respondre a aquesta pregunta: "Quina és la situació actual de la nostra comunitat o grup respecte d'aquestes quatre conclusions?". La Vetlla ha recollit, doncs, aquest treball i s'ha plasmat amb una proclama i un breu àudio-visual en el qual han ressonat aquestes conclusions, llegides per quatre laics promotors de l'Assemblea. Les lectures bíbliques han il·luminat també les conclusions.

Diem, també com a nota pròpia de la celebració, que cada comunitat ha aportat un símbol per identificar-se. Ha estat una "pedra" per donar a entendre que tots construïm l'Església. Aquestes s'han adossat als contraforts de l'església parroquial de St. Cristòfor, lloc on s'ha celebrat la Vetlla, el mateix on es clausurà l'Assemblea i que presidí el Sr. Cardenal Narcís Jubany, aleshores arquebisbe de Barcelo-

na.

Per altra part, els feligresos de la parròquia han decorat amb una gran flama i un colom el temple i han distribuït un bell recordatori. Com en altres vetlles, s'ha editat una guia de la celebració amb els cants i les lectures. Ha participat el Cor interparroquial i un conjunt instrumental, donant relleu celebratiu a l'ampla assemblea litúrgica d'uns sis-cents cristians i divuit preveres, pre-

sidents pel vicari episcopal.

Trobada ecumènica

El dissabte, 12 de maig tingué lloc en els locals de l'Escola Pia de Terrassa una joiosa i fraternal "trobada ecumènica". Des de 1985 es troben per pregar, informar i dinar junts, cristians de l'Església Evangèlica i de l'Església Catòlica Romana. També enguany hi han participat cristians de l'Esglé-

sia Ortodoxa i de l'Església Adventista. Es féu pregària i meditació sobre aquests textos de la Sagrada Escripura: Proverbis 6,16-19, Salms 85 i 72, Efesis 4,1-6, glossant "la pau i la justícia" en el món, com a ressò de l'Assemblea Ecumènica Europea celebrada a Basilea el 1989 i enguany a Seül. Membres de les esglésies esmentades feren el seu comentari ben adient. Per la part catòlica intervingué Rosa M. Cunill de Dalmases. Eliseu Vila informà sobre els darrers acords entre l'Estat Espanyol i la Confederació d'Esglésies Evangèliques. Els pastors Àngel Cortés i Benjamí Planes explicaren els treballs de la versió interconfessional en català de l'Antic Testament i presentaren l'interessant edició facsimil del Nou Testament, versió al català, de 1832. Així mateix el pastor adventista explicà les característiques de la seva Església. Com ja és costum, acabà la "trobada" amb el dinar de germanor, dinar preparat pels mateixos participants, gaudint especialment d'una saborosa "paella" que tots gosen anomenar "ecumènica". L'assistència fou d'un centenar de persones.

"Signes dels Temps"

de TV3.— Ha estat premiada amb una subscripció per un any a **Catalunya Cristiana Florentina Duque Pérez, de Barcelona** (Barcelonès) per la seva participació en el programa "Signes dels Temps" de TV3 patrocinat pel nostre setmanari. La nostra enhorabona!

CANÇONS PER A LA LITÚRGIA
de la Missa (cants d'entrada, comunió, final), etc.

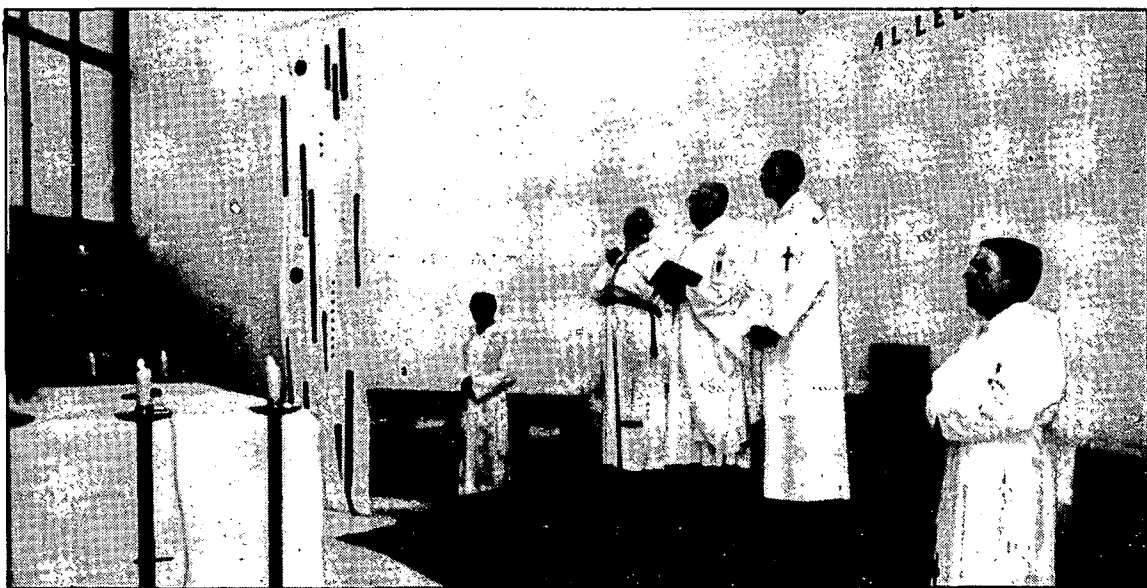
Lletres i música: Mn. Josep Soler.

Acompanyaments d'orgue: Cassettes núms. 1, 2, i 3: P. Jaume-Manuel Mola i núm. 4: Mn. Albert Taulé.

Il·lustracions dels cassettes i dels llibrets amb solfa: P. Oriol M. Diví, monjo de Montserrat.

- Amb el núm. 4 es completa l'any B. Cançons, però, obertes i intercanviables.
- Són una bona aportació als cants de la vostra comunitat. Proveu-ho.
- En les cançons que tenen una tornada o antífona el poble podrà alternar-hi, encara que no tingui la lletra.

Venda a les llibreries religioses.

25 anys de l'església del Carme

TERRASSA.— El convent dels Pares Carmelites de Terrassa és ubicat al popular barri de Sant Pere.

La presència de l'Orde del Carme a la ciutat de Terrassa data de 1928. L'ensenyament i la vida litúrgica i pastoral varen constituir els eixos de l'activitat dels religiosos carmelites que integraren les primeres comunitats d'aquest Orde a la ciutat.

Acabada la guerra civil foren adquirits els terrenys on edificaren el conjunt integrat pel convent, l'església i el col-

legi. El 25 de gener de 1942 se'n col·locà la primera pedra.

Pel que fa a l'església, inicialment fou construïda una capella provisional per tal d'atendre les necessitats de la comunitat religiosa, del col·legi i del barri. Aquesta capella féu el seu servei fins al 23 de maig de 1965, data de la benedicció de l'església actual.

Ara n'hem celebrat els 25 anys.

Aquest temple té unes característiques i unes proporcions tals, que li donen un elevat grau d'acolliment i concen-

tració de cara a les funcions litúrgiques. L'arquitecte de l'obra fou en Joan Baca i Pericot, que desenrotllà la seva idea partint d'una línia que divideix l'església en dues seccions.

Aquesta circumstància i el fet que el terreny estigui situat en un xamfrà, fa que l'església s'obri com un ventall i approximi els fidels a l'altar, del qual proporciona una nítida visió des de qualsevol angle de l'església.

C.

Monsenyor Javier Martínez, bisbe auxiliar de Madrid

"La LOGSE és una fàbrica d'homes sense principis"

MADRID.— ABC publicava fa poc aquesta entrevista amb el prelat madrileny, monsenyor Martínez.

—L'Església no està defensat interessos particulars en demanar ètica, religió i col·legis d'iniciativa social?

—Aquest és l'enfocament que alguns han volgut donar a les coses negatives que l'Església veu en la LOGSE. Però les dificultats són molt més profundes. Els bisbes hem dit des del començament que el Projecte de Llei propicia una mena d'home truncat, perquè ignorarà dimensions fonamentals de la realitat. En part aquesta mena d'home ja existeix, però la futura Llei el "construirà" sistemàticament.

—Tanmateix, s'ha dit que la Llei promourà la formació tècnica de l'alumne.

—La LOGSE incrementarà més encara el fracàs escolar, perquè inevitablement incrementarà la desafecció del nen per un sistema educatiu que el deixa sense respostes davant les qüestions que, precisament, l'interessen més. Un nen o un adolescent normal no vol només saber amb quins combustibles funciona un cotxe espacial, sinó moltes altres coses prèvies, que li preocupen molt més. Per exemple, per què em sap greu quan m'adono que algú em menteix? ¿per què els meus pares es barallen, i no hi ha alegria en la meua família? ¿per què cal estudiar i treballar? ¿per què la droga és dolenta i la vida bona, si en la vida hi ha sofriment i dolor? ¿per què la violència és dolenta si amb ella s'aconsegueixen coses? Si el sistema educatiu no és capaç de donar una resposta, i una resposta satisfactòria a aquestes preguntes, i a moltes altres com aquestes, el sistema educatiu no pot esperar gaire entusiasme per part dels estudiants. Per això la LOGSE és una amenaça per a la llibertat i la convivència.

—Quins seran els més perjudicats?

—Malauradament, com sempre, els més perjudicats per la Llei seran els més pobres, els que no tenen més remei que enviar els seus fills als centres d'ensenyament estatals. A mi em resulta paradoxal que un projecte així sigui defensat en nom de l'esquerra, que sempre ha fet gala de sensibilitat social. Fa la impressió que el projecte de Llei respon a teories pedagògiques que, tanmateix, tenen un gran desconeixement de l'home concret, de l'home real.

—En una societat pluralista, tanmateix, les respostes a aquestes preguntes de l'home real són múltiples. I l'Estat diu que pot prendre partit per les unes o les altres en el sistema educatiu.

—Això ens porta exactament al nucli de la qüestió. Educar persones és una cosa, i preparar material humà per a la producció i el consum una altra molt diferent. Educar persones és ajudar a buscar la resposta a les preguntes que esmentava abans, fer possible que sorgeixi en l'ésser humà aquest miracle que és el sentit de la vida, la consciència de la pròpia dignitat, la llibertat i l'amor. Ajudar a reconèixer la vida com un "do", un do tan gran que fa desitjable comunicar-ho, transmetre-ho als

altres malgrat el sofriment i del treball que la transmissió de la vida comporta. Només en aquest context el respecte mutu, les virtuts, l'estat de dret, la mateixa tolerància, tenen un significat.

—Què pensa de les afirmacions del ministre d'Educació, quan diu que se suprimeix l'ètica, perquè hi ha molts tipus d'ètica?

—Jo comprenc perfectament el raonament que fa l'Estat quan diu que ell no pot prendre posi-

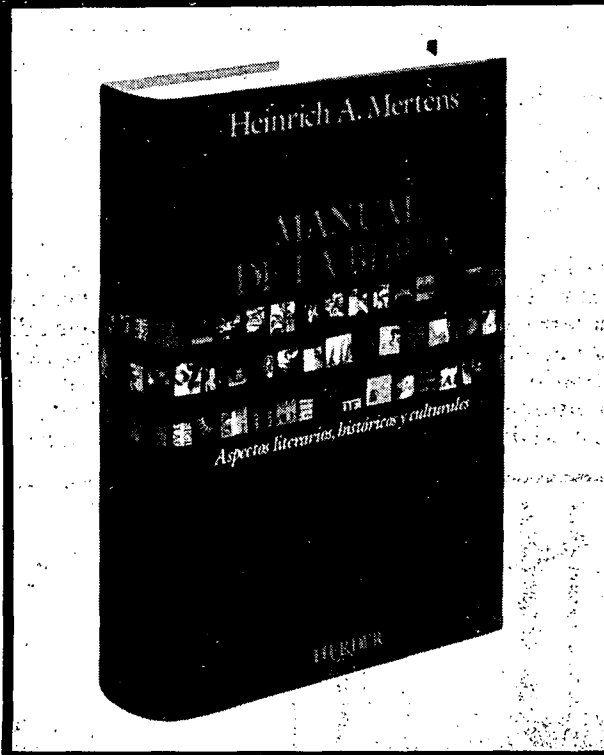
cions en qüestions morals i religioses. El que li retrec és que aquest raonament es queda a mig camí, i no en treu totes les conseqüències. Perquè quan l'Estat diu això, el que està dient en realitat és que ell no pot educar. La conseqüència lògica seria deixar a la societat pluralista que eduqui com ella mateixa vulgui educar i afavorir que hi hagi ofertes educatives múltiples, d'acord amb les creences diversès dels pares. Els pares de qualsevol identitat religiosa te-

nen dret a educar els seus fills conforme a les seves conviccions. Un Estat coherent amb la seva neutralitat, respectuós del seu poble i garant de la llibertat de tothom, propiciaria que tots els pares poguïn exercir el seu dret, i que es creïn tot tipus d'escoles d'iniciativa social, regulant la qualitat de l'ensenyament amb criteris justos per a tothom, intervenint només quan estigui provat que una forma d'educació viola drets fonamentals de la persona. L'Estat és al servei de la societat i no al revés. La LOGSE, en canvi, treu exactament la conseqüència contrària: com que l'Estat no pot prendre cap opció educativa, s'imposa a tothom un tipus d'instrucció que prescindeix d'allò que és essencial de la relació educativa, i es dificulta la creació d'escoles d'iniciativa social.

—Això significa que la LOGSE és neutral?

—És molt difícil veure-hi la neutralitat de l'Estat. La LOGSE no és neutral, és un projecte de Llei al servei del projecte de societat del Govern. I en aquest projecte l'home no és tractat amb justícia. No solament els catòlics, sinó ningú que tingui alguna convicció sobre la vida i el seu sentit. Ignorar sistemàticament en el procés educatiu les qüestions últimes, no tractades coherentment —des de la perspectiva que els pares vulguin per als seus fills—, és una manera de prendre'n posició, és una manera d'afirmar que no tenen resposta o que són irrellevants. Aquesta pretesa neutralitat és, en realitat, una farsa, amb la qual l'Estat està imposant a la societat la seva pròpia resposta i està suprimint clarament un dret fonamental dels pares: ¿Qui ha donat a l'Estat el dret d'educar-nos? ¿On és la llibertat? ¿On queda la neutralitat?

Cultura, historia, arqueología, geografía, literatura de los pueblos y los tiempos bíblicos

MANUAL DE LA BIBLIA

Heinrich A. Mertens

Versión castellana de Claudio Gáncho.

Un tomo de gran formato (17x24 cm), encuadernado en tela, con sobrecubierta plastificada. 872 págs. 133 ilustraciones. 12 planos. 11 mapas.

ISBN 84-254-1637-X. 7.500 ptas. (IVA incl.).

Valiosa y abundante información especialmente útil para quienes trabajan en el mundo de la enseñanza y la formación religiosa

Este manual de la Biblia quiere ser una ayuda para la comprensión del libro sagrado. En concreto, ofrece los puntos que siguen.

Introducción a la Biblia. Una vez consignados los libros que forman el Antiguo y el Nuevo Testamento, se especifican los rasgos típicos de la visión judía y de la cristiana con respecto a la Biblia, se discute el sentido que tiene la inspiración y se trazan las grandes líneas de la formación del canon.

Referencias lingüísticas. Hoy sabemos que cada lengua es un mundo. Por eso no es extraño que la Biblia, que fue escrita en lenguas profundamente diferentes y distantes de las de la mayoría de sus lectores actuales, resulte difícil de comprender.

Libros y pericopas del Antiguo y Nuevo Testamento. Ocupan la parte central de la obra; además de una introducción general a cada escrito bíblico, se recorren y analizan brevemente los principales pasajes.

Exposiciones históricas. La historia de Israel forma parte de la historia del Oriente próximo durante unos siglos de especial densidad histórica. Tener claros los perfiles de los pueblos que intervienen y conocer los datos esenciales de los imperios que se suceden hará que la propia historia bíblica aparezca bajo una luz más realista.

Aclaraciones culturales. El mundo de la Biblia es en gran parte algo periclitado, y en cualquier caso resulta un entorno cultural difícilmente representable. La manera de pensar y la forma de vivir eran distintas de las nuestras. Aquí es donde, sin duda, le espera al lector creyente actual la tarea más ardua: cómo tener la libertad para saber prescindir de ese mundo del pasado y, al mismo tiempo, actuar con la responsabilidad de quien escucha atentamente la palabra viva de Dios.

El contexto religioso de la Biblia. Los dioses y las prácticas religiosas de los pueblos vecinos, la evolución religiosa de Israel, las instituciones, los usos más importantes...

Marco geográfico. Naciones, ciudades principales.

En una palabra, el autor pretende exponer a sus lectores lo esencial de aquella información que hoy se le ofrece dispersa en diccionarios, monografías y obras especializadas, con frecuencia de difícil acceso o que exigen mucho tiempo de consulta.

De venta en librerías

Solicito me envíen gratis su catálogo general

Nombre y apellidos

Dirección

Código postal Población

Provincia

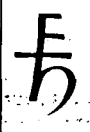
Enviar este cupón a:

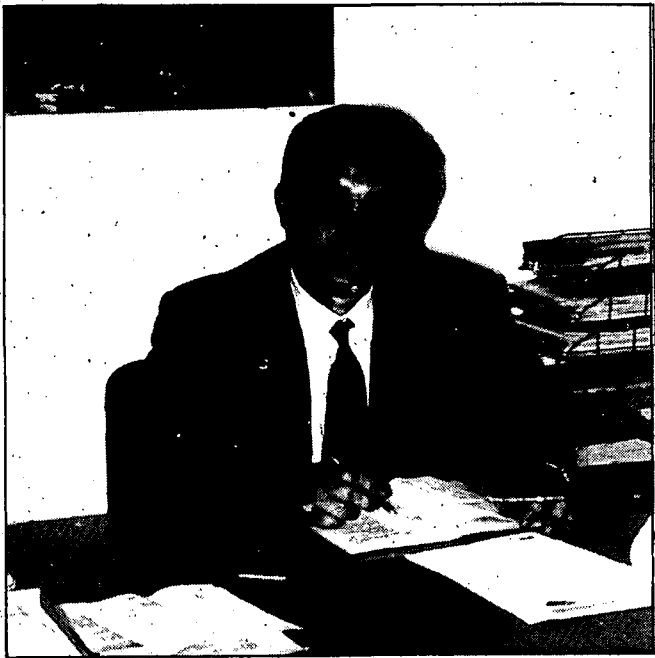
EDITORIAL HERDER S.A.

Provenza, 388 - 08025 Barcelona

Teléfono (93) 257 77 00

Fax (93) 207 34 48 - Télex 54120 HEGRE

José Oriol afirma que el SCV té com a finalitat oferir un servei que faci més planera la feina dels educadors.

Entrevista amb Oriol Pujol, gerent del Servei de Colònies de Vacances i des d'aleshores

25 anys form infants

Fa 25 anys que es va fundar el Servei de Colònies de Vacances i des d'aleshores ha anat adquirint una influència creixent perquè cada cop es veu més clara la importància d'omplir el temps lliure de l'infant d'una manera formativa. El SCV pretén fer més planera la

feina dels educadors i model d'home nou transmetre als infants. El gerent del SCV, aquesta entrevista de la imatge entitat.

Enguany es compleixen 25 anys del naixement com a entitat independent del Servei Colònies de Vacances (SCV). La gènesi de l'SCV prové del 1965, però ja a les acaballes de la guerra, alguns sacerdots i seminaristes van iniciar les colònies dels aspirants d'Acció Catòlica. Caritas Diocesana els facilitava llavors aliments i ajuts, i es creà el Secretariat de Colònies de Caritas Diocesana. Corrien els anys cinquanta. Al 1965, el procés de creixement i consolidació de l'esmentat Secretariat va fer aconsellable crear una entitat dins de Caritas i nasqué l'SCV.

L'SCV va néixer i s'ha mantingut obert a tothom, però sense perdre en cap moment la identitat eclesial que té. En diferents moments de la seva història, l'SCV s'ha encarregat de la formació dels monitors dels diferents esplais que els sol·licitaven ajuts i ha aconseguit la Federació de Centres d'Esplais Cristians. Totes dues tasques donarien com a resultat, més endavant, la formació de dues noves entitats: l'Escola de l'Esplai i el Moviment de Centres d'Esplai Cristians, respectivament. Del 1985 ençà, totes tres entitats —SCV, Escola de l'Esplai i Moviment de Centres d'Esplai— pertanyen a la Fundació Institut Pere Tarrés d'Educació en l'Esplai, on actuen de manera coordinada les tres organitzacions.

Un gerent per a l'Institut

Al capdavant de tot això, i com a gerent de l'Institut Pere Tarrés i de l'SCV alhora, trobem Josep Oriol Pujol i Humet. Psicòleg per formació i monitor per vocació, el gerent de l'IPT és casat i té 29 anys.

—Com va anar a parar a la gerència de l'Institut i de l'SCV?

—Jo estava treballant com a monitor en el centre de colònies Claret de la parròquia de Montgat. Essent monitor, em van escollir com a membre directiu del Moviment de Centres d'Esplai Cristians, on vaig fer de secretari general durant tres

La Casa de Colònies "Santa Maria del Roure", a Cantonigròs, és la darrera que ha inaugurat el Servei. Té una capacitat màxima de 94 places i està situada en un indret privilegiat.

anys. Va ser llavors quan em van proposar fer de gerent de la Fundació Pere Tarrés i jo vaig acceptar. Ara ja porto quatre cursos a la gerència de l'Institut.

—Què és l'SCV?

—L'SCV és una secció de l'Institut Pere Tarrés que va néixer de la voluntat d'uns centres d'esplai i d'unes parròquies que començaven a fer colònies i s'adreçaven a Caritas demanant col·laboració. Caritas en un primer moment els oferia llet americana i ajuts materials tipus lliures. Això era cap als anys cinquanta. Com que la cosa va agafar certa volada, Caritas creà el Secretariat de Colònies que el 1965 es va convertir en l'SCV.

Al 1985 es creà la Fundació Institut Pere Tarrés que actualment aplega, juntament amb l'SCV, l'Escola de l'Esplai i el Moviment de Centres d'Esplai Cristians.

—En quins aspectes es pot dir que ha evolucionat el servei que ofereix l'SCV?

—L'SCV té com a finalitat avui oferir un servei que faci més planera la feina dels

monitors i educadors en general. Aquests serveis són, ara per ara, cases de colònies, autocars i mitjans de transport en general, assegurances i serveis educatius —escola de natura, servei d'educació ambiental...— quan ens ho demanen. Cal assenyalar que el Servei resta obert a tothom, no cal ser-ne federat. Tenim deu cases de colònies que portem directament nosaltres i unes altres deu d'entitats o particulars simpatitzants amb l'SCV i que les tenim en règim d'exclusiva. A més d'aquestes, tenim les altres que hi ha normalment al mercat a les quals podem accedir com qualsevol agència. Vull remarcar que nosaltres no fem colònies. Les colònies les fan els esplais o les escoles. A aquesta casa ens ocupem d'oferir les instal·lacions i els mitjans necessaris perquè els monitors puguin desenvolupar la seva tasca el millor possible.

Un model d'home a transmetre

—Quina és la visió que es té

de la societat des de l'SCV i de quina manera pensa influir per millorar-la?

—Nosaltres no estem d'acord amb l'actual societat. Tenim un model d'home que està molt ben descrit en les nostres línies bàsiques —i que bàsicament és el model d'home proposat a les benaurances— i ens agradaria que la societat caminés cap a aquest tipus d'home. Hi ha moltes maneres de fer-ho i nosaltres hem optat per l'educació de la mainada. En aquesta casa procurem promocionar els centres d'esplai que hi estan federats i formar els monitors des de l'Escola de l'Esplai, ja que són els qui fan la tasca educativa. Amb l'excusa, amb l'avinentosa, de l'escola de natura o de l'escola del mar hi ha un seguit de monitors que transmeten una sèrie de valors als infants. Les nostres instal·lacions estan, pensades i preparades perquè els centres d'esplai puguin transmetre aquest model d'home en el que creiem.

—Què és el que diferencia

l'SCV enfront dels altres organismes o entitats que promouen les colònies?

—L'SCV té una filosofia d'entitat sense finalitat de lucre que el caracteritza. Això no vol dir que no obtingui beneficis, sinó que si hi ha un marge de guanys es destina, no a les persones que el porten, sinó que va a parar al Moviment de Centres d'Esplai Cristians, per abaratir els cursos de l'Escola de l'Esplai, o bé per beques o per la revista "Estris". També l'SCV té un estil propi de funcionament que crec que en les activitats i serveis que oferim es veu, es nota. I és el fet de ser una entitat d'Església, que ofereix els seus serveis preferentment als centres d'esplai d'Església. Oferim, per això, una colla de serveis que són deficitaris i ho fem perquè sinó molts esplais no podrien tirar endavant. Així oferim cases sense pensió, tant els caps de setmana com a l'estiu, permetent que els esplais puguin organitzar un seguit d'activitats a un preu més assequible i, per tant, que puguin arribar a les classes més desfavorides.

Sortir fora per construir Europa

—Quines activitats es preveuen aquest estiu, com es presenta a curt termini?

—L'estiu se'ns presenta com sempre. Tenim ja totes les cases plenes i, com que ha plogut, el nostre principal problema ha quedat solucionat. Cal destacar que el passat dia dos de juny vam inaugurar amb una eucaristia que va presidir el bisbe auxiliar Martínez Sistach la rehabilitació de la casa de colònies de Sta. Maria del Roure a Cantonigròs, i que vindrà a ampliar la nostra xarxa.

—Quins projectes de futur preveu per dinamitzar els moviments d'esplai?

—Com a projectes de futur, una de les missions que volem que tingui l'SCV és tirar del carro, fer unes propostes als centres d'esplai

cances

ant

en general i crear un
na sèrie de valors als
p Oriol, ens parla en
nt tasca que fa aques-

què puguin organitzar
ivitats innovadores, amb
anxo", a les que més fàcil-
nt puguin apuntar-se jo-
i infants. D'aquesta ma-
a amb un nou envàs, en
nou entorn, podrem se-
r educant els mateixos
ors de sempre.

—En aquesta direcció s'es-
organitzant estades fora de
alunya...

—Sí. Seguint aquesta lí-
innovadora, i gràcies a
relacions que tenim amb
ltres entitats sense finali-
de lucre semblants a la
tra amb les quals hem
nnectat, estem oferint ins-
lacions fora de Catalu-
d'uns anys ençà. A Ma-
ca estem oferint avui una
xa de vuit cases. Al País
sc, a Cantàbria, a Aragó i
als Pics d'Europa hi te-
cases. També d'uns anys
à i mitjançant un acord
b la Unió Francesa de
itres de Vacances, estem
rint instal·lacions fona-
ntalment als Alps france-
i també en d'altres in-
ts de França. És impor-
t, considero, el fet de sor-
fora, perquè creiem que
ropa es farà en base a què
persones que la formen la
eguin, la trepitgin i es re-
ionin de tu a tu, i no per-
els governants prenguin
ns acords.

La filosofia de l'SCV és el
vei a l'esplai. Oferir les mi-
s infraestructures perquè els
ps puguin desenvolupar la
a tasca. "Nosaltres oferim
casa però no organitzem
colònies", remarca el ge-
t de l'SCV. Qui estigui inte-
at en aquests serveis pot
eçar-se a l'Institut Pere Tar-
on trobarà l'SCV, al car-
Numància 149-151 o bé pot
car al telèfon 430 16 06.

"Volem recollir la tradi-
d'aquests 25 anys —ens
en Josep Oriol Pujol, per
bar—. Volem mantenir la
ntitat cristiana i treballar
les finalitats en què
iem. Volem tenir la mira-
posada en el futur per po-
oferir allò que el món de
lucació, especialment no
mal, ens demani a cada
ment".

DAVID VIDAL i CASTELL

El 5% de la gent
gran de l'Estat
espanyol viu en
residències.

Segons un estudi del Centre d'Investigacions Sociològiques

La gent gran rebutja les residències per a la tercera edat

Vuit de cada deu espanyols majors de 65 anys no viuen en residències d'ancians afirmen que encara que poguessin no voldrien viure en aquestes llars comunitàries, malgrat que gairebé el 20 per cent viuen sols, segons un estudi del Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS) facilitat a Efe.

Aquest estudi, realitzat per l'equip tècnic del CIS, recull dades sobre les condicions de vida i estat general de salut dels ancians espanyols.

Segons els seus autors, quelcom més de la meitat del conjunt de la població major de 65 anys conviu amb el cònjuge o amb el seu cònjuge i els seus fills (53 per cent), una proporció que s'eleva fins el 70 per cent en el cas dels homes i que es redueix fins el 40 per cent en les dones.

El 18 per cent resideix amb els seus fills, el 5 per cent amb d'altres familiars i un altre 5 per cent en residències per a la tercera edat.

La majoria dels que resideixen amb els seus fills o amb d'altres familiars ho fan de manera permanent (63 per

cent) sense necessitat de canviar d'habitatge per temporades, compten amb ingressos suficients per cobrir les despeses que suposa viure a la casa (62 per cent) i disposen d'una habitació independent (71 per cent).

Pel que fa a les residències de la tercera edat, vuit de cada deu enquestats que en l'actualitat no hi viuen, afirmen que encara que hi poguessin viure, no viurien en aquestes llars.

Pel que fa als que viuen en aquestes residències, només tres de cada deu afirmen que prefereixen aquesta situació tot i comptar amb els fills o família i amb recursos suficients per viure amb ells o en solitari.

Una quarta part dels que viuen en residències no tenen fills ni familiars per residir amb ells, ni tenen recursos econòmics suficients per viure sols i una altra quarta part afirma que les seves famílies no poden acollir-los ni tenen recursos econòmics suficients per independitzar-se.

Nivell de vida inferior al de la majoria

Encara que el 44 per cent

d'aquests enquestats la residència compta bastant en relació als seus ingressos, prop del 87 per cent es mostra satisfet per la vida que fa en la residència i els serveis que ofereix.

L'enquesta assenyala que els ancians espanyols consideren necessàries unes 75.000 pessetes mensuals per viure dignament, sense luxes ni estretesa, encara que la mitjana varia en funció de les variables socio-econòmiques contemplades: necessiten més els homes, els que tenen estudis superiors i els residents en les comunitats de Madrid i País Basc.

Els autors assenyalen que en línies generals, les persones d'edat avançada creuen tenir un nivell de vida inferior al de la majoria dels espanyols, encara que destaquen que l'ancià creu que la societat el tracta generalment bé.

Dues de cada deu persones majors de 65 anys tenen algun tipus d'invalidesa o incapacitat física, proporció que s'eleva a quelcom més de la quarta part en el col·lectiu que tenen

més de 85 anys i disminueix considerablement a mesura que augmenta el nivell d'estudis.

Pel que fa a les malalties, quelcom més de les dues terceres parts dels enquestats declara sofrir malalties de caràcter crònic o estable.

Les persones que tenen cura de l'entrevistat, en el cas de malaltia, és normalment el cònjuge o familiar amb el qual es conviu habitualment, sobretot en el cas dels homes menors de 70 anys.

Entre les dones s'eleva la proporció de les que han estat ateses per algun familiar amb el qual conviu habitualment, per d'altres persones o per elles mateixes.

Això es degut segons els autors, al fet que la proporció d'homes que conviu amb el cònjuge i els seus fills és molt superior (70 per cent) a la de dones (40 per cent), entre d'altres raons perquè hi ha més vídues que vidus a causa de la major esperança de vida de les dones.

C.C.

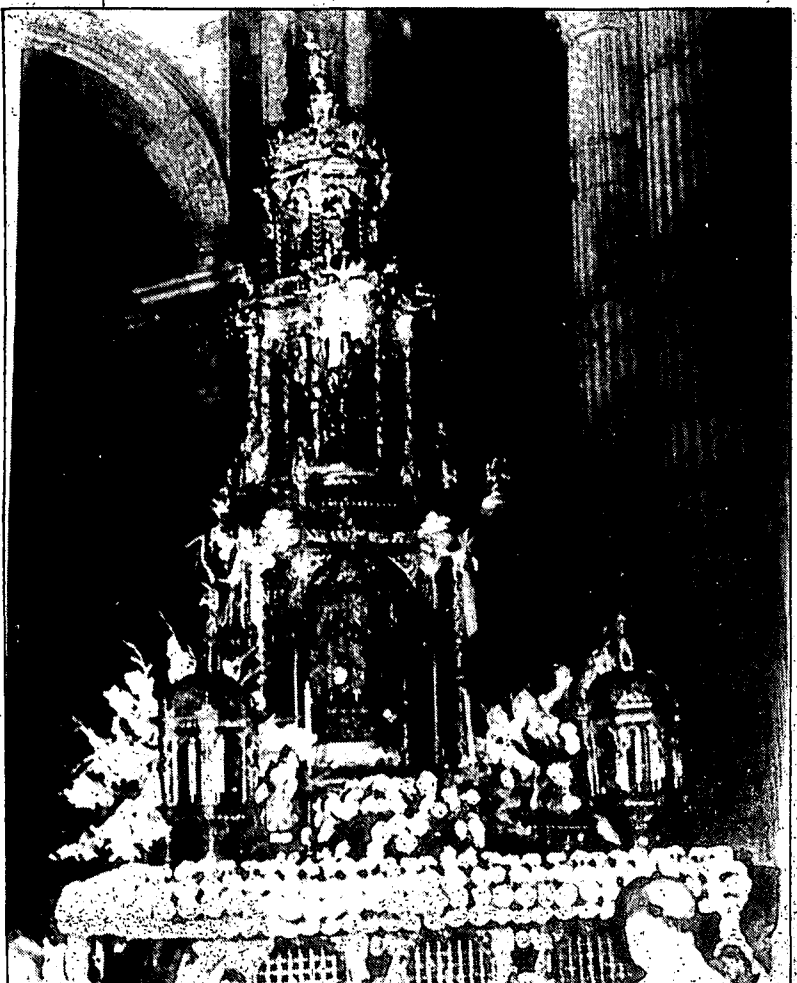
Objectiu obert

La multitud saluda al nou Cap de l'Església Ortodoxa Russa, Alexis II, Patriarca de Moscou i de tot Rússia.

El Papa saludant un grup de pelegrins de Taiwan, abillats amb els seus vestits típics.

El Corpus de Càdis llueix una de les custòdies més valuoses d'Espanya, amida 5,5 d'alt i pesa 1.000 quilos.

Dimecres, 13

Moscú: una Alemanya associada al Pacte de Varsòvia i a l'OTAN?

Això és el que proposà ahir Gorbtxov davant el Soviet Suprem de l'URSS. Bush, Kohl, Thatcher i l'OTAN rebutgen la proposta. Amb tot, sembla que el Kremlin ja s'ha fet càrrec que la pertinença de l'Alemanya unida a l'OTAN és inevitable. L'única proposta assolible seria la reconversió de les estructures del Pacte de Varsòvia i de l'OTAN, en estructures més polítiques que militars.

La Federació Russa es declara sobirana

Fita que desitja assolir en el marc d'una Unió Soviètica renovada, sense renunciar al seu dret a la secessió. La proposta fou aprovada per 907 vots a favor, 13 en contra i 9 abstencions. El document aprovat subratlla també la prioritat de les lleis de la Federació Russa respecte a les de la Unió Soviètica. El primer vice-president de la Federació Russa, Ruslan Asbulatov, ha dit que és una declaració política i de valor moral.

Dijous, 14

Bucarest: creixen els aldarulls

Feia dos mesos que centenars de manifestants ocupaven la Plaça de la Universitat com a protesta contra el govern del Front de Salvació Nacional al qual consideren hereu directe de l'anterior règim comunista. Ahir, a la matinada, la policia i l'exèrcit varen desallotjar-los violentament. A les quatre de la tarda, milers de manifestants aconseguiren fer fora la policia i l'exèrcit. Al capvespre, els manifestants assaltaren la caserna de la policia municipal i l'incendiaren. La seu del Govern i del ministeri de l'Interior foren rodejades pels manifestants. Foren assaltats també els estudis de la televisió. A la matinada d'avui es comptabilitzaven quatre morts i 93 ferits.

Algèria: el FIS guanya les eleccions

El Front Islàmic de Salvació ha guanyat les primeres eleccions locals i regionals, celebrades lliurement i democràticament, des de la independència. El gran derrotat ha estat el FAN (Front d'Alliberament Nacional), fins ara en el poder. El FIS ha obtingut el 53% dels municipis, i el FAN el 33%. L'abstenció ha estat del 40%, propiciada pel boicot electoral del FFS (Front de Forces Socialistes), i per el Moviment per a la Democràcia de Ben Bella.

Moscú: possible creació d'una Unió d'Estats Sobirans

Gorbtxov vol endegar el moviment nacionalista i secessionista que s'estén com una taca d'oli per tot el país. Gorbtxov està estudiant la formació d'un nou model d'Estat federal que unís les diferents Repúbliques soviètiques que decidirien lliurement i democràticament el seu grau de vinculació amb l'estructura federal. Les converses de Gorbtxov amb els presidents de les tres Repúbliques bàltiques sembla que han donat el seu fruit: el bloqueig ha estat parcialment aixecat, i Moscou augmentarà el subministrament de gas i de matèries primes.

Divendres, 15

Romania: la situació no està gens clara

La situació a Romania, i més concretament a Bucarest ha pres un caire força estrany. El mètode emprat per les autoritats per sufocar les manifestacions anti-governamentals, recorda massa èpoques ben recents. Que el govern cridi els miners per posar ordre a la capital, és ben xocant. El balanç ahir era de 5 morts, 207 ferits i 60 hospitalitzats. El llenguatge dels dirigents romanesos és també ben significatiu: titlla a la policia de feble, els periodistes de mentiders, a l'oposició de irracional i als manifestants de grups provocadors. Aquests diuen que l'aparell estatal, des de les forces de seguretat als ministeris, està plagat de comunistes encoberts.

Berlín: el Pacte de Varsòvia, organització política

Els ministres de Defensa dels set països del Pacte de Varsòvia, reunits prop de Berlín, han estat d'acord en que el Pacte de Varsòvia ha de canviar el seu enfocament, passant de la confrontació a la política. Creuen que l'Alemanya unida hauria d'estar integrada en un sistema de seguretat paneuropeu. Esperen que l'OTAN es transformi també seguint aquesta tendència.

Baker diu a Israel que acaba la paciència

Baker criticà el nou govern israelià i la seva postura en la qüestió palestina; va dir que estava cansada del seu obstruccionisme en les negociacions de pau. Es queixà de que Israel no admet cap mena de negociació amb l'OAP, ni amb els palestins dels territoris ocupats. El govern israelià diu que tot arribarà. I la Lliga Àrab retreu a Israel la seva obstinació, i diu que els israelians són els culpables de l'escalada de la violència.

Dissabte, 16

El Grapo: un coronel assassinat

Manuel López Muñoz, coronel de la reserva activa, fou assassinat ahir a Valladolid, presumiblement per terroristes del Grapo. L'atemptat s'interpreta com una resposta del Grapo a la política de dispersió dels presos del Grapo en diferents presons, i per la mort d'un d'ells en vaga de fam.

Què passa a Romania?

10.000 miners cridats per Iliescu van sembrar el terror durant 38 hores a Bucarest. Saquejos, apallissaments, detencions il·legals i tota mena de brutalitats comeses varen fer que la por i el terror s'apoderés dels ciutadans de Bucarest. A última hora d'ahir varen tornar cap a casa a la conca minera de Jiu. Petre Roman, després de destituir el ministre de l'Interior, es tornà vermell de vergonya en una roda de premsa en dir que no havia estat el govern qui havia cridat els miners. L'oposició diu que no ha canviat res, i que els comunistes volen conservar el poder sigui com sigui. Per què no va actuar ni la policia ni l'exèrcit?

RDA: refugi de terroristes

Ara s'ha pogut constatar que el grup terrorista Fracció de l'Exèrcit Roig i el Moviment 2 de Juny, ja desaparegut, que actuaven a l'Alemanya Federal, estaven protegits per la policia política (la Stassi) de la RDA. L'any 77 i 85 realitzaren varis atemptats i assassinats. Ahir 7 terroristes més foren detinguts a l'Alemanya de l'Est.

Joan Pau II rep a Nelson Mandela

Joan Pau II concedí ahir una audiència privada al líder del CNA, Nelson Mandela. Nelson demanà al Papa el suport de la seva política contra l'apartheid a Sud-Àfrica.

Diumenge, 17

Vilnius: congelar l'acte d'independència

El govern lituà presidit per Landbergis ha proposat al Parlament, accedint a la proposta de Gorbtxov, suspendre temporalment la declaració d'independència mentre duren les negociacions amb el poder central de l'URSS. Consideren que una moratòria no fa perdre validesa a la declaració d'independència.

Neumunster: Kohl reconeix les fronteres occidentals de Polònia

Kohl vol treure obstacles al camí de la reunificació alemanya. Ahir, en una reunió del seu partit a Neumunster, es pronuncià a favor del reconeixement de les fronteres occidentals de Polònia, amb la que d'ara endavant vol una relació de pau i de bon veïatge.

Bulgària: avui segona volta de les eleccions

Estar per veure si el PSB (antics comunistes) aconseguirà la majoria absoluta, després de que en la primera volta aconseguís 172 dels 400 escons de la futura Assemblea. L'oposició, liderada principalment per la Unió de Forces Democràtiques i que en la primera volta obtingué 107 diputats vol de totes totes evitar la majoria absoluta del PSB, al que no consideren autènticament democràtic.

Bucarest: calma tensa

El resultat final dels aldarulls greus provocats pels miners cridats per Iliescu, és el següent: 6 morts, 80 desapareguts, 502 ferits, 1.000 detinguts. El govern en un comunicat fet públic ahir, lamenta la debilitat de la policia, els excessos comesos pels miners, i considera inadmissibles els saquejos de les seus dels partits; la seva intenció, diu, assegurar les llibertats polítiques i el procés democràtic.

Guatemala: cimera econòmica centramericana

Se celebra a la localitat d'Antigua. Objectiu: promoure el desenvolupament econòmic de Centramèrica, integrant les economies, reactivant el comerç interregional, transformant les estructures productives i negociant el deute exterior.

Dilluns, 18

Bulgària: Èxit de la "perestroika" búlgara

Amb menys afluència d'electors, es calcula en un 70% contra el 90% de la primera volta electoral, s'ha confirmat la victòria del Partit Socialista Búlgar (ex Partit Comunista), que dispo-

sarà d'una àmplia majoria absoluta en el Parlament. Sigui com sigui, els resultats no es coneixeran fins demà dimarts.

URSS: Les dificultats econòmiques

La precària situació econòmica posa en perill l'avanç de la "perestroika" segons diuen els observadors internacionals. L'escassetat d'aliments i béns de consum preocupa seriosament els gairebé 300 milions d'habitants de la gran potència euro-asiàtica. També estan en crisi les medicines i l'instrumental mèdic, originant tot plegat no poder atendre els pacients que recorren a l'assistència sanitària oficial.

República Federal Alemanya: Un procés contra Honecker

El fiscal general de la RFA, Alexander von Stahl iniciarà un procés judicial contra l'ex número u de l'Alemanya de l'Est, i l'antic ministre de la Stasi (Seguretat de l'Estat) Erich Mielke, pel seu pressupost de suport a la fracció de l'Exèrcit Roig (RAF), segons manifestà un portaveu de la fiscalia.

Dimarts, 19

URSS: preparant el 28è congrés del PCUS

Reformistes i conservadors esmolen les eines. Els conservadors parlen instal·lats en els seus llocs de poder; els reformistes, empenyos per el fort corrent democràtic a dins i a fora del partit, deixen sentir cada vegada més la seva veu i la seva influència. Igor Ligatxov, líder dels conservadors, declarà ahir, que caldria sotmetre a referèndum popular, si en economia cal seguir la via socialista o capitalista, i que en tot cas, ell s'oposava a la propietat privada sota la forma que sigui. Els observadors esperen veure com acaba la conferència dels comunistes de Rússia que començarà demà, i en la que es preveu es podria crear un PCR independent del PCUS.

Kohl: l'any 1990, reunificació alemanya

Així ho declarà en donar ahir la benvinguda als delegats del seu partit en la reunió de la comissió federal del seu partit a Bonn. A la reunió hi participaren també els delegats de la CDU de la RDA, per enllestir la seva unificació política i poder-se preparar per les eleccions pan-alemanyes. Per altra banda, han fet el mateix la resta de formacions polítiques, absorbir els partits germans de la RDA.

Bulgària: el PSB, majoria absoluta

El Partit Socialista Búlgar (ex-comunistes), ha obtingut una còmoda majoria absoluta en els comicis celebrats el diumenge passat, 211 dels 400 escons. La Unió de Forces Democràtiques ha obtingut 144 escons. El Moviment pels Drets i les Llibertats que representa la minoria turca n'ha obtingut 23 i el Partit Agrari, 16. Es preveu que davant la ingent tasca política a realitzar, sobretot en el terreny econòmic, porti als partits a formar un govern d'entesa nacional.

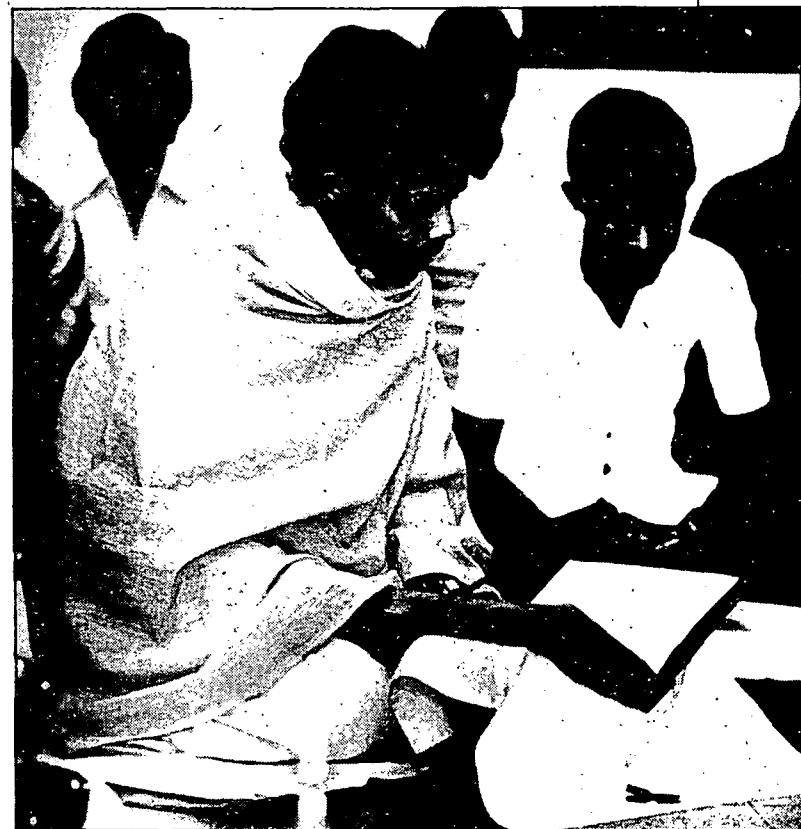
Antigua (Guatemala): pla d'ajuda per a Centramèrica

El proposà ahir James Baker als sis presidents centramericans reunits a Antigua (Guatemala). Tot i l'anàlisi global de la situació a Centramèrica, la possible solució de futur serà tractada país per país. La cimera acabà amb l'aprovació del PAECA (pla d'Acció econòmica per a l'Amèrica Central).

Objectiu obert

El líder Abassi Madami del Front Islàmic de Salvació guanyador dels recents comicis electorals a Algèria és saludat per la multitud.

Les maneres tradicionals de pregària a l'Índia han estat incorporades a la celebració cristiana de l'Eucaristia. La fotografia mostra un instant de la celebració.

Amb motiu de la celebració del Capítol General de l'Orde Salesiana, el Papa visità la Casa Generalícia a Roma.

CALENDARI

24 de juny. Diumenge XII del temps ordinari. La Nativitat de sant Joan Baptista. Sts. Orenci i sis germans màrtirs. El sol surt a les 4'18 i es pon a les 19'28 —hora solar. Festa major a Arties, Boí, Campdevànol, l'Hospitalet de Llobregat, Montgat, Olesa de Montserrat, Palamós, Sant Joan de les Fonts, S. Joan de Vilatorrada, i altres poblacions.

25 de juny. Dilluns. Sts. Guillem, abat; Pròsper, b.; Adelbert, cfr. i Sta. Eva, monja.

26 de juny. Dimarts. Sts. Joan i Pau, germans mrs; Pelai, nen, mr. i Sta. Perseveranda, vg.

27 de juny. Dimecres. Ntra. Sra. de Perpetu Socors. Sts. Ciril d'Alexandria, b. dr. i Ladislau, rei. Fira a Sant Antoni de Vilamajor.

28 de juny. Dijous. Sts. Ireneu, b. mr.; Paulus I, p. i Argimir, mjo. mr.

29 de juny. Divendres. Sts. Pere i Pau, Apòstols. i Sta. Benedicta, vg. Festa major a Abrera, Alp, Begur, Calafell, Masnou i altres pobles.

30 de juny. Dissabte. Els primers màrtirs de l'Església Romana; St. Marçal, b. i Sta. Emilià, mr. Festa major a Calders i Llès.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

24 de juny. Diumenge. Naixement de St. Joan Baptista. Lectures: Primera Is 49,1-6; Salm 138; segona Fets 13,22-26; tercera Lc 1,57-66.80.

25 de juny. Dilluns de la setmana XII de durant l'any. Lectures: Primera 2R 17,5-8.13-15a.18; Salm 59; segona Mt 7,1-5.

26 de juny. Dimarts de la setmana XII de durant l'any. Lectures: Primera 2R 19,9b.11.14-21.31-35a.36; Salm 47; segona Mt 7,6.12-14.

27 de juny. Dimecres de la setmana XII de durant l'any. Lectures: Primera 2R 22,8-13;23,1-3; Salm 118; segona Mt 7,15-20.

28 de juny. Dijous de la setmana XII de durant l'any. Lectures: Primera 2R 24,8-17; Salm 78; segona Mt 7,21-29.

29 de juny. Divendres St. Pere i Sant Pau. Lectures: Primera Fets 12,1-11; Salm 33; segona 2 Tm 4,6-8.17-18; tercera Mt 16,13-19.

30 de juny. Dissabte de la setmana XII de durant l'any. Lectures: Primera Lm 2,2.10-14.18-19; Salm 73; segona Mt 8,15-17.

Litúrgia de les Hores Setmana IV

Diumenge: Naixement de St. Joan Baptista. Solemnitat.

Dilluns: De fèria.

Dimarts: De fèria.

Dimecres: De fèria.

Dijous: St. Ireneu, bisbe i màrtir. Memòria obligatòria.

Divendres: St. Pere i St. Pau, apòstols. Solemnitat.

Dissabte: De fèria. Vespres I de demà.

D'AQUÍ I D'ALLÀ

Diuen i no fan

A vegades se sent dir que tal o qual persona predica allò que no fa, com els escribes. Quan ho sento, la memòria se'm refresca amb la dita de Montaigne segons el qual la virtut no es desvirtua pas perquè en faci l'elogi qui n'està mancat. Fins i tot hem de pensar que la virtut deu ser cosa molt bona, si hi ha persones que, no tenint-la, tenen interès d'engalanar-se'n amb paraules d'encomi. A més, recordem que Jesús, parlant dels escribes, diu que s'ha de fer allò que diuen, no allò que fan.

PERE CAMPÀS BONAY
Monestir de L'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

El Col·legi Espanyol de Roma compleix cent anys

Va esdevenir ara fa gairebé cent anys, els primers dies d'abril del 1892. Un capellà de Tortosa va resoldre a Roma un seriós trencacolls de l'Església espanyola. Per la tardor de 1890, mossèn Sol va anar a Roma amb un projecte que provocava somriures compassius: fundar "allí" un Col·legi Espanyol!

M'hauria agradat d'escoltar els comentaris d'algun monsenyor que va prendre per boig el capellà de Tortosa: perquè per la primavera del 1892, exactament l'1 d'abril, onze nois provinents de Tortosa, València, Múrcia i Oriola celebraren amb una missa "la inauguració oficial del Col·legi Espanyol de Roma". Des d'aleshores, fa cent anys, milers de sacerdots espanyols hem estat feliços en aquell col·legi.

Rellançar una Església rústica i espantada

¿Quin trencacolls va resoldre el col·legi a l'Església espanyola? Moria el segle XIX. La vida cristiana del nostre poble senzill continuava puixant, però fallava el plantejament global: els nostres bisbes, tret d'algunes excepcions, no van estar a l'altura del moment històric. Així, contemplem un desequilibri notable entre les accions pastorals d'assistència hospitalària, caritat, vida sacramental, ensenyament primari i els nivells teològics, culturals, del clergat: els nostres capellans procedien de seminaris desatesos, bastos, de baixíssim nivell.

Mossèn Sol, lliurat fervorosament a la renovació disciplinària i espiritual dels seminaris, va intuir que "al mateix temps" calia donar-los qualitat científica: comprenia que amb professors dolents l'aliment intel·lectual dels alumnes seria sempre de baixa estofa. Calia aconseguir veritables mestres a la classe: només col·locant bons professors en les càtedres dels seminaris seria possible elevar el mediocre nivell del clergat.

La idea d'un capellà de poble

Mossèn Sol havia complert honradament els seus estudis de teologia i dret a Tortosa i a València, però ni fou un intel·lectual ni pensà dedicar-se a l'ensenyament universitari. El món científic li era llunyà: Com arriba a descobrir la mancança principal del clergat espanyol? La solució, va pensar, és a Roma: portar allà unes dotzenes de joves seminaristes que es capacitin a fons i tornin després com a ferment en els centres diocesans.

L'"invent" l'havien descobert feia segles altres nacions europees i americanes: tenien a Roma col·legis on formaven en virtut i saber sacerdots que repartits després pels seus països asseguraven des de llocs d'organització eclesiàstica l'adhesió a la persona del Papa i la fermesa en la doctrina. Alguns d'aquests col·legis eren molt antics. Sant Ignasi de Loiola en va fundar un per als alemanys i va voler que els seus col·legials portessin sotana vermella: els murmuradors asseguraven que el sant tenia por de l'afecció dels germànics al vi i a la cervesa, i va voler denunciar la seva entrada a les tavernes amb l'estratagema de vestir-los amb un vestit cridaner. És el cas que alemanys, anglesos, francesos, grecs, belgues, irlandesos, polonesos i fins els americans del Nord i del Sud, tots els països, disposaven d'un col·legi a prop de la casa del Papa; els col·legials seguien el curs en les universitats romanes, preferentment a la Gregoriana. Espanya no tenia col·legi...

Al capellà de Tortosa, fun-

Beat Manuel Domingo i Sol.

dar el col·legi li va costar la pell. Les va passar morades, que per aquests assumptes Roma es porta l'oli. A cada pas li posaren trampes mortals a mossèn Manuel. Fou una autèntica epopeia. En les seves cartes explica mossèn Sol com el feren "pujar i baixar escales": Beneït sigui, quants graons l'obligaren a pujar de despatx en despatx abans de donar-li permís perquè portés els seus nois a estudiar prop de la casa del Papa.

"A la ciutat eterna les coses es fan eternes, tot són diplomàcies menys el Papa". Però va prendre les coses amb bon humor. Va visitar el cardenal Rampolla, secretari d'Estat i màxima autoritat entre els col·laboradors de Lleó XIII.

"El Papa" fou la palanca on recolzà mossèn Sol el seu col·legi: Lleó XIII acabà forçant un dia les

barreres de la burocràcia. Al costat del Papa, entre els components de "la família pontifícia", hi havia un jove monsenyor finíssim, elegant, anomenat Rafael Merry del Val, que va tenir amb mossèn Sol una amistat absoluta. Rafael, la privilegiada situació del qual en el Vaticà el posava en condicions d'obrir moltes portes a mossèn Sol, fou per al naixement del col·legi un àngel enviat per Déu en el moment just: mossèn Sol l'anomenà "Sant Rafael del Col·legi", al·ludint l'arcàngel que guià a l'Antic Testament els passos de Tobies.

El Centenari del Col·legi Espanyol de Roma s'inaugurà amb una missa a la qual assistiren onze antics alumnes.

JOSE M. JAVIERRE

Error involuntari

En el reportatge "La libreria Sant Pau, 40 anys a Barcelona" publicat a "CC", n.º 559, pàgina 20, s'informava que la seu de la susdita libreria a Barcelona està situada al carrer Diputació, 323, quan hauria de dir: Ronda Sant Pere, 19-21. Disculpeu l'error.

El naixement de sant Joan Baptista

Sis mesos abans de Nadal, celebrem el naixement de sant Joan Baptista. Aquesta data està lligada amb l'anunci de l'àngel a Maria: "La teva parenta Elisabet ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes..." (Lluc 1, 36). La festa de Sant Joan, doncs, continua essent una festa precursora, com

correspon al Precursor.

La simbologia que ve del cicle de les estacions també és eloqüent. La figura de Joan està destinada a disminuir davant de Crist, com el sol començarà a disminuir la seva presència, fins que, per Nadal, comenci a créixer altra vegada: Crist és el sol que creix i il·lumina tot home.

Com en altres solemnitats importants, el naixement de sant Joan Baptista se celebra amb dues misses: una el vespre abans —enguany, el vespre del dissabte— i l'altre durant el dia —enguany, durant el diumenge—. Els textos abundants de la litúrgia diuen ben bé quin és el sentit del Baptista. Només cal remetre'ns a ells.

"ABANS QUE ET MODELÉS EN LES ENTRANYES DE LA MARE, JA ET VAIG CONÈIXER"

Les paraules de missió a un profeta són força semblants les unes a les altres (vegeu la 1ª lectura de la missa del dia), i s'apliquen perfectament a l'últim i el més gran dels profetes: Joan Baptista. En el seu cas, però, l'anunci a Zacaries —evangeli d'aquesta missa— ens explica més directament aquest coneixement de Déu.

Lectura del llibre del profeta Jeremies (1:4-10)

El Senyor em va fer sentir la seva paraula i em digué: "Abans que et modelés en les entranyes de la mare, ja et vaig conèixer, abans de néixer, ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta, destinat a les nacions". Jo li vaig respondre: "Ah, Senyor Déu meu, no sé parlar: encara sóc un noi!".

Però el Senyor em contestà: "No diguis que ets un noi. Tu aniràs a trobar tothom a qui jo t'enviaré, i els diràs allò que et manaré. No els tinguïs por: Jo et faré costat per alliberar-te'n. Ho diu l'oracle del Senyor".

Llavors el Senyor em tocà la boca amb la seva mà i em digué: "Et poso les meves paraules als llavis. Des d'avui et dono autoritat sobre les nacions i els reialmes per arrencar i enderrocar, per destruir i demolir, i també reconstruir i replantar".

"ACABAT DE NÉIXER, EM VAIG EMPARAR EN VÓS"

El salm responsorial insisteix en el tema del naixement, i en una vida rodejada tota per la protecció de Déu. Podria ser perfectament una pregària posada en llavis del Baptista en els dies de la seva captivitat, tot esguardant des d'allà el conjunt de la seva vida.

Salm 70:1-2,3-4a,5-6ab,15ab i 17 (R.:6b)

En vós m'emparo, Senyor,
que no en tingui un desengany.
Deslliureu-me, traieu-me del perill,
vós que sou bo; escolteu i salveu-me.

R. Acabat de néixer em vaig emparar en vós.

Sigueu el meu castell de refugi,
la meua roca salvadora.
Déu meu, traieu-me de les mans de l'injust. R.

Vós sou la meua esperança, Déu meu,
he confiat en vós, Senyor, des de petit.
Vós em traguéreu de les entranyes de la mare,
acabat de néixer em vaig emparar en vós. R.

D'un cap a l'altre del dia els meus llavis
diran a tothom com m'ajudeu;
vós m'heu salvat tantes vegades;
¿qui les podria comptar?
M'instruíu, Déu meu, des de petit,
i encara avui us proclamo admirable. R.

"ELS PROFETES JA HAVIEN INDAGAT I ESBRINAT SOBRE AQUESTA SALVACIÓ"

Encara que no faci referència explícita al Baptista, el text parla dels profetes que anunciaren el misteri pasqual de Crist. Sant Joan no sols anuncià, sinó que assenyala el Crist: "Mireu l'Anyell de Déu, que lleva el pecat del món!". La condició dels profetes comporta un element de dramatisme: "allò que Déu els confiava no anava destinat a ells, sinó a vosaltres". Hom pensa altra vegada en la presó del Baptista, i en la seva pregunta a Jesús: "¿Ets tu el que has de venir, o n'hem d'esperar un altre?".

Lectura de la primera carta de sant Pere (1:8-12)

Estimats, vosaltres, sense haver vist Jesucrist, l'estimeu, i des d'ara, que heu cregut en ell, sense haver-lo vist, esteu plens d'una alegria tan gran i gloriosa que no hi ha paraules per a expressar-la, ja que teniu segura, com a fruit de la vostra fe, la salvació de les vostres ànimes. Els profetes que vaticinaven sobre la gràcia que Déu us ha fet, ja havien indagat i esbrinat sobre aquesta salvació, i es preguntaven a quins moments es referia l'Esperit de Crist que tenien en ells, quan els feia predir la passió i la glòria que vindria després. Déu els havia

revelat que allò que els confiava no anava destinat a ells, sinó a vosaltres. Ara, doncs, us ho han anunciat els qui us han dut la Bona Nova, guiats per l'Esperit Sant enviat des del cel. Els mateixos àngels es deleixen per contemplar-ho.

"ELISABET ET DONARÀ UN FILL, I LI POSARÀ EL NOM DE JOAN"

El text que llegim en aquesta missa és la primera narració de l'evangeli de Lluc, immediatament després del pròleg. Zacaries, en plena acció cultural del Temple, rep l'anunci del naixement del Precursor. El nom de l'infant ha de ser significatiu: la gràcia de Déu, Joan. Hi ha també un element de referència a l'ambient que rodejarà totes aquestes escenes del naixement del Baptista i de Jesús, com rodejarà més tard els primers moments de l'Església: l'alegria. Es tracta de l'alegria que ve dels dons de Déu.

Lectura del sant evangeli segons sant Lluc (1:5-17)

En temps d'Herodes, rei de Judea, hi havia un sacerdot del torn d'Abies, que es deia Zacaries. La seva dona, descendent d'Aaron, es deia Elisabet. Tots dos eren justos davant Déu, irreprehensibles en el compliment de tots els manaments i observances del Senyor. Però no tenien fills: Elisabet era estèril i tots dos ja eren massa grans per a poder tenir fills.

Un dia, mentre Zacaries complia davant Déu les funcions sacerdotals dintre el seu torn, segons el costum dels sacerdots, li tocà per sorteig d'entrar al lloc sant per oferir l'encens al Senyor. Mentre l'oferia, tota la gent era fora pregant. Llavors se li aparegué un àngel del Senyor a la dreta de l'altar de l'encens. Zacaries, en veure'l, es torbà i s'esglaià. L'àngel li digué: "No tinguïs por, Zacaries: Déu ha escoltat la teua pregària. Elisabet, la teua esposa, et donarà un fill i li posarà el nom de Joan. En tindràs una gran alegria i ho celebraràs, i tot hom s'alegrarà del seu naixement, perquè aquest noi serà gran als ulls del Senyor, no beurà vi ni altres begudes alcohòliques i serà ple de l'Esperit Sant des d'abans de néixer. Farà que molts del poble d'Israel es converteixin al Senyor, el seu Déu. Ell precedirà el Senyor amb l'Esperit i el poder d'Elies, i farà que els pares es reconciliïn de cor amb els seus fills i que els indòcils aprenguin els sentiments dels justos. Així prepararà un poble ben disposat per acollir el Senyor".

"THE FET LLUM DE TOTS ELS POBLES"

Malgrat el paral·lelisme amb la lectura de Jeremies de la missa de vigília, el text d'Isaïes té algunes particularitats; especialment la dimensió universal. La figura de Joan adquireix així les perspectives que la tradició cristiana li ha reconegut. La seva funció precursora té, és veritat, una dimensió històrica, en relació amb la manifestació de Jesús, però precisament perquè aquesta manifestació ha de complementar-se en la parúsia, Joan és encara el precursor per a l'Església.

Lectura del llibre del profeta Isaïes (49:1-6)

Escolteu-me illes i costes, estigueu atents, pobles llunyans: Abans de néixer, el Senyor em cridà, quan era al si de la mare, ell pronuncià el meu nom, convertí els meus llavis en una espasa tallant i em cobrí amb l'ombra de la seva mà, feu de mi una fletxa aguda, em guardà en el seu buirac, i em digué: "Ets el meu servent,estic orgullós de tu". Jo estava pensant: "M'he cansat en va, he consumit les meves forces per no res". De fet el Senyor sostenia la meua causa, el meu Déu em guardava la recompensa. El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meua glòria; però ara ell em diu: "Es massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meua salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra".

"US DONO GRÀCIES PER HAVER-ME FET TAN ADMIRABLE"

Posat en llavis del Baptista, com la lectura anterior, aquest salm evoca l'escena de la visitació. Quan Joan s'anava fent secretament en les entranyes de la mare, la força de l'Esperit de Déu ha creat el seu interior...

Salm 138:1-3,13-14,15 (R.:14a)

Heu penetrat els meus secrets, Senyor, i em coneixeu, vós veieu quan m'assec o quan m'aixeco, descobriu de lluny estant els meus propòsits, sabeu bé si camino o si reposo, us són coneguts tots els meus passos.

R. Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable.

Vós heu creat el meu interior,
m'heu teixit en les entranyes de la mare.
Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable,
és meravellosa la vostra obra. R.

Us era tot jo conegut,
res de meu no us passava per alt
quan jo m'anava fent secretament,
com un brodat, aquí baix a la terra. R.

"ABANS QUE VINGUÉS EL CRIST, JOAN VA PREDICAR A TOT EL POBLE"

A través d'aquest fragment d'un discurs de Pau, ens adonem del lloc que Joan Baptista ocupava en la predicació apostòlica, des del principi. La frase citada per l'Apòstol és la mateixa que trobem en els Sinòptics. Això significa que constitueix la síntesi a través de la qual la comunitat cristiana veia la figura de Joan, com aquell que prepara el camí a un altre més fort que no pas ell.

Lectura dels Fets dels Apòstols (13:22-26)

En aquells dies, Pau digué: "Als nostres pares, Déu els donà David per rei i, testimoniant a favor d'ell digué: "M'he fixat en David, fill de Jesé, que és un home com el desitja el meu cor, ell durà a terme tot el que em proposo". De la descendència d'ell, tal com ho havia promès, Déu ha donat a Israel un

Salvador, que és Jesús. Abans que vingués ell, Joan va predicar a tot el poble d'Israel un baptisme de conversió. Però Joan, en acabar la seva missió deia: Jo no sóc pas allò que vosaltres penseu, però després de mi en ve un altre de qui no sóc digne de deslligar el calçat dels peus. Germans, a nosaltres, els descendents d'Abraham, i també a tots vosaltres que creieu en Déu, ens envia Déu aquest missatge de salvació".

"S'HA DE DIR JOAN"

L'evangeli d'avui continua i completa la narració començada en l'evangeli de la vigília, referent al naixement del Baptista. L'esdeveniment que es destaca és la circumcisió, amb la imposició del nom. De fet, la circumcisió significava la pertinença al poble de Déu, i és lògic que sigui en aquest moment quan es faci visible, ni que sigui enigmàticament, quina ha de ser la missió d'aquest infant a l'interior d'aquest poble: "I a tu, infant, et diran profeta de l'Altíssim, perquè aniràs al davant del Senyor a preparar els seus camins; faràs saber al poble que li ve la salvació, el perdó dels seus pecats...!". (Vegeu les últimes paraules de Jesús als deixebles, a l'evangeli de Lluc).

Lectura del sant evangeli segons sant Lluc (1:57-66,80)

Quan es complí el temps, Elisabet tingué un fill. Els veïns i els parents sentien dir que el Senyor li havia fet aquest favor tan gran, i tots la felicitaven. El dia vuitè es reuniren per circumcidar el nen, i proposaven que es digués Zacaries, com el seu pare. Però la mare s'hi oposava dient: "No, que s'ha de dir Joan". Ells li replicaren: "Però si no hi ha ningú de la família que se'n digui!". Llavors feren senyes al pare preguntant-li com volia que es digués. Ell demanà unes tauletes i escriví: "S'ha de dir Joan". Tots se'n van meravellar. I a l'instant Zacaries recobrà la paraula i beneí Déu. Un gran respecte s'apoderà de tots els veïns. La gent en parlava per tota la Muntanya de Judea, i tothom qui ho sentia en guardava el record i es preguntava: "¿Què serà aquest noi?", perquè la mà del Senyor era amb ell. I el noi creixia i s'enfortia en l'Esperit, i va viure al desert fins al dia que es va manifestar a Israel.

El díptic dels naixements

En la solemnitat del naixement de sant Joan Baptista llegim el fragment de l'evangelista segons sant Lluç que ens conta el naixement del Precursor. Aquest text forma part de l'anomenat "evangelí de la infància" que com sant Mateu, el nostre evangelista fa precedir també al seu evangelí. L'evangelista no pretén donar-nos una biografia del Jesús infant, sinó que a través d'una narració, que podríem qualificar com de teologia narrativa, ofereix un text eminentment catequètic que sigui com un camí que mení al coneixement de Jesús, ens faci aprofundir en el significat i valor de la seva obra i adherint-nos a ell ens animi a ser deixebles i seguidors seus. O sigui que l'interès de l'evangelista està centrat a escriure un autèntic evangelí alliberador, perquè la Bona Nova de la salvació de Jesús ressoni fort en la consciència i en el cor dels creients i faci Església, comunitat que aplegui els germans entorn de Jesús ressuscitat i que amb la força de l'Esperit els faci viure, celebrar i proclamar la fe i l'esperança cristianes. Així l'evangelista, a partir d'unes dades conservades en la tradició i en la memòria col·lectiva de la primitiva comunitat, en aquests dos capítols de l'evangelí de la infància pinta com una mena de retaule en forma de dos díptics: el díptic de les anunciacions (1:5-38) i el dels naixements (1:57-2:21). Als retaulels o quadrets que integren aquests dos díptics, sant Lluç hi afegeix dos episodis complementaris de cadascuna de les dues parts: La visitació (1:39-56) i l'episodi del noi Jesús perdut i trobat en el temple (2:41-50), amb la conclusió del Jesús que "creix" sota la cura i comunió de la seva família. En aquest gran retaule, sant Lluç, ens presenta en forma de drama, la trajectòria d'entrada del Fill de Déu, el Messies, al món i a la història. Es tanca

Jahvè-ha-fet-favor

(Llc 1:57-66.80)

L'Antic Testament, el darrer profeta del qual, Joan Baptista, és enviat a preparar els cors per a la rebuda i acolliment de Jesús, vingut a obrir els temps nous —el Nou Testament— de la salvació definitiva de Déu. Tot hi és contemplat, doncs, a la llum de Pasqua, el focus potentíssim que il·lumina tota la història de la humanitat centrada en Jesús. Joan i Jesús són posats per l'evangelista l'un al costat de l'altre, o potser millor, un conduint-nos cap a l'altre, revelant-nos el gran i únic projecte salvador de Déu, del Déu que és salvació en Jesús i que, en Joan, mostra la seva misericòrdia.

"S'ha de dir Joan"

Joan significa "Jahvè-ha-fet-favor". Sant Lluç ens presenta el naixement de sant Joan com un do de Déu. Els seus pares eren ja massa grans per a poder tenir fills i, a més, Elisabet, la seva mare, era estèril (v. 7). Portats, però, per la seva pietat i estant a disposició del voler de Déu (v. 6), persistien també en la pregària per aconseguir el fill desitjat (v. 13). No en va Isabel portava un nom que significa "Déu-ha-jurat-(protegir-nos)". I com que a Déu res no és impossible (v. 37), quan es complí el temps, Elisabet tingué un fill (v. 57). L'anunci de l'àngel Gabriel a Zacaries s'havia acomplert. Déu els havia fet aquest favor. Els veïns i els parents sentien dir que el Senyor li havia fet aquest favor tan gran, i tots felicitaven la mare (v. 58). El favor de Déu transcendia de fet

l'àmbit familiar. El do de Déu —el favor— era per a tota la humanitat. Zacaries i Isabel n'eren els reveladors. El nadó arribava vinculat a una tradició i a un poble concrets (vv. 5ss.). La tradició del poble de Déu que, segles i segles, havia caminat amb l'esperança d'un Messies alliberador. Ara el Messies era a punt d'arribar. I el fill de Zacaries i Elisabet ho proclamarà des del seu mateix nom-revelació. Déu ha complert la seva paraula, "Jahvè-ha-fet-favor". Tot és obra de Déu. Que s'ha valgut certament dels homes, damunt dels quals ha vessat la seva gràcia, i els ha fet do del fill que la naturalesa els negava, com havia passat amb moltes de les dones importants en la història d'Israel: Sara (Gn 15:3 i 16:1), Rebeca (Gn 25:21), Raquel (Gn 29:31), la mare de Samsó (Jt 13:2), Anna, la mare de Samuel (1S 1:2). Era la misericòrdia de Déu que s'havia manifestat gran davant d'Isabel i de tot el poble. Per això, a l'hora de donar nom al nou-nat, tant la mare com el pare, trencant el costum d'aquell temps, exclamaran: **S'ha de dir Joan** (vv. 60 i 63). Ara Zacaries, que havia restat mut per la seva incredulitat davant l'anunci de l'àngel, podrà proclamar, ple de l'Esperit Sant: **Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel, ha visitat el seu poble...** (v. 68), bo i fent honor al significat del seu nom, Zacaries... **Jahvè-ha-recordat** la seva promesa.

"Què serà aquest noi?"

Vet aquí la pregunta que es fan tots els pares en tenir a les mans el seu fill acabat

de néixer. Pregunta que moltes vegades, al curs del temps, es buida d'il·lusió i s'emplena d'angoixa. L'esperança no sempre és fàcil de mantenir, ni molt menys. I malgrat això, per a tots els nadons —esperats o no— és veritat també la constatació de l'evangelista sobre sant Joan: **La mà del Senyor era amb ell** (v. 66b). La mà de Déu —la seva força salvadora— és damunt de tots els nadons. Com també damunt de tots els que en el ventre de la mare són en camí de néixer. I damunt de tots els infants i de tots els homes i dones del món. I la mà de Déu és potent i eficaç. Déu però no imposa res per la força. La seva mà no esclafa, sinó que dona vida, ens protegeix i ens orienta en el camí de realització plena de la nostra personalitat. Depèn, doncs, de nosaltres que, fent bon ús de la nostra llibertat, ens deixem alliberar i guiar per la mà de Déu. Com depèn també de nosaltres ajudar o destorbar l'acció salvadora de Déu en els altres. Déu segueix fent favor a tota la humanitat. Però moltes vegades els homes i dones que integrem aquesta humanitat, no sols ens girem d'esquena o ignorem voluntàriament la presència de Déu en el nostre món, sinó que fem campanya en contra. En aquesta diada del naixement de sant Joan Baptista, potser que, mirant els nostres nois i noies, el nostre jovent, ens preguntem de debò des de la fe: Què seran aquests nois? Perquè la mà del Senyor és sobre d'ells. Seran certament el que ells voldran ser. Per això són éssers lliures. Però també és veritat que seran allò que nosaltres amb el nostre capteniment els facilitarem o dificultarem de ser. Vet aquí una de les nostres responsabilitats com a persones i com a creients. Tant de bo que per a tots els nostres nois i noies sigui veritat el que sant Lluç anota del noi Joan Baptista: **El noi creixia i s'enfortia en l'Esperit** (v. 80a).

CULTURA CIENTIFICA

Ciències físiques i filosofia de la naturalesa

29. Triomf de la teoria ondulatoria de la llum al s. XIX

De les dues teories sobre la naturalesa de la llum, la corpuscular (Newton) i l'ondulatoria (Huygens), va ser la primera la que va guanyar l'acceptació pràcticament general durant tot el segle XVIII; però en arribar el segle XIX s'intercanviaren els papers. El lector recordarà que ho vam dir fa nou setmanes. Ara, després d'explicar el desenvolupament de la termodinàmica, l'electromagnetisme i acústica durant el segle XIX, cal que tornem al tema de la llum i diguem com va ser que se'n canviés l'opinió general tan radicalment durant també el mateix dit segle.

Thomas Young (1773-1829)

Va ser aquest anglès qui va iniciar la lluita contra la pacífica possessió de la teoria newtoniana de la llum. De petit fou un infant prodigi, que aprengué a llegir als dos anys i als quatre ja s'havia llegit dues vegades la Bíblia. I també va ser un adult prodigi. Estudià medicina a Edimburg i després a Göttingen (Alemanya) i obrí la seva consulta a Londres el 1799. Però els seus coneixements no es limitaren als de la seva professió. A més de poliglòt, cal considerar-lo físic, matemàtic, botànic, químic i orientalista; va ser dels primers a desxifrar la llengua jeroglífica de l'Antic Egipte, després de Champollion va estudiar la pedra de Rosetta i va aprofundir en la llengua demòtica. Va escriure,

sobre tot això, "Hieroglyphics" (1823-28).

A nosaltres ens interessa la seva obra com a físic. Com a metge havia descobert com ho fa el cristal·lí de l'ull per a enfocar objectes a distintes distàncies. I, potser per concomitància, se li ocorregué investigar la naturalesa de la llum. El 1800 publicava un fullet en què es declarava partidari d'Huygens, i en tres memòries corresponents als tres anys següents raonà més i justificà la seva postura. I acabà apartant-se d'Huygens en un punt: les ones lluminoses no són ondulations longitudinals sinó transversals.

Les seves experiències més importants són del 1803. Els defensors de la teoria corpuscular deien que tenien la prova en el fet que un punt lluminós produeix ombres de contorns nets, cosa que no passaria si la llum fos formada per ones. Doncs bé, Young pensà, ben correctament, que les ones d'amplitud molt petita podrien fer el mateix efecte visual, mentre que els corpuscles no podrien fer fenòmens d'interferència, cosa que sí que farien les ones. És aquí on cal trobar la prova decisiva. Caldrà repetir l'experiment de Grimaldi, de qui féu tan poc cas la comunitat científica, mirant de millorar-lo: va fer dues esclatxes molt fines i pròximes i efectivament apareixeren les franges de llum. No en tingué prou. Tenint en compte allò de l'acústica que dos sons distints, d'intensitat

FRANCESC NICOLAU
Professor de la Facultat Eclesiàstica
de Filosofia de Catalunya

semblant, procedint de punts molt pròxims produeixen "pulsacions" o sigui reforços i afèbliments del so —fàcilment comprensibles, ja que les ones empenyen l'aire alternativament cap al mateix costat, sumant-se, o cap a costats oposats, restant-se— pensà que la llum faria el mateix si era ondulatoria. Deixà passar, doncs, llum intensa per dos foradets petitíssims molt pròxims, i recollí en una pantalla el resultat i... aparegué un dibuix de zones alternes de llum i ombra! Aquest experiment no sols demostrava la naturalesa ondulatoria de la llum sinó que permetia calcular la longitud de l'ona lluminosa, que resultà ser de 0,4 a 0,8 microns (de 4 a 8 deu-mil·lèsimes de mil·límetre). Més endavant veié Young que per explicar el fenomen de la polarització havia de pensar en ones transversals i no longitudinals. Consta en una carta dirigida a Arago.

Young trobà resistència entre els seus compatriotes per a acceptar aquesta teoria. Allò era renunciar a l'explicació de Newton, el gran savi nacional i passar-se a la tesi d'un estranger! però a França trobà acceptació i ben aviat hi hagué qui completà l'obra.

Augustin Jean Fresnel (1788-1827)

No va ser un infant prodigi. Començà a llegir als vuit anys. Però de mica en mica es veié que era un noi normal, i més que normal. Va cursar la carrera d'enginyer civil i cap al 1814 s'interessà pel problema de la llum. Es conserva una carta que dirigí al seu germà resident a París des de Vendée, on dirigia la construcció d'un pont, demanant-li que li enviés un tractat de física perquè vol aclarir quina mena de fenomen és el de la "polarització" de la llum del qual ha sentit parlar. El 1817 ja defensa la teoria ondulatoria a l'Acadèmia de Ciències i el 1818 presenta la seva memòria sobre la difracció. Ha repetit els experiments de Young i presenta una teoria que és en "constant acord entre el càlcul i l'experiència fins en els detalls més mínims". És l'acadèmic Francesc Arago qui més suport li dona i fins i tot es posa a col·laborar amb ell en la recerca de noves comprovacions. Precisament Arago havia descobert el 1811 el fenomen de la polarització rotatòria en els quars: un raig de llum polaritzada en travessant un cristall de quars gira d'un cert angle al seu pla de polarització. Cal trobar-hi una explicació.

Fresnel veu clarament que aquest fenomen i el de la doble refracció de l'espai d'Isàndia només s'expliquen admetent amb Young que les ones no són longitudinals sinó transversals. Ho publica el 1821 contra l'opinió d'Aragó; i és que aquest dubta: quin medi pot donar ones transversals? Tothom sap que les ones transversals només es poden realitzar en medis sòlids i l'únic medi en què es poden produir ones de llum és en l'èter que ocupa tots els espais buits de l'univers, i pot ser sòlid l'èter i moure-s'hi els planetes sense dificultat? Va ser el matemàtic Augustin Louis Cauchy (1789-1857) qui elaborà una teoria matemàtica per a l'èter, sòlid rígida i elàstica, tot alhora, i al mateix temps transparent al moviment dels sòlids. Arago acabà reconeixement que Fresnel tenia raó. I com ell van anar fent tots els físics del s. XIX, fins i tot els anglesos. L'italià Macedonio Melloni (1798-1854) el 1846 descobria la "llum" infraroja, és a dir que existien radiacions del mateix tipus que les de la llum, d'ona més llarga, no captables pels nostres ulls, com tampoc no són perceptibles per les nostres orelles els infrasons.

Això suggeria que l'èter podia vibrar segons altres ones.

Allò que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres.

Rom 1,20

Full Jove

TESTIMONI

Deixeu que Déu jugui amb vosaltres. Descobriu a Déu sempre viu en la dansa, el joc i la cançó. Aprenem a estimar a tot home des de la gratuïtat i la festa. Siguem forjadors de solidaritat i igualtat, aquells que creiem que Déu viu amb tots.

El consiliari d'un esplai

L'educació en el temps lliure darrerament ha anat valorant-se molt, perquè cada vegada els nois i noies tenen més temps lliure. Encara que no sempre s'utilitza adequadament, el que intentem és que cada vegada més sigui un temps lliure alternatiu, que pugui canviar tota la seva vida donant-los una nova dimensió. Això hom ho ha anat valorant i constatant, potser fruit dels mateixos resultats. Per això, la valoració dels últims anys és positiva perquè hi veiem un augment en la participació dels infants, adolescents i joves, així com dels equips de monitors, que es consoliden i rejuvencen.

A través de l'esplai i l'acció dels monitors, els infants, adolescents i joves hi han descobert l'Evangeli. L'esplai és, doncs, un espai de pre-evangelització per viure els valors evangèlics. El futur d'aquest aspecte passa per seguir avançant en l'objectiu que els centres d'esplai siguin llocs per viure els valors que conté, la celebració de la fe i la descoberta de Jesús.

En aquest sentit, la concessió de la Creu de Sant Jordi significa que la societat valora la nostra aportació; l'entrada en l'Oficina Internacional Catòlica de la Infància significa que la nostra experiència en l'educació integral de l'infant, també és necessària.

JOSEP LLUÍS CLERIES i GONZÁLEZ

President de la Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai

Gràcia organitza un festival per recollir fons per a una missió salesiana de Togo

Els joves, amb el Tercer Món

A l'Arxiprestat de Gràcia es va celebrar recentment un festival musical. L'objectiu era recollir ajut econòmic per a una missió salesiana a Togo i crear vincles de solidaritat amb el Tercer Món. Deixalles Vivents, Draps Bruts, Luis Alfredo i Crit, entre d'altres, participaren en aquesta festa musical i desvetlladora, alhora.

Els convidats de diferents entitats, varen dir el següent a FULL JOVE:

Jaume Cassassas, Grups de Tercer Món: "Cal promoure la solidaritat, la sensibilitat i els lligams amb co-

munitats del Tercer Món".

Agustí Viñamata, Mans Unides: "La solidaritat és una necessitat bàsica per canviar quelcom tan difícil, com pensar en gent allunyada".

Carme Torres i Imma de Miguel, enviades a Togo: "Volem dir als joves que valorin el que tenen perquè hi ha gent que té molt poc i encara t'acull tot renunciant al seu plat de dinar per compartir-lo. Que els joves s'interessin pel món que els rodeja".

ORIOL CENDRA

L'Església fa una oferta àmplia per als joves que volen passar un estiu divertit i formatiu.

L'esplai és un espai d'evangelització

El passat 2 de juny es va inaugurar la casa de Santa Maria del Roure (Cantonigròs) que el Servei de Colònies de Vacances ha posat en marxa coincidint amb l'estiu. Amb aquesta són 22 les cases que l'Església ofereix a 30.000 infants i 4.500 monitors de Catalunya (15.000 infants i 2.500 monitors només a Barcelona).

Presidia l'acte el bisbe auxiliar de Barcelona, Dr. Lluís Martínez i Sistach, en una expressió de la fidelitat a l'Església que la Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai manifesta sovint. Aquesta institució acaba de presentar, també per a aquest estiu, una publicació de cent pàgines sobre les "Activitats d'estiu 1990". El gruix del llibre respon al llistat dels centres d'esplai de Catalunya: 78 planes dedicades al segment de població que va dels sis als disset anys.

També aquesta institució entrava a formar part a finals de l'any passat de l'Oficina Internacional Catòlica de la Infància, entitat que depèn en darrera instància de la Santa Seu i que desenvolupa les seves activitats a Brussel·les. El Dr. Ramon Torrella, arquebisbe de Tarragona i president de la Conferència Episcopal Catalana, n'avalà l'ingrés. L'Oficina està actualment treballant l'aspecte del buit espiritual de l'infant.

La Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai també forma part del Consell Executiu del Secretariat Interdiocesà Juvenil. Per això, el seu president, Josep Lluís Cleries, posa la publicació abans esmentada a l'abast de tots els ciutadans, desitjant "Bon estiu a tots!".

L'Esplai Maria Mitjancera celebra enguany el seu vintè aniversari. Ubicat a la parròquia del mateix nom, en l'actualitat, de quatre a vuit monitors, eduquen 45 infants i adolescents, dels cinc als disset anys.

La història d'aquest Esplai es pot dividir en tres etapes: "uns inicis amb força infants i monitors, amb ganes de fer coses i valors per transmetre; dos o tres anys en què aquests monitors marxaren i els nous no creien ni sabien per què feien esplai; i ara, ha tornat a pujar una nova generació de monitors que torna a tenir valors per transmetre, millorant els seus coneixements per fer-ho, i perquè això és important. Cal transmetre qualitat".

Per això, continuaren dient a FULL JOVE que "l'important de l'esplai és la formació integral de l'infant".

Volen que "aquest vintè aniversari signifiqui una ruptura amb tot el que l'Esplai havia estat en aquests darrers cinc anys: pèrdua dels valors pels quals s'ha de fer esplai i en els quals s'ha de creure. Ara els tornem a recuperar, per fer dels infants que hagin passat per l'Esplai, homes diferents". I "els valors de què parlen són els cristians: amor, fraternitat, generositat, solidaritat. Sense aquests, els altres no tenen cap sentit ni res a fer".

Desitgen finalment, que "en el futur l'Esplai sigui quelcom més que un temps dedicat durant el cap de setmana. Volem obrir-nos als altres".

JOAN d'ARQUER i TERRASA

L'estiu de l'Església, en els anys 90

1.000 joves participaren al V Romiatge a Montserrat

Mil joves participaren en el 5è. Romiatge de Confirmació a Montserrat i ho feien el dia abans, que monsenyor Ricard Maria Carles esdevingués l'Arquebisbe d'aquests nois i noies. El lema de la trobada, suggeridor: què hi fem a l'Església?

L'Arquebisbe els va respondre l'endemà en la seva primera homilia: evangelitzaria amb l'ajuda dels joves "que estan treballant des de la seva primera hora pel futur de l'Arxidiòcesi". Encara en roda de premsa afegia: "seria

bo posar d'acord (els joves) en quelcom, per crear estats d'opinió determinats en relació amb alguns temes".

Els responsables dels joves ja ho han fet: "el SIJ procurarà promoure trobades unitàries de joves, que estimulin la consciència eclesial entre ells" i "el SIJ ha de tenir en compte les necessitats personals dels joves, per tal d'ajudar-los a viure i a avançar en la fe", (II, d, i I, 2 dels Estatuts del SIJ, Secretariat Interdiocesà Juvenil).

Tot plegat es resumeix així: fer Església, sentir-se Església (C.C. n.º 550) i ser Església. Un crit que fem aquells que volem ser-ho, sobretot entremig de compromisos vitals en el servei als germans.

Per això, aquest FULL JOVE felicita monsenyor Ricard Maria Carles i els joves compromesos. Ho fa en nom d'un Crist jove que és viu i ens fa cantar que som Poble de Déu en marxa.

J. d'A.

418 48 48

Telèfon de l'Esperança

LA MARE DE DÉU DEL MERLI

SITUACIÓ

El Santuari de la Mare de Déu del Merli es troba situat al Raval del Merli, el barri alterós de la vila d'Alguaire. Està rodejat de cases i al peu de la Serra del Convent. Per carrers ben pavimentats s'arriba fins el temple marià, després de travessar tota la vila. Alguaire és una població bàsicament agrícola de 2.838 habitants, situada a 304 m. d'altitud, que està molt ben regada per diversos canals, produeix sobretot pomes, peres i préssecs, entre altres produccions.

DEVOCIÓ

Tenim referència de l'existència, a primeria del segle XIX, d'una Confraria del Merli, els majorals de la qual eren, al mateix temps, els patrons de l'altar i benefici de l'Esperança, de la parroquial d'Alguaire. La devoció que la vila d'Alguaire professa actualment a la Mare de Déu del Merli és molt viva i, fins i tot, en línia ascendent. La seva festa és el diumenge següent al 8 de setembre, i des de fa anys és especialment celebrada en la seva festa la "Nit del Merli", comprenent el vespre del dissabte al diumenge, amb grans solemnitats pietoses i litúrgiques —amb especial participació del jovent de la vila— que sempre es clouen amb el cant dels goigs.

La majoria dels casaments del poble i del rodal es fan a l'ermita-santuari del Merli, s'hi diu missa el darrer diumenge de cada mes i en totes les festivitats de la Mare de Déu.

Les obres serien molt lentes i costoses, ja que a més del Santuari s'hi edificà la casa de l'ermità i la dels sacerdots residents, anomenada la "Casa del Merli". Per aquest motiu, fins i tot l'abat de la Canònica d'Ager, pel juliol del 1296, demanava almoines a favor de la imatge de la Mare de Déu del Merli per sufragar les obres realitzades anteriorment a l'ermita. Per aquella època, segons diu el document d'Ager, la imatge del Merli era dipositada a la parroquial del poble.

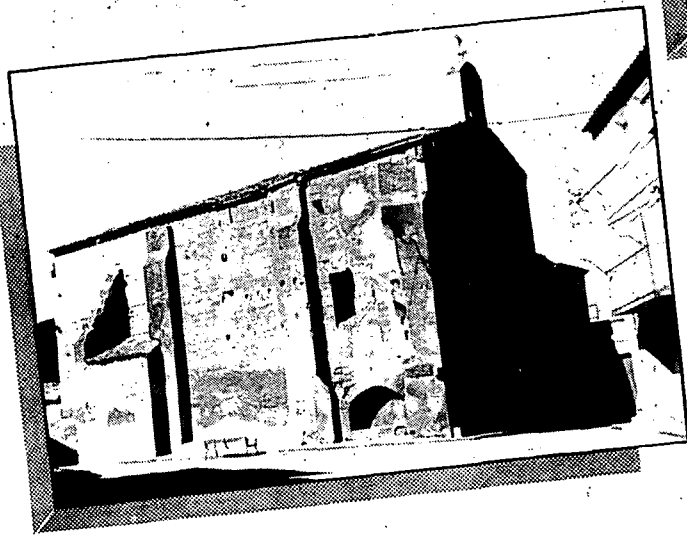
Com a senyores d'Alguaire, les monges sempre tingueren especial cura de la Mare de Déu del Merli i del foment de la seva devoció. Aquesta sol·licita atenció es va detectant al llarg dels segles, en documents de tota mena (escriptures, donacions...) i, així, les monges varen anar dotant i millorant el Santuari en la mesura de les seves possibilitats. Mentre foren a Alguaire —intercalada alguna estada a Lleida i, finalment, a partir de 1699, a Barcelona, i des del 1967 a Valldoreix—, antany mantenien dos o tres beneficiats que hi celebraven diàriament. Després hi residí només un sacerdot-ermità que vivia a la "Casa del Merli".

En 1781, quan ja feia gairebé un segle que la Comunitat era fora del Convent d'Alguaire, veiem que, entre altres obligacions que aquella reconeix tenir a la capella del Merli, hi ha la de tenir cura d'aquesta i subministrar-hi tot el què es necessita, a més de mantenir un capellà o ermità.

El temple actual és, en bona part, del mateix segle XIII, restaurat a mitjan segle XVI, quan s'hi construí un cambril (ara desaparegut), novament reformat i ampliat al segle XVIII. És

tot de pedra, amb volta de canó. Té dues capelles laterals, la de la dreta és la del Sant Crucifix, del qual faren al·lusió seguidament. Actualment són visibles des de l'exterior un finestral romànic a cada banda, un d'ells (el de la dreta) ja bastant destapat, i que acusen el mateix material, estil i autoria que les migrades restes de l'església i convent de les monges santjoanistes. En la restauració feta al segle XVI, s'hi posaren les pintures murals, una a cada banda del presbiteri, on s'hi relata el llegendari episodi de l'atac al Monestir per part del comte d'Urgell, Ermengol X —que visqué entre els anys 1260 i 1314— per qüestions derivades de la possessió d'unes terres. En passar el pont d'Albesa —mentre la Comunitat d'Alguaire estava en oració— el comte quedà sobtadament cec, i després d'haver recorregut a la intercessió de la Mare de Déu del Merli recuperà la vista, i aleshores es va fer enrra dels seus bel·licosos propòsits i va disposar que, a la seva mort, fos enterrat al Monestir. Fins fa pocs anys —en ocasió del Concili Vaticà II— la Comunitat de Santjoanistes, encara avui titulades del "Monestir de Santa Maria d'Alguaire i Sant Joan de Jerusalem", tenien el pietós costum, per les quatre temporades de l'any, de resar un respons per l'ànima del comte Armengaudus d'Urgell. La imatge que es venera actualment al Santuari no és ben bé l'original. Recorda els trets d'una imatge romànica, de talla, refeta i reformada en diverses ocasions. La darrera d'elles va ser a conseqüència de la seva destrucció l'any 1936, en què només pogué salvar-se bona part del cap de la Verge, deslliurat del foc per una devota persona que el recollí i amagà, curiosament,

JOAN FONT RIUS

RUTA

Per anar al Santuari des de Lleida, la seu episcopal, cal seguir la N-230 fins Alguaire (14 km), i travessant tota la vila arribarem al Santuari.

Des de la Seu d'Urgell, cal seguir la C-1313, fins a Lleida on cal enllaçar amb la N-230 ja citada.

Des de Tarragona per la N-240 fins a Lleida i seguir per la N-230 fins Alguaire.

ALLOTJAMENT i MENJAR

A Alguaire hi ha restaurant. A Lleida hi ha tota mena d'hotels i restaurants de totes les categories.

JOSEP M. JUJOL GIBERT

HISTÒRIA

El Santuari del Merli s'arrecera a la falda de la serra o penya dita del Convent —des del cim de la qual, 387 m., es contempla una magnífica panoràmica de tota la comarca— en la que, successivament, s'hi assentà el castrum romà, convertit més tard en fortalesa àrab. Després de la Reconquesta per Ramon Berenguer IV (1147), el castell va ser ocupat per la Comanda d'Hospitalers de Sant Joan de Jerusalem. Posteriorment, Alguaire passà de ser vila reial a pertànyer a la dita Comanda, que en consolidà la propietat del terme en fer Algons I amb aquella, la permuta de la part reial d'Alguaire a canvi de diverses possessions.

Fins l'any 125 l'Orde de Cavallers de l'Hospital residí al castell-fortalesa de sobre Alguaire, i en féu donació, a 23 de juliol d'aquell any, a les monges del mateix Orde que constituïen la Comanda de Cervera, aleshores presidida per la Priora Na Marquesa de Cervera, vídua de Guillem de Guàrdia Alada. Aquesta fundació va ser aprovada pel papa Urbà IV el 18 de març de 1262.

De l'any 1264, convertit ja el castell en un gran monestir santjoanista —del qual avui queden ben escasses restes—, ve la tradició de la troballa de la Mare de Déu del Merli, església que, aleshores molt possiblement en ruïnes, les monges varen reedificar, ja que en començà l'obra en 1265 i no s'acabà fins al 1278. Aquella tradició conta que enmig les ruïnes de la capella i del que havia estat l'antic poblat, un pastor va trobar, sobre un merlet, una imatge de la Mare de Déu, la qual anomenaren, per aquest motiu, del Merli.

De l'Àfrica i del Maresme

Kunkujung, el santuari marià de Gàmbia

Gàmbia va néixer independent des del 1965, és la més petita d'Àfrica. És una franja estreta de terreny que no té més de 400 km. de llarg i només de 20 a 35 km. d'ample. No és altra cosa que la ribera del cabalós riu Gàmbia. A l'Imperi Britànic li va interessar molt per així endinsar-se pel seu navegable cabal vers l'Àfrica central. Per això està rodejada per tot arreu (excepte per la seva desembocadura a l'oest a l'Atlàntic) pel Senegal, una altra nació independent que fou colònia francesa fins al 1960. L'interès dels colonitzadors, una vegada més, dibuixà unes fronteres totalment capricioses que trencaren comarques naturals i separaren races. Així actualment, hi ha dioles gambians i dioles senegalesos. Els primers a més a més de la seva llengua nadiua tenen l'anglès com a idioma oficial i estan sota la influència de la Commonwealth; els segons tenen el francès com a segon idioma i estan relacionats amb França. La mateixa cosa passa amb els Wolofs, els mandigues, els fules...

15.000 catòlics

Dels 800.000 gambians, només uns 15.000 són catòlics. Aquests la majoria de raça manjac, ètnia procedent del sud, de l'actual Guinea Bissau que colonitzaren els portuguesos donant a aquest poble una forta embranzida al cristianisme de tal manera que molts manjacs —encara que no batejats— assisteixen el dia de Nadal i de Pasqua a Missa, fins i tot a Mataró, car la fe cristiana és per a ells un element important d'identitat. Com que el poble manjac és molt treballador i especialitzat en el trans-

port fluvial, s'ha espargit en poblat vora els grans rius d'aquella zona. És el que passa en el poble de Kunkujung, vora el riu Gàmbia.

Fa uns 150 anys que els pares irlandesos de l'Esperit Sant actuen com a missioners a aquella nació. Des del 1957 és diòcesi que té per bisbe actualment monsenyor Michael Cleary —a qui agraïxo que m'allotjés una setmana a la catedral de Banjul— i un presbiteri format per 14 sacerdots blancs i 5 de negres, ordenats en els últims 4 anys.

En residir a la catedral vaig tenir la sort de conèixer-ne molts. El bisbe em va presentar el P. Sharpe, dedicat des de fa molts anys als manjacs, amb els quals conviu a Kunkujung. "Parla el seu idioma millor que ells; és un manjac més" em deien els seus companys irlandesos. El senyor bisbe fins i tot va disposar que un cotxe de Caritas em traslladés, el dissabte 13 de gener, al poblat "per conèixer el poble manjac que també a Mataró se sent cristià, i per visitar el seu santuari marià". Aquest últim detall em cridà l'atenció, de tal manera que vaig preparar la meua càmera disposat a retratar un santuari que m'imaginava semblant a Montserrat, el Pilar, Lourdes... Sabia que el dia 8 de desembre allí es fa una magna concentració dels catòlics gambians, com al Senegal es fa davant la Mare de Déu de Popenguine.

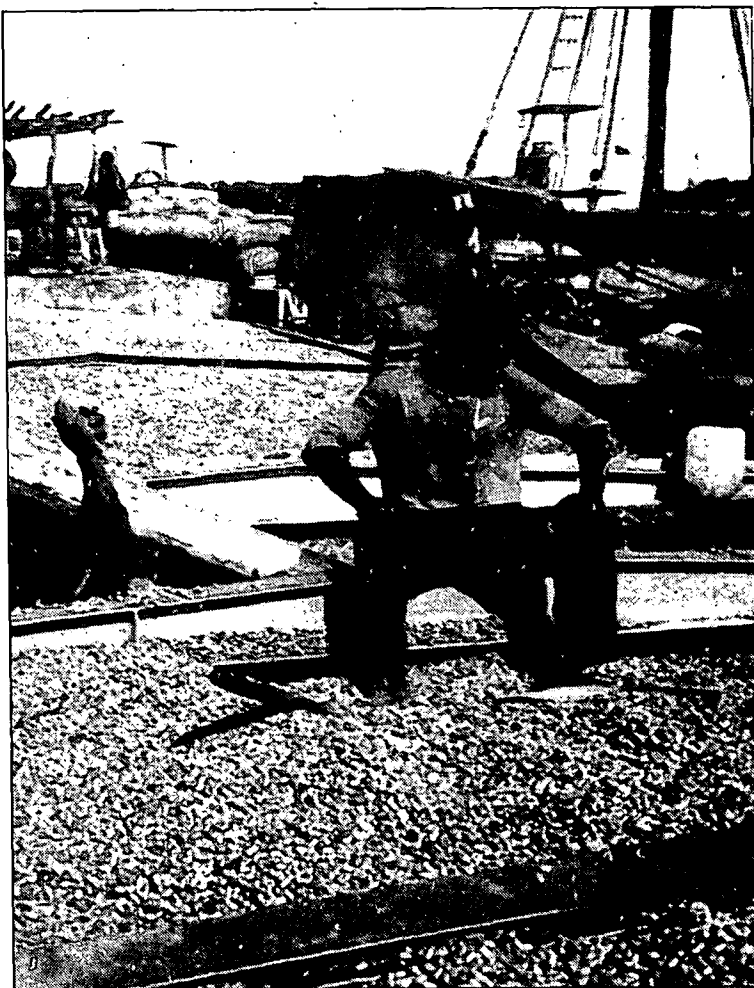
Visita útil

El dia assenyalat vaig ser traslladat puntualment a Kunkujung, vam fer uns 50 quilòmetres per pistes de terra només transitables

per vehicles tot-terreny. El P. Sharpe em va rebre i vam dedicar més d'una hora a comentar l'estil de vida dels manjacs allí i aquí en el Maresme, els seus problemes, la seva mentalitat i costums religiosos... Tot em seria de gran utilitat per orientar-me ja que molt sovint van a l'església de Sant Pau, de Mataró un grup d'aquesta raça, dos dels quals són catecúmens que aviat seran batejats.

Després em va acompanyar al "santuari marià". La meua sorpresa va ser en veure una gran esplanada rodejada de palmeres molt altes, vora el cabdalós riu, tancada per canyes on al bell mig hi ha un arbre molt gran i a la seva ombra, damunt unes pedres de riu apilonades en forma de fornícula, hi ha la imatge de la Mare de Déu. "Aquí s'asseuen els fidels" —em deia el valent missioner assenyalant alguns bancs de formigó instal·lats davant d'una senzilla ara d'altar. "Els que no hi caben en les grans concentracions s'asseuen a terra...". Mentrestant foragita amb xiulets un porc que havia gosat entrar al recinte sagrat, sabent que allí trobaria més menjar ja que aquell era un lloc vedat als de la seva casta. Vaig demanar al P. Sharpe que resés en manjac l'Ave Maria que jo seguia mentre em lliscaven les llàgrimes. Allí s'hi respirava l'himne de Maria: "El meu esperit s'alegra en Déu el meu Salvador perquè ha posat els ulls en la humilitat de la seva esclava... Enderroca els potentats dels seus trons i exalta els humils. Als famolencs els ompli de béns, i acomiadà els rics sense res..."

IGNASI MARQUÈS

Dipòsit de cacauets a Bathurst.

Editorial Claret

Roger de Llúria, 5 - 08010 Barcelona - Tel.: (93) 301 08 87

CERCAR DÉU ENMIG DE LA CIUTAT

CERCAR DÉU ENMIG DE LA CIUTAT

Josep M. Lozano i Soler
Col·lecció Torsimany 3, 152 pàgs. P.V.P. 1.100 pts.

"L'itinerari de l'autor és una 'recerca' de Déu 'en la ciutat'. Al llarg d'aquest itinerari reflexiu, l'autor ha plantejat tres qüestions fonamentals: l'origen, la presència i la superació del mal en la ciutat; la ruptura entre la consciència i la ciutat; l'oclusió del subjecte enmig de la proliferació dels discursos urbans." Del pròleg de Ferran Manresa.

TEMPS DE JOC

Ramon Sala i Coy
Col·lecció Festa 11, 197 pàgs. P.V.P. 800 pts.

Petacons, flèndit, pam i pet, la baldufa, el clotet... de quan els infants no consumien diversions sinó que es divertien en un món genuïnament infantil. Amb un estil directe, fresc, que en molts moments et fa sentir com davant d'una novel·la, l'autor ens ha sabut recrear aquell món i descriure amb precisió aquells jocs. Útil per a grups d'esplai, animació infantil i adolescents...

FE I CULTURA, escrits pastorals

Ricard M. Carles i Gordó
Col·lecció "Els Daus" 102, 192 pàgs. P.V.P. 600 pts.

Selecció d'escrits del nou bisbe de Barcelona, feta espigolant entre els seus escrits doctrinals com a pastor, i recollint també els seus records dels anys de joventut i les anècdotes viscudes. Ens ajudaran a conèixer millor la seva personalitat.

Demaneu-los a la vostra llibreria, o a LLIBRERIA CLARET amb aquesta butlleta de comanda:

Us prego que m'envieu contra-reembossament (sense despeses) els llibres següents:

Nom Telèfon

Adreça

Població

L'Església lituana demana suport

Amb motiu de la seva visita a l'organització catòlica internacional "Ajuda a l'Església Necessitada", el bisbe de Telsiai i vice-president de la Conferència Episcopal lituana, monsenyor Antanas Vaicius, ha fet una crida a tots els creients de l'Occident per donar suport al seu país en les seves aspiracions d'autodeterminació. Monsenyor Vaicius va comentar als representants de l'Obra que, a Lituània, la gent veu el futur molt més optimista malgrat la seva precària situació. El diàleg amb Moscou és summament urgent però implica també dos interlocutors. El Bisbe va afegir que, segons ells, el món occidental sobreestimava el perill de la declaració d'independència lituana davant la política de Perestroika de Gorbátxov. És molt possible que Moscou alimenti aquestes temences a l'Occident.

La situació de l'Església ha millorat de manera decisiva aquests últims mesos; però encara manquen condicions materials i personals per desenvolupar-se lliurement. L'escassetat de literatura teològica especialitzada per a la formació dels candidats al sacerdoti, de Bibles, catecismes i llibres per a les classes de religió, així com la manca de premsa catòlica implica la urgència de crear una impremta pròpia. Per superar aquest obstacle calen fotocopiadores de gran potència i també objectes litúrgics de tot

tipus per a les esglésies que han estat obertes de nou fa poc temps. A això se li afegeix el fet que la construcció de 26 esglésies noves, de les quals 12 es trobaran a la diòcesi de Telsiai, i la restauració de moltes d'altres esglésies i edificis eclesiàstics, sobrepassen les possibilitats financeres de l'Església.

Les obres de restauració del nou seminari sacerdotal de Telsiai, per a les quals els fidels ja han aportat mig milió de rubles, han estat interrompudes. En efecte, en el país no es poden trobar certs aparells com són, per exemple, els equips de calefacció o de cuina. En el proper mes de setembre s'hi haurien d'instal·lar uns 40 seminaristes de segon any. Per altra banda, l'antic palau episcopal ha estat restituit fa poc i cal restaurar completament el seu interior.

El pare Werenfried va Straaten, fundador de l'Obra, ha promès una generosa ajuda a monsenyor Vaicius. De fet s'enviaran en les properes setmanes a Lituània 100.000 Bibles per als infants i 50.000 catecismes per a la joventut, per un valor de més de 12,5 milions de pessetes. Es farà tot el que sigui possible per brindar una àmplia ajuda a l'Església lituana en aquesta difícil situació. Monsenyor Vaicius va invitar el pare Werenfried, en nom de la Conferència Episcopal, a visitar els membres de l'Església lituana per a fer-se una idea de la situació sobre el terreny.

MODA

Després de trenta anys d'activitat intensa i evolucionada, Yves Saint Laurent va presentar la seva magnífica col·lecció de primavera-estiu'90, formada per cent vint models, on va quedar reflectida una vegada més, el seu gran gust i la seva cura a nivell de dissenyador exquisit.

Yves Saint Laurent, home i creador sensible, capaç de vestir la dona des de l'alba fins a les hores nocturnes més compromeses, presentà la seva col·lecció rica en disseny, detalls, formes i colors, amb gran professionalitat. Col·lecció que fou oferta com a homenatge a diverses dones famoses com Françoise Sagan, Zizi Jeanmaire, Catherine Deneuve i mademoiselle Chanel entre altres.

La inesgotable creativitat d'Yves Saint Laurent va utilitzar tota classe de teixits entre els quals destacaren llanes fredes, crêpes, shantungs i gases juntament a una gamma de colors sempre en relació amb els presentats en la seva línia de maquillatge per a aquesta mateixa temporada, en què juguen un paper important el blau pàl·lid i el verd tendre.

Tons llisos, combinacions osades, bonics estampats, petites rodones i teixits bri-

Casaca de cotó beix, amb cordons creuats al davant i butxaques de plastró. Es porta amb faldilla negra.

Conjunt tres peces que combina setí blau per al top, lila per a la faldilla drapejada i verd per a la jaqueta curta.

Vestit combinat gasa de color vermell llis i estampada, amb escot banyera i faldilla irregular. Complement de torera amb mànigues.

jat i una mirada d'ulls clars, graciosament subratllats per un traç blau marí i ombrejats per unes pestanyes intensament blavoses.

Galtes lleugerament retocades amb Coriandro, les pólvores maquilladores tendres i acoloridores de rosa juntament amb uns llavis color rosa Garanza o com a segona opció, d'aspecte vermell ataronjat de reflex acidulat, són el maquillatge complet de la dona Yves Saint Laurent per a aquesta temporada.

Perfum Saint Laurent

Es tracta d'un recipient vaporitzador d'Eau de Toilette, creat per Yves Saint Laurent pensant en el dia de Sant Valentí, la suau fragància de la qual ens recorda un perfecte equilibri de notes florals i es presenta segellat per una joia daurada en forma de cor.

L'aroma de les flors fresques, en contrast amb el gessami, la Rosa de Bulgària, el sàndal i el pàtxuli, són alguns dels ingredients que componen l'aroma subtil i càlid d'aquesta ampolla vaporitzadora, que combina tendresa i al mateix temps la bellesa del detall per la seva doble versió de perfum i joia.

MARÍA JOSÉ EJARQUE

La moda es diu Yves Saint Laurent

llants, per a uns models rigorosament femenins, cenyits, bufats, de talls irregulars i escots profunds. Presència de colls, solapes, volants, arrugats, flors aplicades i graciosos drapejats, adornaren, aquest conjunt de peces de múltiples versions, realitzades amb gran sentit estètic per a dones que busquen el particular atractiu

conjuntat del teixit, el color i la línia.

Maquillatge "Fruita Verda"

Per a aquesta primavera-estiu'90 Yves Saint Laurent ha creat un maquillatge que accentua una fina audàcia de contrastos a través d'una suau

exuberància de color. Es tracta del nou "Look" Fruita Verda, que aporta una expressió fràgil i lluminosa a la mirada sempre evocadora dels frescos primaverals que són sinònims de perenne frescor.

Transparència juvenil de la pell sempre enriquida i suavitzada al mateix temps pels tons beixos, a base d'un oval ombre-

LLIBRES

Un jove singular

Fa poc ha aparegut un nou llibre sobre un dels capdavanters en el camp de l'associacionisme religiós juvenil, tristament immolat en la darrera guerra: Francesc de P. Castelló i Aleu. Com resa el títol del volum que presentem, Castelló fou un *servent de Déu fins a la mort*. L'autor d'aquesta novetat editorial* és el P. Romuald M. Díaz i Carbonell, monjo de Montserrat.

S'hi tracta la vida d'aquest jove alegre i comunicatiu, nascut el 19 d'abril de 1914 a Alacant, fill dels esposos Josep Castelló, de Lleida, i Teresa Aleu, de Cornudella. Francesc vingué al món a Alacant, i a les fonts baptismals de la parròquia de Santa Maria rebé el signe sensible i eficaç de la gràcia, per tal com els pares s'havien traslladat a aquella ciutat per motius laborals.

El temps de vida de Francesc resultà curt, malauradament, però el seu temps espiritual probablement fou superior al de molts —per dir-ho amb paraules del senyor bisbe de Lleida, Ramon Malla, en la presentació del volum que ressenyem.

Prompte a fer el bé, Francesc participa en activitats apostoliques i els dies i les hores que li permetien els estudis, es lliurava a la formació humana i espiritual dels nois (p. 28). Arreu on Castelló convisqué, deixà una empremta

ROMUALD M. DÍAZ I CARBONELL

FRANCESC DE P. CASTELLÓ I ALEU, SERVANT DE DÉU FINS A LA MORT

Presentació per Mons. RAMON MALLA, bisbe de Lleida

indeleble del seu pas, com un *atleta de la fe* —diu el P. Romuald, manllevant la citació de sant Pau—, delerós per atènyer altes metes espirituals en la seva cursa per la vida.

Sens dubte, la part més colpidora del missatge d'aquest llibre sobre aquest servidor de Déu que tot s'ho prenia a la valenta, són les tres darreres cartes de Francesc, escrites poc abans de la immolació, i adreçades, l'una a les seves germanes i tia, l'altra a la seva estimada, i l'altra a un jesuïta amic. Llegint-les se't posa la pell de gallina, en comprovar el coratge, la valentia d'aquell jove: "Acaben de llegir-me la pena de mort i mai he estat

més tranquil que ara", "No vull de cap manera que em ploreu: és l'únic que us demano", "Em passa una cosa estranya: no puc sentir cap pena per la meua sort", són alguns fragments de les cartes.

Ha fet bé el P. Romuald de recollir en aquest llibre el profund missatge d'aquest jove singular. L'obra és lleig amb gran facilitat i interès, perquè el tema s'ho val i la redacció s'ho mereix. Tant de bo tinguí molt d'èxit!

CARLES RIERA

* Romuald M. Díaz i Carbonell, *Francesc de P. Castelló i Aleu, servent de Déu fins a la mort*, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

RACÓ DEL LLENGUATGE

No és igual cama que llit (4)

Hi ha una marca de goma d'enganxar que s'ha difós amb el nom genèric castellà de "pegamento". El nombre d'escolars, i de gent adulta, que entren a comprar "un tubo de pagament" és majoritari. Conserven el barbarisme "tubo", molt generalitzat en totes les seves accepcions, però els fa mal la consciència de continuar amb "pegamento" i el catalanitzen a tort convertint-lo en "pegament", que sona igual que pagament. Amb la qual cosa també en capgiren el significat, perquè, en català pagar no vol dir mai enganxar, ni res que s'hi assembli.

Tots els significats d'aquest mot comuns amb el castellà són: pagar bufetades i cops de puny o el de pagar de cap contra el sostre del cotxe a causa d'haver pegat un bot produït per un sotrac. A part d'això, tots els altres significats són completament aliens a la nostra llengua, que té altres solucions per a expressar els altres conceptes castellans de "pagar". Quan l'arròs s'ha agafat, quan ens han encomanat la grip, quan han calat foc al bosc, quan no escau el veïnatge de dos colors, quan la moqueta no s'ha enganxat prou bé... agafar-se, encomanar, calar, enganxar... tots aquests verbs catalans tan corrents poden traduir-se al castellà per "pagar", i mai de cap manera no poden ser substituïts pel verb català pagar.

I ja que estem en el camp semàntic d'enganxar o adherir, que no té res a veure amb pagar, tenim dos mots que s'hi relacionen: pega i cola. El primer d'ells té el seu corresponent idèntic en castellà, però amb un contingut molt diferent. "Pega", en castellà vol dir entrebanc, impediment o dificultat. En català, res d'això, encara que les persones descuidades en el parlar l'usen amb aquests significats. Nosaltres el fem servir amb sentits ben distants del castellà. Quan jo era petit a l'escola cantàvem una cançó que deia: "Dormilega, dormilega, sempre, sempre estàs de pega..." Volia dir la mala sort que sol acompanyar a qui dorm massa. Una altra accepció és la de la substància residual negra, viscosa i molt enganxosa —en castellà "la pez"—, la qual mesclada amb cera és usada pels sabaters que adoben sabates. Per això són anomenats pegots, i també ataconadors. I qui, de petit —o no tan petit— no ha llepat o mastegat pega dolça? Té l'aparença de la pega però, és clar, no en té ni la composició ni el gust. Una altra substància residual de l'essència de trementina, és la pega grega, altrament dita colofònia, que hom emprà en la manufactura de vernissos, de tintes d'impremta i de sabons.

Perles ortogràfiques

En un diari comarcal, parlant de passos a nivell, amb lletres titulars grosses diu: **TAMBÉ ES VOL SUPRIMIR UN DE MATARÓ**. Si fins i tot els que escriuen públicament ometen indegudament els pronoms febles, estem perduts. Això havia de dir: **TAMBÉ SE'N VOL SUPRIMIR UN...**

ALBERT PERA

COSTUMS I TRADICIONS

Ritus de la construcció

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

Encara que fa uns quants dies que celebràvem el dia de Sant Antoni de Pàdua, patró dels paletes o mestres de cases, voldria aprofitar l'actualitat per parlar de ritus sobre la construcció. Ja és sabut que el patronatge del sant es deu a la invocació que féu un paleta en caure de la bastida. Com fos que sant Antoni tenia prohibit fer més miracles car n'havia realitzat una pila, acudí al reclam i deixà penjat entre la bastida i el sol el bon home, mentre ell anava a demanar permís al superior per a salvar el mestre d'obres. Permis que li fou atorgat, és clar, davant l'estupefacció i admiració dels seus companys de l'orde franciscà.

I ara anem al gra. Estem en època de primeres pedres i d'acabament d'obres. En el primer cas, hom sol enterrar-hi monedes i periòdics de l'època. A vegades algun pergami. En el segon, col·locar a la teulada una bandera, senyal d'haver-se acabat sense accidents la cobertura de l'edifici. I després, es fa —o es feia— un àpat amb tots els qui intervenien en la construcció. En deien "fer la coberta".

Quan jo era petit, al Ripollès es donava benenar a base de pa i llonganissa als obrers en iniciar-se l'obra. Hom gravava el nom del propietari a la primera pedra i pel que fa a enterrar-hi objectes, havia sentit dir que en alguns llocs hi posaven fins i tot un rellotge parat a l'hora inicial de l'obra.

Primitivament hom creia que qualsevol construcció no duraria gaire si no s'hi sacrificava una vida humana. El ritus, però, almenys a la nostra terra, es feia amb animals i a Man-

resa hi enterraven un gall, generalment viu. Després es pintava la pedra amb mangra. Pel que fa a les monedes, el costum tenia origen en la redempció del sacrifici mitjançant un delme. I val a dir, encara, que s'han donat casos de robatori de les monedes abans de ser enterrades.

Una llegenda d'Òrrius assegura que tres paletes construïen una casa i com que la paret mestre els queia sempre, un dia quan la muller d'un d'ells va portar-li el dinar, l'enterraren viva i la paret ja no va caure més. El fet no es va saber fins que un dels paletes, trobant-se a les portes de la mort va confessar el crim.

La tradició volia, així mateix, que s'ofers al diable, a canvi de construir un pont, l'ànima de qui en acabar-lo, passés pel damunt. I sempre enganyaven el Maligne fent-hi passar un gat, com succeí amb el de Martorell i altres ponts i aqüeductes romans.

També hi ha llegendes de construccions encarregades als diables i que havien de ser acabades en una nit, abans que el gall cantés. Quan ja estava a punt de ser enllestida l'obra, hom feia cantar un gall abans d'hora i els dimonis deixaven caure la càrrega on fossin. D'ací les "pedres dretes", nom donat als menhirs que es troben en alguns indrets com a Palau de Plegamans o a Maçanet de Cabrenys.

Gràcies a Déu ja gairebé ningú no creu en aquestes falòrnies, però sí en el sant de Pàdua.

LA SARDANA I LA DANSA

Trobada d'Esbarts Infantils

42 esbarts han pres part en la 9a. Trobada d'Esbarts Infantils que se celebrà el dia 10 de juny al barri barceloní de Montbau, organitzat per l'Esbart "Joan Rigall" de l'Agrupació d'Escursionista d'Etnografia i Follore, de l'esmentat barri. La trobada s'inicià a partir de les 11 del matí, amb un cercavila dels diferents grups de petits dansaires per a acudir als 6 punts d'actuació, on al punt de migdia es desenvoluparen simultàniament diverses ballades. Aquests llocs d'actuació van ser la gran Esplanada de Montbau, els jardins del carrer Poesia, el Casal Parroquial de Montbau, la plaça dels Cinc Pins, l'Associació de Veïns i el carrer Sorolla. A la tarda, després del dinar de germanor, hi hagué un espectacle infantil i, a dos quarts de sis, una ballada conjunta a la gran Esplanada, amb la participació dels 42 esbarts infantils acompanyats de la cobla Ciutat de Terrassa.

ESCOLA DE SARDANES "EL CORTE INGLÉS".— S'ha celebrat l'acte de cloenda del curs de sardanes que realitza cada any la firma comercial "El Corte Inglés", convertint la plaça de Catalunya, de Barcelona, en un espai de tres mesos, en una gran aula d'ensenyament de la sardana. Es van repartir Diplomes acreditatius d'haver seguit el curs als gairebé cinquanta alumnes que hi han assistit, i la festa va acabar amb una ballada de sardanes, la primera dels nous sardanistes, interpretada per la cobla Ciutat de Cornellà. La festa es va fer el dissabte, dia 9 de juny.

"ELS INTEL·LECTUALS I LA SARDANA."— Amb aquest títol Lluís subirana presenta un recull d'opinions sobre la sardana que han expressat els intel·lectuals al llarg d'un segle. El llibre s'ha presentat a la Sala de les Columnes de l'Ajuntament de Cardedeu, el dia 9 de juny, en un acte amb un col·loqui amb el mateix autor, i va acabar amb una ballada de sardanes a càrrec de la cobla Baix Empordà.

JOSEP VENTURA

EDUQUEM JUNTS-38

la família, l'escola, els mitjans de comunicació

ELENA ELIZALDE i AUBERT
Doctora en Pedagogia

TERESA SANMARTÍ i GARCIA
Maestra Especialista en Preescolar

També el podem animar a posar-se en marxa sol, recolzant-se a la vorera, en una paret, etc...

Socialització

Objectiu: Saber escollir una fita i a poc a poc adquirir un hàbit.

Exercicis:

—Oferim al nen unes quantes fites pròpies de la seva edat: Portar la roba bruta al cistell, parlar la taula, Respallar-se les dents, rentar-se les mans abans de dinar i sopar, i el deixem que en triï una per uns quants dies.

—Analitzem amb ell els passos que cal fer per aconseguir la fita triada. Per exemple: "Per rentar-se les mans cal: 1. Anar al lavabo. 2. Mullar-se les mans. 3. Ensabonar-se les mans. 4. Refregar-se les pel davant i pel darrera. 5. Esbandir-se les a raig d'aixeta. 6. Observar si han quedat ben netes. Si es així, 7. Eixugar-se les amb cura; si no, tornar a ensabonar-se les. 8. Deixar la tovallola ben col·locada al seu lloc.

—Posem un calendari a l'alçada del nen i el convidem a pintar un rodona cada cop que es renti les mans a l'espai del dia que correspon. Responsabilitzem el nen d'aquest control.

—Uns dies després avaluem amb ell mirant el calendari, el seu esforç a ser responsable de rentar-se les mans sense supervisió constant.

Convidem a tots aquells que estan en contacte amb nens a treballar junts per tal d'ajudar-los a créixer amb alegria. Cada setmana proposem dos objectius educatius, centrats en l'edat de 5 anys, (dins de les àrees de socialització, llenguatge, adquisició d'hàbits o desenvolupament intel·lectual i motriu), i suggerim uns exercicis divertits i fàcils de fer.

Tant de bo que, treballant plegats, recuperem el civisme que trobem a faltar a la nostra societat. Endavant, els nostres nens s'ho valen. El nostre país, també.

Desenvolupament motriu

Objectiu: Saber anar amb bicicleta.

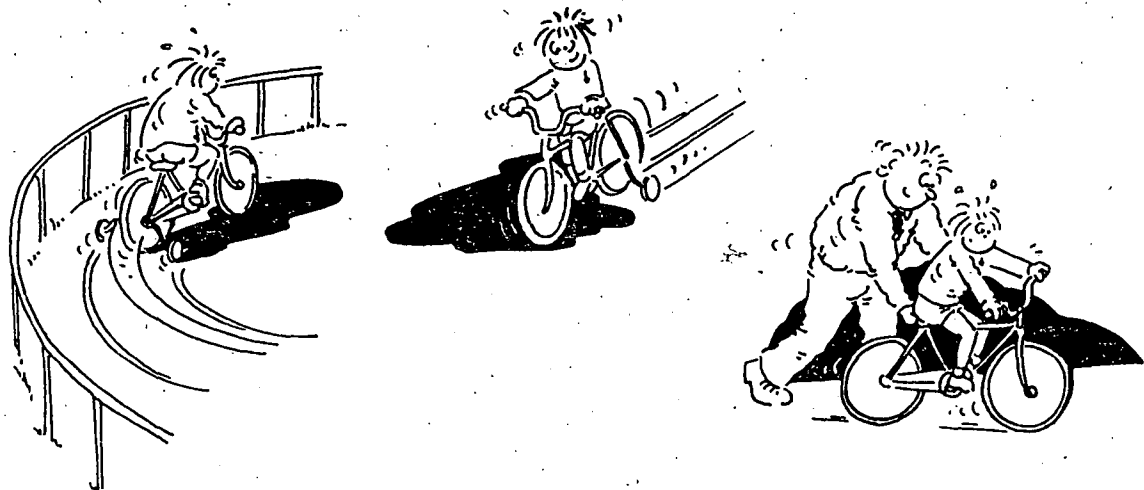
Exercicis:

—Ens proveïm d'una bicicleta de mida adequada al nen amb dues rodes auxiliars petites.

—Animem el nen a dominar el seu vehicle, pedalejant amb ritme i conduint amb destresa tant en línia recta com fent tota mena de corbes.

—Quan veiem que ha assolit una certa seguretat i les rodetes auxiliars quasi no toquen mai a terra és el moment de treure-les.

Aguantem la bicicleta per darrera del seient mentre esperem que el nen prepari bé els pedals i iniciï amb bon ritme les primeres pedalejades.

ENCREUATS

per ROSA COLLELL

LA PIRÀMIDE

Línia vertical d'un sol mot, del qual surten a dreta i a esquerra, altres mots que comencen amb la inicial corresponent a la vertical i segons definició.

Totes van de dalt a baix, i a cada banda el mot acabarà amb la lletra que indica.

AL MOT VERTICAL: Poder, govern, del despotisme.

LLETRA FINAL DE LA BANDA DRETA:

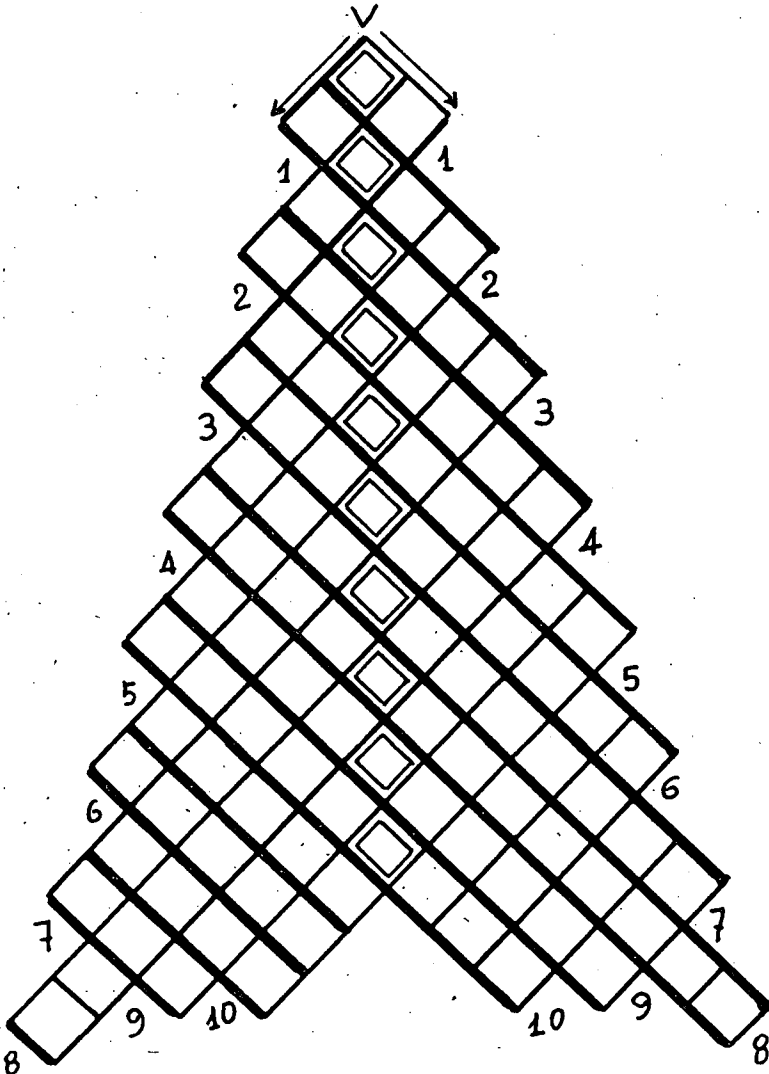
LLETRA FINAL DE LA BANDA ESQUERRA:

BANDA DRETA:

- 1- Cinc-cents cinquanta.-
- 2- Pronom personal.-
- 3- Primer rei d'Israel.-
- 4- Aliment.-
- 5- Part d'una instal·lació on és treballada la matèria en elaboració, especialment la dels forns dels vidriers.-
- 6- Filat per caçar ocells.-
- 7- Que no mor.-
- 8- Senyorívol.-
- 9- Espill.-
- 10- Tros de terra on hom sembra algun llegum, cols, etc.-

BANDA ESQUERRA

- 1- Cinc-cents u.-
- 2- Prefix grec que significa "sobre".-
- 3- Tron.-
- 4- Pelagi.-

- 5- Mani.-
- 6- Nom d'home.-
- 7- Nom d'home.-
- 8- Renúncia, donació.-
- 9- Maleta petita.-
- 10- Embriac.-

Al mot vertical: Despotisme.-

Lletra banda dreta: L.-
Lletra banda esquerra: I.-

SOLUCIÓ

10- Ebrl.-	10- Erol.-
9- Maletl.-	9- Mirall.-
8- Sacrifici.-	8- Senyorívol.-
7- Indalec.-	7- Immortal.-
6- Tremall.-	6- Tremall.-
5- Ordenl.-	5- Obrall.-
4- Pelal.-	4- Pabul.-
3- Sol.-	3- Sall.-
2- Epl.-	2- Ell.-
1- DL.-	1- DL.-
- Banda dreta- Banda esquerra-

ESCACS

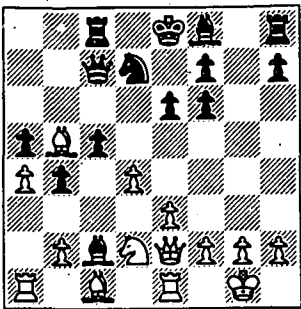
per JAUME MORA

DIAGRAMA 330

Aquesta vegada la qüestió consisteix a afeblir cada vegada més la posició central del negre. L'estructura de peons en resultarà espectacularment alterada.

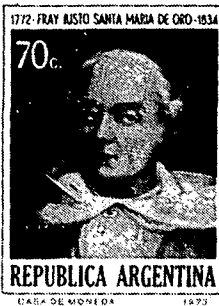
Solució al Diagrama 329

1 Rc4 Ra3, 2 Rc3 Ra5, 3 Rc4 Ra4, 4 Rc3 Rb5, 5 Rb3 Rc5, 6 Ra4 Rd5, 7 Rxa5 Re4, 8 Rb4 Rf3, 9 Rc3 Rg4, 10 Rd2 Rxh4, 11 Re1 Rg3, 12 Rf1 Rf1 taules.

FILATÈLIA

per ENRIC GRAUPERA

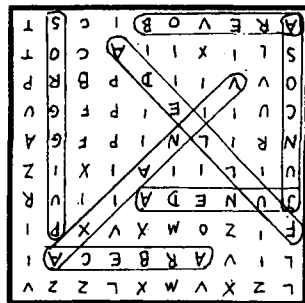
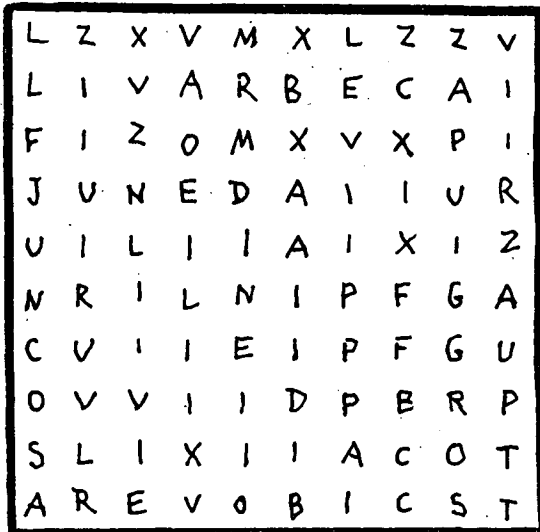
BISBE INDEPENDENTISTA

L'Argentina dedicà aquest bonic segell al P. Justo Santa Maria de Oro. Nasqué a l'Argentina el 1772, i entrà a l'orde dominicà el 1789. Del 1809 al 1812, visqué a Espanya. Després retornà al seu país i es posà de part del moviment independentista i republicà. El 1830 fou consagrat bisbe de la primera diòcesi creada després de la independència. Morí el 1836, a San Juan, la seva vila nadiua.

SOPA DE LLETRES

per SNOPI

CERCAR 7 LOCALITATS DE "LES GARRIGUES"

SOLUCIÓ

DIAG: Fulleja, Vinaixa.
VERT: Juncosa, Puigros.
RA (A l'inf.).
HORIZ: Arbca, Juncda, Bove-

JEROGLÍFIC

per SNOPI

S R
N O T A
R

QUINA REVISTA COMPRES?

Solució al 560
ESTAN DESFETES
ESTAN (DDD) DES FETES

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"Quan hom és lluny de «casa nostra» totes les notícies que rebem per CATALUNYA CRISTIANA són un saber que no estem sols ni oblidats."

M. Dolors Roca. ÀNGOLA

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRI:

JOAN RECOLONS CASILLA 19 SANTA CRUZ DE LA SIERRA BOLIVIA	10.650.- Ptes
JOAN ESCOLA EGLISE DE LA SAINTE FAMILLE 22, RUE AHMED ONSI HELOUAN EGIPT	11.400.- Ptes
RADIO CARITAS CASILLA 587 ASUNCION PARAGUAY	10.650.- Ptes
BUYANGO CATHOLIC MISSIONS P.O. BOX 753 MARAGOL KENIA (EAST AFRICA)	11.400.- Ptes

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms Tel.
Direcció
Població D.P. Província
subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner
(nom i cognoms)
L'import el faré efectiu mitjançant:
☐ taló que adjunto ☐ gir postal
☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:
Domiciliació: Banc/ Caixa
Sucursal n.º
N.º compte corrent
Població Província
Prego al Banc/ Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.
Població Data
Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 35

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Nº 516

Històries d'Eixerits

Benvingudes vacances!

Ja hi som! Sí, Eixerits i Eixeriques, ja som a les portes de les vacances. Des del setembre que vàrem començar el "cole" fins ara, ha passat una llarga tirallonga de mesos, setmanes i dies. La gent gran diu que el temps passa de pressa; doncs, jo trobo que passa a poc a poc. Uff!, semblava que mai no haguessin d'arribar les vacances. Doncs bé, ja són aquí.

Ja fa dies que tots tenim les orelles dretes i ben obertes per escoltar quins plans fa la família de cara a aquestes vacances: que si anar aquí o allà, que si viatge, que si una estada a aquell poblet de l'any passat, que si una acampada, que si colònies, etc.

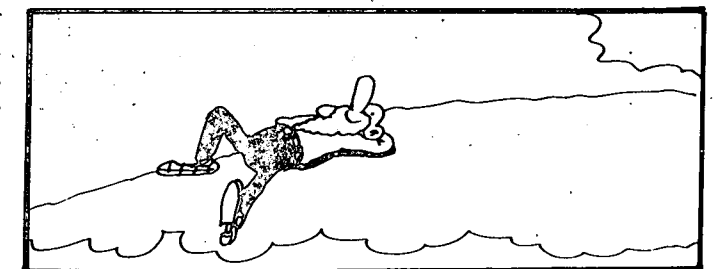
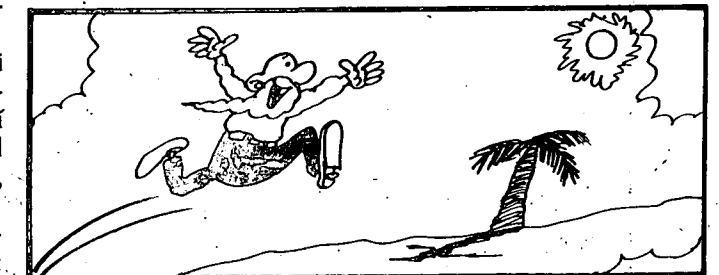
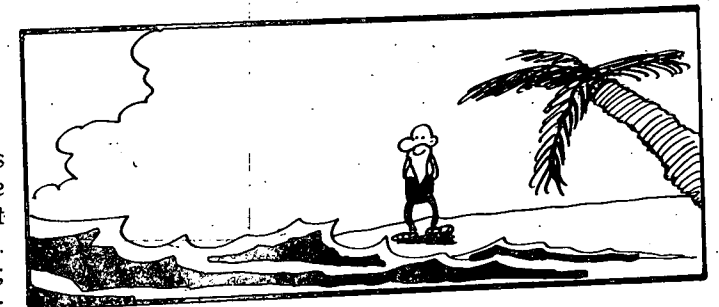
Nosaltres, pel nostre costat, hem anat cavil·lant què seria el millor per a passar-nos-ho bé: què fariem, quins amics trobaríem o si en fariem de nous, si ens ho passaríem millor al mar o a la muntanya, si colònies d'estiu amb l'Esplai o un campament amb l'Agrupament Escolta, etc. Em sembla que l'arribada de les vacances m'han esverat massa.

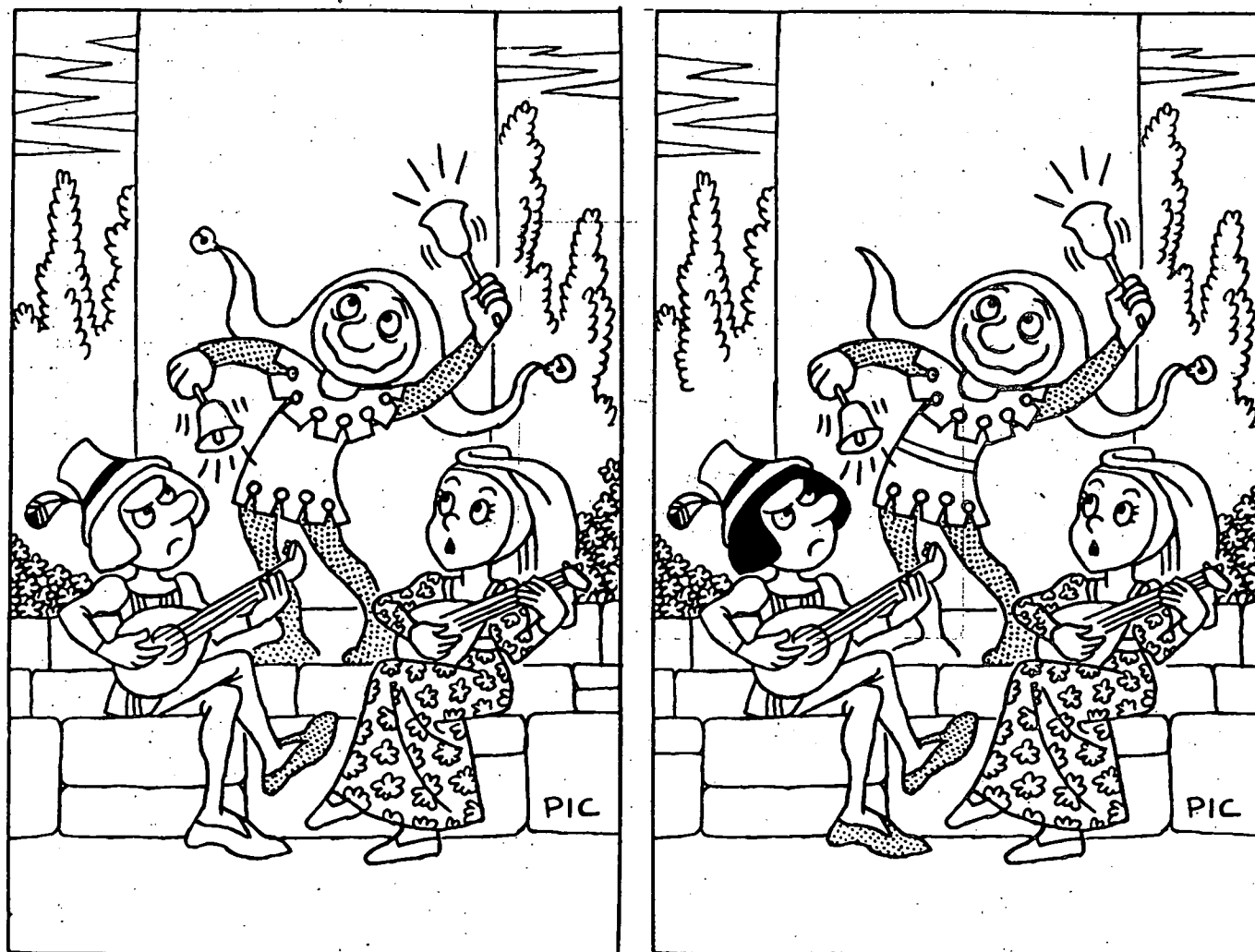
Avui m'atreveixó a demanar-vos una cosa: m'agradaria molt que durant l'estiu m'escrivissiu una carta o una postal des d'allà on us trobeu. Ondia, quina alegria tindrè! L'adreça és aquesta:

EIXERIT
Fundació Catalunya Cristiana
c/. València, 244, 2on.
08007 Barcelona

Em faréu molt content i us ho agrairia molt.
BONES VACANCES A TOTS!!!

L'Eixerit

ENTRE AQUESTS DOS DIBUIXOS HI HA DEU DIFERÈNCIES. LES VEIEU?
(solució la setmana vinent).

Jesús ens parla

Busquem l'evangelí del diumenge: Evangelí segons Sant Lluc, capítol 1, versets del 67 al 66, i el 80 (Lc 1:57-66, 80).

Reflexionem: 1. Tota la Història de la Salvació de la Humanitat, i per tant també la història de la salvació personal de cadascú, és una història d'amor de Déu envers l'home. L'evangelí d'avui ens fa veure com el naixement de Joan, Precursor de Jesús, és ben bé obra de Déu. Totes les circumstàncies extraordinàries que l'envolten ho donen a entendre. El mateix nom de "Joan" vol dir: "Déu concedeix gràcia".

2. Diu el text: "el noi creixia i s'enfortia en l'Esperit". Tant de bon que tots els nois i noies procurassin sempre "créixer" en la seva fe i en el seu amor a Jesucrist. No es pot créixer en la fe si no es coneix. Per això cal estar atent a la classe de Religió; per això cal aprofundir i celebrar la fe en la Catequesi. Una cosa com més es coneix, més s'estima.

3. Diu el text: "Va viure al desert fins el dia que es va manifestar a Israel". Joan es preparà per a la missió que Déu li confiava. Al desert portà una vida de silenci i de pregària. També els nois i noies cristians, si de debò volem ser seguidors de Jesucrist, heu d'estimar i parlar amb Jesús, heu de resar.

El mossèn

UN FANTASMA A LA CUINA

La Teresina era grangera. Tenia una bonica granja plena de gallines, porcs, vaques i cavalls. Tenia també un bonic hort, i era molt feliç ocupant-se de la seva granja.

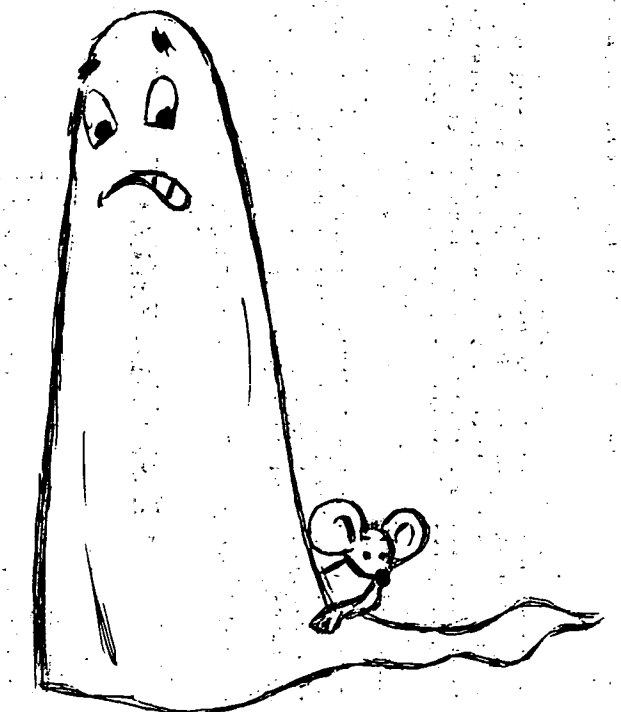
Però hi havia un problema que li feia ballar el cap: la seva granja estava encantada! Sí, sí, no és cap broma. La pobre Teresina tenia un fantasma a la cuina.

La Teresina treballava molt tot el dia i quan arribava la nit necessitava dormir. Però el fantasma no deixava de fer rebombori tota l'estona i la Teresina no podia descansar. Estava molt enfadada.

Una nit, quan un gran soroll va despertar-la, la Teresina va baixar a la cuina disposada a fer fora el fantasma. Equipada amb una bona escombra a la mà, començà a mirar per tots els racons, i a regirar tots els armaris. De sobte, una ombra va creuar corrent el terra de la cuina fins a l'altre extrem de l'habitació. La Teresina, tremolant, va acostar-s'hi i va separar la nevera, rera la qual s'havia amagat el fantasma.

Poc a poc va separar la nevera i, ...sabeu el què hi va trobar?: un ratolí! El fantasma de la cuina no era res més que un petit ratolí.

—I pensar que aquest petit ratolí m'ha tingut

morta de por tot aquest temps! —va esclafir a riure la Teresina.

ANNA

DIUMENGE - 24

09.30 Sardanes.
09.45 Dibuixos animats.
10.15 **SIGNES DEL TEMPS.**
11.00 Cadència.
12.30 Gol a gol.
14.30 Telenotícies.
14.55 El temps.
15.00 Jim West.
16.00 Pel·lícula diumenge tarda:
"Donetes".
18.00 Gol a gol.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.05 30 minuts.
21.40 Dallas (D).
22.45 Gol a Gol.

**ESPAIS FIXOS:
DE DILLUNS A DIVENDRES**

09.00 "Graduats, ara pot".
09.30 Fi d'emissió.
10.45 Universitat oberta. (D)
13.30 T.N. Comarques.
14.30 Telenotícies. / El temps.
15.05 Bona cuina.
20.30 Telenotícies. El temps.
21.10 Bona cuina.

DILLUNS - 25

11.15 Tres, catorze, setze.
12.20 Gol a gol.
13.00 30 minuts.
13.55 La fira de les vanitats.
15.15 Veïns.
15.45 Com a casa.
16.30 Gent del barri.
17.30 Dibuixos animats.
18.00 Matracca, no!
18.45 Mikimoto club.
19.30 Filiprim.
21.20 Roseanne.
21.50 Pantalla: "El gran robatori".
23.40 Telenotícies.

DIMARTS - 26

11.15 Thalassa.
11.55 La caixa sàvia.
13.55 Desitja'm sort.
15.15 Veïns.
15.45 Com a casa.
16.30 Gent del barri.
17.30 Dibuixos animats.
18.00 Matracca, no!
18.45 Mikimoto club.
19.40 Filiprim.
21.20 La parada.
23.05 Programa a determinar.
24.05 Telenotícies.

DIMECRES - 27

11.15 Basquetmania.
12.10 A debat.
13.55 Desitja'm sort.
15.15 Veïns.
15.45 Com a casa.
16.30 Gent del barri.
17.30 Dibuixos animats.
18.00 Matracca, no!
18.45 Mikimoto club.
19.40 Filiprim.
21.05 Sorteig Loto 6/49.
21.20 Informatiu cinema.
21.55 Cinema 3: "Lluna de paper".
00.00 Telenotícies.
00.20 Motor a fons.

DIJOUS - 28

11.15 Informatiu cinema.
11.45 La parada.
12.40 60 minuts.
13.55 Desitja'm sort.
15.15 Veïns.
15.45 Com a casa.
16.30 Gent del barri.
17.30 Dibuixos animats.
18.00 Matracca, no!
18.45 Mikimoto Club.
19.40 Filiprim.
21.20 Tres pics i repicó.
23.20 Esports flash.
00.05 Telenotícies.

DIVENDRES - 29

11.15 Esports flash.
11.55 Senyals.
12.40 Actual.
13.55 Desitja'm sort.
15.15 Veïns (D).
15.45 Com a casa.
16.30 Gent del barri.
17.30 Dibuixos animats.
18.00 Matracca, no!
18.45 Mikimoto club.
19.40 Filiprim.
21.20 La vida en un xip.
23.45 Telenotícies.
00.05 Cinema de mitjanit:
"Es quan domno que hi veig clar".

DISSABTE - 30

09.00 Graduats, ara pot.
09.30 Sardanes.
10.15 Resum setmanal.
11.50 Photomaton. 2V.
12.40 Resum setmanal.
14.30 Telenotícies.
14.55 El temps.
15.00 Bona cuina.
15.05 Festival Tex Avery.
15.35 Tarda de Terror:
"Animes de metall".
17.30 Robid Hood.
18.25 Exit.
19.10 Cagney i Lacey.
19.55 Guaita què fan ara.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.05 Lotto 6/49.
21.15 Bona cuina.
21.20 Pel·lícula:
"La història de Beate Kalsfeld".
23.15 Programa a determinar.

CANAL - 33**DIUMENGE - 24**

16.00 Horizons.
17.00 Senyals.
17.45 El món del cinema.
18.15 Fila 33: "La invitada".
20.00 Curt-metratge.
20.20 Thalassa.
21.00 Telenotícies.
21.25 El temps.
21.30 Versió original: "Le cerde rouge".

**ESPAIS FIXOS:
DE DILLUNS A DIVENDRES**

17.00 Graduats, ara pot.
19.00 Universitat oberta.
19.40 Victor.
19.55 Videoclips.
21.00 Telenotícies. El temps.
21.35 Tot l'esport.

DILLUNS - 25

20.00 Basquetmania.
22.00 Dimensió desconeguda.
22.25 A debat.

DIMARTS - 26

20.00 Star Trek.
22.00 Teatre: "Enric VI". (III part.)

DIMECRES - 27

20.00 Cosmos.
22.00 Allo, allo.
22.30 60 minuts.

DIJOUS - 28

20.00 Sputnik.
22.00 Actual.
23.00 Canal 33 presenta.

DIVENDRES - 29

20.00 Futbol 90.
22.00 La bella i la bèstia.
23.00 Tres, catorze, setze.

DISSABTE - 30

16.00 Esports show.
20.00 Vibria.
20.10 Photomaton.
21.00 Telenotícies.
21.25 El temps.
21.30 La caixa sàvia.
23.00 Cadència.

DIUMENGE - 24

02.15 Música N.A.
02.55 Però... això què és?
04.05 El dimarts que ve.
05.15 Parlem de sexe.
05.55 Entre línies.
06.20 Jazz entre amics.
07.15 Parlem de sexe.
07.45 Rockopop.
09.05 Els mapaches.
09.30 Companys.
10.30 **EL DIA DEL SENYOR
SANTA MISSA.**
11.05 Concert.
12.00 Especial Anthoni Davis.
12.30 Panorama.
13.00 El saler.
14.00 La nostra Europa.
14.30 L'Informatiu cap de setmana.
15.00 Telediari cap de setmana.
15.30 El temps.
15.35 Calimero.
16.05 La Comèdia:
"La familia bien, gracias".
18.00 Dues cadenes per a tu.
18.20 Joc de nens.
18.50 All.
19.00 Waku-Waku.

19.30 Dotze del patíbul.
20.30 Telediari cap de setmana.
21.05 A portada.
21.55 Diumenge cinema: "Firefox".
23.40 Avanç Telediari.
23.45 Catalunya misteriosa.
00.15 Plast-X.
00.45 Aquí Sant Cugat.
01.00 Òpera: "Jenufa".

DILLUNS - 25

Wesbter.
Santa Barbara.
Dibuixos animats.
14.00 Amigues.
17.55 Els mons de Yupi.
18.25 Calaix desastre.
19.20 3 x 4.
21.10 Però... això què és?
22.35 Parlem de sexe.
23.25 Documents TV.
00.25 Diari nit.
01.00 Cine-club de matinada:
"El romance del Aniceto y la Francisca".

DIMARTS - 26

Wesbter.
Santa Barbara.
Dibuixos animats.
14.00 Un món diferent.
17.55 Els mons de Yupi.
18.25 Calaix desastre.
19.20 3 x 4.
21.10 El dimarts que ve.
22.30 Sessió de nit:
"La mujer del cuadro".
00.25 Diari nit.
01.00 **TESTIMONI.**
01.05 Filmoteca del dimarts:
"M, el vampiro de Dusseldorf".

DIMECRES - 27

Wesbter.
Santa Barbara.
Dibuixos animats.
14.00 Kate i Allie.
17.55 Els mons de Yupi.
18.25 Calaix desastre.
19.20 3 x 4.
21.08 Primera fila.
22.15 Detectiu privat.
23.55 El marc de la fama.
00.15 Diari nit.
00.45 Última sessió:
"Los perros en la noche".

DIJOUS - 28

Wesbter.
Santa Barbara.
Dibuixos animats.
14.00 Valerie.
17.55 Els mons de Yupi.
18.20 Calaix desastre.
19.20 3 x 4.
21.10 Trenta i tants.
22.10 Punt i apart.
23.40 Enredo.
00.05 Diari nit.
00.40 Producció espanyola:
"Hay que matar a B".

DIVENDRES - 29

Wesbter.
Santa Barbara.
Dibuixos animats.
14.00 Una forma de viure.
17.55 Les aventures de Peter.
18.20 Plàstic.
19.20 Una estona d'anglès.
19.50 Amb les mans a la massa.
21.10 Platja de Xina.
22.15 Visca l'espectacle!
23.50 L'autoestopista.
00.15 Diari nit.

DISSABTE - 30

00.50 Clàssics en B/N:
"Calle sin salida".
02.20 Jazz entre amics.
03.20 El preu just.

04.30 Documents TV.
05.30 El marc de la fama.
06.30 L'altra mirada.
07.40 De pel·lícula.
08.40 Visca l'espectacle!
10.00 Els contanimalos.
10.30 Sopa de gansos.
11.00 No t'ho perdís.
13.00 Visca la ciència.
13.30 Parlament.
14.30 L'Informatiu cap de setmana.
15.00 Telediari cap de setmana.
15.30 El temps.
15.35 La boja acadèmia de policia.
16.05 Primera Sessió:
"Tambores lejanos".
18.00 Rockopop.
19.35 Salvant obstacles.
20.30 Telediari cap de setmana.
21.05 Informe setmanal.
22.15 Dissabte cinema:
"El coloso en llamas".
"La alcoba del obispo".

DIUMENGE - 24

07.30 Via olímpica.
9.00 **SANTA MISSA.**
09.45 Dibuixos. Los picapiedras.
10.30 Cine para todos:
"Aventura en las estrellas".
12.00 Italia-90.
19.00 El precio justo.
20.30 Italia-90.
00.00 Les fogueres de sant Joan.
00.15 Andalusia.
00.30 Filmoteca TV:
"Las dos huerfanitas".
02.00 **ÚLTIMAS PREGUNTAS.**
02.30 **TIEMPO DE CREER.**

**ESPAIS FIXOS:
DE DILLUNS A DIVENDRES**

10.00 Hoy a las 10.
13.45 Video-Mix.
14.00 Avanç de l'Informatiu.
15.00 L'apuntador.
15.25 Un punt de solfa.
19.15 L'Informatiu Vespre.
23.00 Noticias-2.

DILLUNS - 25

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 Chopi i la princesa.
08.30 Euskera.
09.00 Plàstic.
11.00 Huida al amanecer.
12.00 Las doce en punta.
13.00 Casarse con una familia.
14.05 La palmera.
15.05 Bellesa i poder.
15.30 135 escons.
16.00 Embollica que fa fort.
16.30 Italia-90.
19.00 Sessió de tarde:
"Un loco de verano".
20.45 Italia-90.
23.30 Especial Italia-90.
00.30 Va de cine.
01.00 Pyrenees Pirineos.
01.30 Documental.

DIMARTS - 26

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 Planeta imaginari.
08.50 Inglès.
09.00 El saler.
11.00 Situación limite.
12.00 Las doce en punta.
13.00 Casarse con una familia.
14.00 La Palmera.
15.05 Bellesa i poder.
15.30 Va de cine.
16.00 Embollica que fa fort.

16.30 Italia-90.
19.00 Sessió de tarde: "Voragine".
20.45 Italia-90.
23.30 Especial Italia-90.
00.30 Glasnost.
01.00 Alicia.

DIMECRES - 27

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 Archie i Sabrina.
08.30 Català/Galego.
09.00 Música N.A.
09.45 Documental.
11.00 El seductor.
12.00 Las doce en punta.
13.00 Casarse con una familia.
14.05 La palmera.
15.05 Bellesa i poder.
15.30 Panorama.
16.00 Embollica que fa fort.
16.30 Piazza Navona.
17.30 Sessió de tarde:
"Duelo en las montañas".
19.00 Toros.
21.00 Italia-90.
23.30 Especial Italia-90.
00.30 Documental.
01.30 Otros pueblos.

DIJOUS - 28

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 Puçastoc.
08.30 Portugués.
09.00 Oficios para el recuerdo.
09.30 Nuestra Europa.
11.00 La locura cotidiana.
12.00 Las doce en punta.
13.00 Casarse con una familia.
14.05 La palmera.
15.05 Bellesa i poder.
15.30 Catalunya misteriosa.
16.00 Embollica que fa fort.
16.30 La barberia.
17.15 Resum informatiu.
17.30 Piazza Navona.
19.00 Sessió de tarde: "Argelia".
20.45 Italia-90.
22.30 El primi-juego.
22.50 Jueves cine: "El Sargento Negro".
00.45 Plast-X.
01.15 National Geographic.

DIVENDRES - 29

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 No es pot fer això per TV.
08.30 Alemán.
09.00 Campo y mar.
09.30 El mundo del caballo.
11.00 Lorca, muerte de un poeta.
12.00 Las doce en punta.
13.00 Telefilm.
14.05 La palmera.
15.05 Bellesa i poder.
15.30 Teatre: "Ai, carai!".
16.45 Xavela do alto.
17.30 Piazza Navona.
19.00 Sessió de tarde:
"El barbero de Sevilla".
20.45 Italia-90.
23.30 Especial Italia-90.
00.30 Documental.

DISSABTE - 30

07.45 Con tu cuerpo.
08.00 El mundo del caballo.
08.30 Stop, seguridad en marcha.
09.00 Hablando claro.
09.30 Con las manos en la masa.
10.00 Tendido cero.
10.55 Glasnost.
11.30 Aquí Sant Cugat.
11.45 Andalusia.
12.00 135 escons.
12.30 Concierto.
14.30 Plàstic.
15.00 Italia-90.
23.00 El primijuego.
25.15 Italia-90.
00.00 Fuera de serie.
01.00 Video-Mix.

COMENTARIS TV**EL MUNDIAL DE FUTBOL D'ITÀLIA**

Aquests dies tenim a casa una bona oportunitat per a demostrar-nos, els uns als altres, una bona dosi de generositat. Cal que, tot tenint en compte les hores de futbol, el pare i els fills grans sàpiguin entendre que a la mare, a l'àvia i a les filles, potser, també els agrada una altra cosa que no sigui aquest esport. Hi ha molts canals i moltes possibilitats: uns d'ien un partit, altres una pel·lícula. El que sí està clar és que la solució no és, com hem sentit, que moltes famílies comprin un segon televisor amb motiu d'aquest mundial. Aquesta és una forma ben consumista i alienada de resoldre el problema. En aquesta línia tot són motius per tenir un tercer aparell de televisió pels programes infantils dels nens, per exemple. El que cal, veritablement, penso, és compartir la televisió de comú acord. I si cal no veure-la, perquè si no hi ha un acord suficient, doncs no es veu. D'altra banda val més una petita discussió familiar que no tenir la família escampada en petits nuclis estancs. Això mai! La televisió, crec, ha de ser vista per tots plegats, per xerrar davant d'ella, per conèixer una mica més el pare, la mare, el fill, el germà tot sentint les seves opinions. Val més, repeteixo, intentar convèncer l'altre amb diàleg que no defugir aquesta situació amb solucions tan negatives com comprar un segon o tercer aparell de televisió. Penso que aquest mundial de futbol, amb bona voluntat, es pot convertir en una rica trobada familiar, la qual cosa no exclou que també es vegin, en família, altres programes que no siguin futbol.

T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 39

IGNASI BOFARULL

"Els Seminaristes de Missions també són Seminaristes nostres"

OBRA DEL CLERGAT NADIU

AI TERCER MÓN, prop de 75.000 seminaristes joves es preparen, en els Seminaris, per servir els seus pobles, ajudats per les OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES. També s'ajuda els noviciats femenins i masculins de Missions.

Seran com a Sacerdots, ministres de la reconciliació, impulsors del desenvolupament, companys dels més pobres.

Està comprovat que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor del TERCER MÓN:

—Una **BECA** de 300.000 ptes. facilita sis anys d'estudi.

—Per 150.000 ptes. es pot fundar una **MITJA BECA**.

—Un curs sencer per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS: Dirigiu-vos a les Delegacions diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 Barcelona
C/ Bisbe Irurita, 5

25280 Solsona
Bisbat

17004 Girona
C/ Albareda, 15

43003 Tarragona
Major, 16

25002 Lleida
Plaça de Sant Josep, 2º 1º

43500 Tortosa
Bisbat

25700 SEU D'URGELL
Bisbat

08500 Vic
Seminari diocesà